

## Ergenekon davasının menzili AKP'yi geçemedi (elbet)!

Ergenekon davası siyasal niteliği ile kararın hukuki değerlendirmesini geri plana itmektedir. Klik çatışmasının bir perdesindeki sonal zafer gibi olsa da, bu elbette, halkın zaferi değildir. Zira bu dava bir halk

muhaletinin zorlayıcı etkisiyle açılmış değildir.

Zaten öyle olsaydı kliklerin birbirine verdikleri zarar değil, halka karşı işledikleri suçlar davanın ana konusu olurdu. **S-17**

Saltanat Kavgaları; Ergenekon devleti **Gündem/03**



“Eylül”de eve dönmüyor,  
sokağa taşınıyoruz!



**İlgili Yazılar**

02-09-11-12-18-19-20-25-28-

29-30-31-32



**Özgür gelecek**  
Paşeroja Azad

www.ozgurgelecek.net

Sayı: 65 Yayın süresi

14-27 Ağustos 2013

\* Fiyatı: 1.50 TL

\* ISSN: 1307-878X

Efendi olamayan köylü ve Hürü ananın gözyaşları **S-05**

Kadın Atölyesi'nden deneyimler -1- Herkes sustuğunda konuşmak, herkes yürürken koşmak... **S-13/14**

**Gülsuyu'nda çete saldırısı:**

Devlet ve her türlü artığına karşı... **S-08**

# Halka yönelik suçları AK'layamazsınız!



“Ergenekon Davası” tiyatrosunda sona gelirken, “derin devlet”i temizlediğini iddia eden AKP hükümeti, aslında temsilciliğini yaptığı TC devletin bir bütün olarak “Ergenekon” olduğunu gizleme çabasıdadır. Derin devlet, devletin ta kendisidir. Bu böyle olduğu içindir ki generaller ceza yağdıranlar, onlara halka karşı işlediği suçlardan ceza vermemiştir. Çünkü bugün de AKP hükümeti aynı suçları halka karşı işlemektedir.

Roboski'de 34 Kürt gencini katlettikten sonra demokrasi naraları atan ve hatta Gezi direnişçilerini “daha ileri demokrasi uygulamak gerekiyor” (Mehmet Ali Şahin, 1 Ağustos) diyerek müebbet hapis cezası ile tehdit eden AKP hükümeti; Ethem'i, Abdullah Cömert'i, Mehmet Ayvalıtış'ı, Ali İsmail'i, Medeni'yi katledenlere sahip çıkmış, polislerin “kahramanlık destanına” methiyeler dizmiştir. Bu durumda çok açıktan görülmektedir ki mahkemede yargılayanla yargılanan arasında, Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan emekçiler açısından bir fark yoktur.

## **ROJAVA:**

# El Kaide ve TC Kiskacında!

El-Nusra ve diğer cihatçı grupların saldırısıyla başlayan çatışmalarla yeniden gündeme gelen Rojava'daki gelişmelerde tansiyon giderek yükseliyor. Gelişmeler çatışmaların şiddetlendiği ve geriliminin giderek daha da büyüdüğü bir mecraya

doğru ilerliyor.

16 Temmuz'dan bu yana Rojava Kürtlerinin birleşik örgütlenmesi olan **Kürt Yüksek Konseyi'**ne ve onun askeri gücü olan **YPG'**ye yönelik saldırılar, parantezine bölge halkını da alarak geliyor. **S-16**



## Sesimize ses, gücümüze güç katın!

Merhaba,

Yeni bir sayımızla daha karşınızdayız. Gezi'nin direniş ruhunu sayfalarımıza taşımaya devam ederken, gündemin önemli konu başlıklarına da yer verdik. "Ağır cezalarla" sonuçlanan Ergenekon davasından Rojava'da Kürtlere yönelik AKP-El Nusra işbirliği ile yürütülen katliamlara kadar birçok konu sayfamızda okurlarımızla buluşmayı bekliyoruz.

Gezi Ayaklanmasının ardından sık sık köşemizde medyanın önemine dikkat çektik. Bu sayımızda yine bu konuda sözlerimiz var. Çünkü 100 yıllık TC devlet geleneğinin en önemli özelliklerinden birinin gerçekleri koyu bir karanlık örtünün altına gizlemek, bunu başaramadığında gerçeği çarpıtma çabasına girişmek olduğu aşikardır. Ve bunu yaparken en büyük yardımcı da kendi medya araçları olmaktadır.

Milyonlar satan gazeteleri, 7 gün/24 saat yayın yapan TV'leri, günde milyonlarca kişi tarafından tıklanan internet siteleri ile korkunç bir araçlığıyla halkı sarmalayan egemen ideolojinin "gücü" ortadadır. Ancak Gezi Ayaklanması, besleme medyanın bu şişirilmiş gücünün etkisinin nasıl kırılabileceğini de açıkladı.

Halk gerçekleri duymaya dünden daha fazla ihtiyaç duyuyor artık. Bu ihtiyaca karşılık olmak, nitelikli ve güncel bir yayın olmakla mümkün olabilir. Ki biz omuzlarında bu sorumluluğu hisseden bir gazete olarak; kitle ile iletişim kurup onlara gerçeği anlatma misyonu üstlenen devrimci, demokrat ve yurtsever basınımızın etkisinin, milyonlar satan burjuva medyanın etkisinden çok daha güçlü olduğunu/olacağını farkındayız. Bu da ancak okurları ile bütünleşen, halkın sesi olabilmek için okurları ile birlikte bir ağ oluşturabilen bir gazete ile mümkündür.

Bugün birçok burjuva medya mensubu gazete ve televizyonların ekleri, internet blogları ile yapmaya çalıştıkları da tam olarak budur. Bizler için de özellikle internet sitemizin yayına girmesiyle beraber bu konuda çok önemli ve hızlı adımlar attığımız söylenebilir. Okurlarımızdan beslenen bir yayın anlayışı ve doğal muhabirlik tartışmalarımız ile süreci hızlandırdık ve hem okurlarımızın yayın hayatımızın emek sürecine katılımını artırdık hem de güncel uygun bir tarzda yenilenme ihtiyacının kendini dayattığını gördük.

Gazetemizin bu zeminden ilerlemesi, günceli yakalayıp, daha fazla sahiplenilmesi için "Bu gazete sizin, sesimize ses; gücümüze güç katın!"

Serkeftin!



Tarihsel günlerden geçiyoruz aslında. Gezi Parkı Ayaklanması ile başlayan halk hareketi tarihselliğin bir yanı sıra; hükümetin cevabı daha doğrusu intikamı diğer yanını oluşturuyor. Bir yıllık biber gazı stokunu 5 günde bitiren polis; Başbakan'ın takdiri ve aldığı çift maaş ödülüyle birlikte operasyonlarına hız verdi. Her hafta listeye bir yenisi eklenen tutuklama furcasıyla birlikte nüfusumuz arttı.

Var olan "hukuk(suzluk) sistemi" şimdinin ötesini tahmin edemeyeceğimiz bir parodi sergiliyor. Sıkılan kurşunlar, eli sopalı siviller, sokakları fethe çıkmış polisler ve palalılar. Hepsi tablonun karanlık yanı ve hepsi de mahkemenin bir kapısından

girip diğerinden serbest bırakıldılar. Palalı Fas'a gönderildi, Ethem'i vuran A.Ş. serbest bırakıldı, Ali İsmail'in vurulduğu yerde kamera kayıtlarına ulaşamadı(!)

Delil yetersizliği konusunda Oscarlık bu performansın sahipleri, "taş atan örgüt üyesi" mantığı ile başka ispata ihtiyaç duymadan 7-8 yıl ceza istenen davalar açmaktalar. Fular takana "örgüt üyeliği", deniz gözlüğü takana "halkı isyana teşvik", tuttuğu herkese "mukavemet"... Dokunduğu her şeyden delil yaratan bir demokrasi türevi, ya da canavarı desek daha doğru, karşımızda. Tam bir cadı avı yani... Demokratik haklarımız için alanda olmak, özgürlüğün

## "ROMA'YI DA BİZ YAKTIK!"

bekçiliğine soyunmak... Hepsi de devletin hedef tahtasına oturtmaya yetiyor bizleri. Ki, bu ülke değil miydi zaten; suçlama ya göre delil bulan hukuk anlayışıyla dünyada takdir toplayan!

Parodi tüm hızıyla sürüyor. İspat edilenlerle yaşananları karşılaştırınca hükmün baştan verildiğini görüyoruz. Delil olarak sunulanlara bakınca; mahkemede nasıl bir tiyatroyla karşılaşacağımızı bile bilmiyoruz. Mademki hükümet faiz lobisi-dış mihrak diyerek günah keçisi arıyor, özgürlük için verilen mücadeleye saldırıyor, bizler de kendimizi ihbar ediyoruz! İsteddiğiniz uydurma günahları yükleyebilirsiniz üzerimize...

Spartaküs'le isyana durup, Pir Sultan'la biz direndik! Hatta Roma'yı Neron değil, biz yaktık! İhbar ediyoruz ve Nazım'ın dizeleriyle; "Mademki verdiniz hükümünüzü/getirin basalım bağırna mührümüzü!" diyoruz...

**İzzet Uysal/Kırıklar 1 No'lu  
F Tipi Hapishane/İzmir**

## Kartal'da gazete toplantısı

**Kartal:** Taksim ayaklanması ile beraber ara verdiğimiz değerlendirme toplantılarına Kartal'da 31 Temmuz günü yeniden başladık. Gazetemizin 64. sayısında yer alan Pusula köşesini okuyarak, eğitim çalışmalarının önemine dair sohbet ettik. Kitle faaliyeti ve eğitim çalışmalarında dar pratik konusunu ele alarak bu zafiyeti tüm içerik ve ay-

rıntıları ile tartışarak pratik çalışmalarımızı ışık tuttuk. Tartışmalarımız içinde sistemli ve ihtiyaca göre okuma çalışmalarına da değindik.

Bu konu kapsamında bilginin ne olduğuna değinerek verimli bir tartışma gerçekleştirdik. Toplantıda son olarak dar pratiklik ve gazete dağıtımları konusunu ele aldık. Sıklıkla dağıtımın önemine değinmekten çok dağıtım teknikleri ve örgütlenmesi konusunu ele aldık.

## J.K. Rowling'in "Azkaban Tuzağı": POPÜLER KÜLTÜR

Harry Potter serisiyle yüz milyonlar satan **J.K. Rowling**, Rabert Galbraith takma adıyla geçen Nisan'da basılan **The Cuckoo's Calling** adlı polisiye romanı 500 bin sattı. 2012 Eylül ayında da kendi adıyla piyasaya çıkan **Boş Koltuk** adlı kitabı ABD'de 375 bin, İngiltere'de 120 bin adet basıldı.

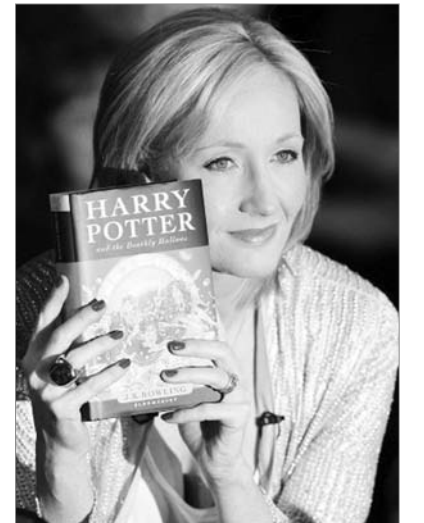
Bu düşünüş yazarın kendisine ve okurlarına göre bir hezimet olabilir fakat popüler kültürün Gayya Kuyusuna düşen ne ilk yazardır J.K. Rowling ne de son yazar olacaktır. Yazarı üne kavuşturan başarısı popüler kültürün nimetine uygun üretimdir. Başarısızlığı da popüler kültür dünyasına girecek üretimsizliğidir.

Popüler kültür döneminde ürünlerin (kitap, film, şarkı) tüketim değeri ön planadır. Ürünlerin ne anlattığı, sanatsal yanı gibi un-

surlar geri plandadır. Geniş kitleye hitap edecek olan her ürün popüler kültürün tüketim nesnesi olabilir. Ürünlerin tüketim nesnesi olması, metalaşmada anlamını bulur ve metalaşır. Kültür-sanat ürünü olan roman şiir, öykü, film, şarkı, resim gibi hemen her biri popüler kültürün metası haline gelir. Rowling, Harry Potter serisiyle kapitalist popüler kültür alanında kendine yer buldu ve yüz milyonlar satarak rekorlar kırdı.

Kullanım değeri olmayan bir ürünün değişim değeri de yoktur. Rowling yeni kitaplarıyla popüler kültüre kullanım değeri olan, bir anda ve hızla tüketilen bir meta sunmamış ve bunun hezimetini yaşamıştır. Bu hezimet yazarın yüzmüş olduğu kulvarın kaçınılmaz sonucudur. Meta kendisini sürekli yeniler. Piyasa bir ürüne

doyduğunda değişim değerini yitirir. Kültür-sanat ürünlerini metalaştıran popüler kültür yeni yüzlerle yeni ürünlere ihtiyaç duyar. Dolayısıyla popüler kültür dünyasında Rowling'in ömrü tükenmiştir, popüler kültür Rowling'in ömrünü tüketmiştir. (Bir ÖG okuru)



# Saltanat Kavgaları;

*Bu dava Türk hâkim sınıflarının Osmanlı'dan devraldıkları saray darbeleri, entrikalar ve iktidar dalaşlarında hiçbir kural tanımadıklarını, hesaplaşmanın kesintisiz bir biçimde acımasızca sürdüğünü göstermektedir.*

İstanbul 13. Ağır Ceza tarafından 2007 yılında açılan ve çoğu emekli asker olmak üzere 275 kişinin yargılandığı davada mahkeme, 5'i ağırlaştırılmış olmak üzere 19 sanığa müebbet hapis cezası verdi, 21 kişiyi beraat, 17 kişiyi tahliye etti. AKP'nin sesi medya tarafından **"tarihi darbe davası"**, laikçi-Kemalist basın tarafından ise **"adalet eliyle siyasi intikam"** olarak takdim edilen mahkeme sonucunun kamuoyunda ciddi kafa karışıklığı yarattığı bir gerçek.

Geniş emekçi yığınları, geçmişten bugüne laik-İslamcı ayrımı üzerinden bölme ve kutuplaştırma, bunun üzerinden sisteme yedekleme, yönetme anlayışı egemen sınıfların bir siyaset tarzı olagelmıştır. AKP'nin hükümet olmasıyla bu genel yaklaşımın aynı şekilde sürdürüldüğü hatta giderek **"muhafazakar demokratlık"** adı altında derinleştirildiği, gerilimin artırıldığı da söylemek mümkündür.

Sistemin kırmızı çizgilerine yaklaşım bağlamında esasta birbirlerinden hiçbir farkı olmayan bu iki güç ve onun yansıması olarak ortaya çıkan bu siyasi çizgiler arasındaki gerilimin tırmanışı kuşku yok ki klikler arasındaki iktidar dalaşından kaynaklanıyor. AKP'nin 2002 yılında hükümet olmasıyla birlikte sistemin dümenini eline geçirme adına çok ciddi hamleler yapan, adımlar atan egemen sınıf kliği, rakiplerine karşı büyük bir tasfiye operasyonuna girişti. Ergenekon, Balyoz, İnternet Andıcı, Poyrazköy, Kafes, Amirallere Suikast, Gölcük vd. davalarla, dalga dalga yayılan operasyonlarla AKP hükümeti, büyük bir yol temizliğine girişti. **Gidilecek yolun güzergâhını ise ABD'nin büyük Ortadoğu Projesi çiziyordu.** Devletin yasama, yürütme ve yargı alanındaki kritik organlarını adım adım ele geçiren klik, rakip kliği **"millet iradesi"** ve **"darbecilerle hesaplaşma"** adı altında cezaevlerine doldurdu.

Bu durum aynı zamanda devlet mekanizmasının, sürecin yeni ihtiyaçları doğrultusunda, ABD'nin icazetiyle kapsamlı bir re-organizasyonu anlamına geliyordu. Ergenekon davasının sonuçlanması, kararın açıklanması devam eden bu sürecin bir durağı olarak okunabilir. Davadaki hukuk rezaleti sistemin sahiplerinin adalet anlayışını da özetler niteliktedir. Başbakan tarafından ataması kabul edilen ve onun emrindeki bir genelkurmay başkanı emekli olduktan sonra terör örgütü yöneticiliğinden ceza almıştır. Bundan başka Erdoğan'la Dolmabahçe'de an-

laşan genelkurmay başkanı Yaşar Büyükanıt ile çalışma arkadaşı hakkında ifade veren, İlker Başbuğ'un üstü, dönemin genelkurmay başkanı Hilmi Özkök yargılanmamıştır bile.

Ergenekon davası Türk hâkim sınıflarının Osmanlı'dan devraldıkları saray darbeleri, entrikalar ve iktidar dalaşlarında hiçbir kural tanımadıklarını, hesaplaşmanın kesintisiz bir biçimde acımasızca sürdüğünü göstermektedir. Gücü eline geçiren hasmına var gücüyle saldırmaktadır. Konjonktürün ve rüzgarın AKP'den yana olması küstahlığının ve rakibine yönelik saldırganlığının dozunu da yükseltmiştir.

Ne var ki bizim için üzerinde durulması gereken nokta temelde burası değildir. Tavrımızı ve safımızı, mahkemenin hukukla ilişkisi üzerinden kurgulamaya çalışmak Ankara'nın karanlık dehlizlerinden kaybolmaktan öte bir anlam taşımayacaktır. Bundan "iyisi", bu klik dalaşında taraflardan birine eklenmektir.



Mahkeme, sanıklara darbeye teşebbüsten ceza vermiştir. Oysa adı geçen ve birçoğu faşist TC ordusunun en tepesinde olan askerler işçi sınıfı ve emekçilere, Kürt ulusu ve çeşitli inançlardan ezilenlere yönelik sayısız katliamın altına imza atmış, devlete yön vermiş isimlerden oluşmaktadır. Ancak mahkeme, bir kısmı iddianamede yer almasına rağmen halka karşı işlenen suçlardan dolayı sanıkları yargılama gereği duymamıştır. Devlet, askerlerini verdiği görevleri yerine getirirken disiplinsizlik yapmaktan cezalandırmıştır.

Sözgelimi, **"JİTEM'i ben kurdum Veli Küçük'e verdim"** bağışları eksilmeyen Arif Doğan'ın T. Kürdistanı'nda işlediği katliamlar suç olarak sayılmamıştır. Bolu-Sapanca-İzmit'i **"faili**

**"Ergenekon terör örgütünü"** yargılayan devlet, onun halka yönelik işlediği tüm cinayetleri sahiplenmiştir. Söz konusu isimler, devletin gözü gibi koruduğu ordusunun en tepesindedir ve bu katliamları işlediklerinde görev başındadır.

## Ergenekon Devleti!

**meçhul"** cinayetler üçgeni haline getirdiği, Hrant Dink'in öldürülmesinde rolü herkesin malumu Veli Küçük'e işlediği cinayetler sorulmamıştır. İddianamenin 70'inci sayfasında 9 No'lu gizli tanık, Veli Küçük'ün Gazi Mahallesi'nde 17 emekçinin katledildiği katliamın emrini verdiğini söylemesine karşın bu zat, AKP'yi devirmeye çalışmaktan ceza almıştır.

HADEP'in Silopi İlçe Başkanı Serdar Tanış ve İlçe Sekreteri Ebubekir Deniz, 25 Ocak 2001 tarihinde Silopi İlçe Jandarma Komutanlığı'nda katledildiğinde dönemin genelkurmay başkanı Şener Eruygur, JİTEM'in başında ise Levent Ersöz vardı. Bölge halkının, ailelerin tanıklığına karşın komutanları yargılamayan devlet, Ergenekon davasında da bu kararlı tutumunu korumuştur. 1993'te Görümlü Taburunda görevli erin, 6 köylünün önce ayaklarına kurşun sıkıldığını, ardından ayaklarından bağlanıp yerde bir saat süründürüldüklerini ve cesetlerinin tabura gömüldüğünü anlatması döne-

şimiyor. Sanıklar en ağır cezaları aldıkları için kitlelerde bir rahatlama hissi yaratarak "adalet" ve "demokrasi" oyununun birinci perdesi halkın gözlerinin üzerine indiriliyor.

### "Derin Devlet"i Devletin Kendisi

Bir avuç sömürücü zorbanın işçi sınıfı ve emekçiler üzerindeki iktidarını zor, şiddet ve katliamlarla sürdüren bir devletin başka türlü davranması da beklenemezdi. Devletin çeşitli kademelerinde önemli organlarda etki gücünü artırmak, devletin kumanda merkezine oturmak adına egemen sınıfların çeşitli klikleri, güçleri tarafından Ergenekon vb. örgütlerin kurulduğu bir sır değildir. Gözler ve dikkatler bu vb. örgütler üzerine çekilerek resmin bütünü yani devlet gerçekliği gizlenmeye çalışılmaktadır. **"Ergenekon terör örgütünü"** yargılayan devlet, onun halka yönelik işlediği tüm cinayetleri sahiplenmiştir. Söz konusu isimler, devletin gözü gibi koruduğu ordusunun en tepesindedir ve bu katliamları işlediklerinde görev başındadır.

Açığa çıkan gerçek bir kez daha göstermektedir ki devlet bir bütün olarak Ergenekon'dur. Derin devlet devletin ta kendisidir. Bu böyle olduğu içindir ki generallere ceza yağdırılan onları halka yönelik düşmanlığını sürdürmektedir. Çalışma yaşamına, işçi ve emekçilere dönük kapsamlı saldırılar devam etmekte, 3. köprünün ismi Yavuz Sultan Selim konulmaktadır. Roboski'de 34 Kürt gencinin katledilmesinden sonra hava kuvvetleri komutanına madalya veren ve operasyon için "kurallara ve milli" raporu hazırlayan, davayı askeri savcılığa havale eden, ailelere **"bekleyin"** diyen bir devlet gerçekliği vardır. Taksim Gezi İsyanıyla temel hak ve özgürlükleri için sokağa dökülen milyonlara; gaz bombaları, tazyikli su, plastik ve gerçek mermilerle azgınca saldıran, onbinlerce insanı işkenceden geçiren, binlerce insanı gözaltına alan ve devam eden operasyonlarla yüzlerce devrimci, ilericiyi tutuklayan bir rejim vardır karşımızda. Demokrasi naraları atan AKP hükümeti, Ethem'i, Ali İsmail'i, Abdullah Cömert'i, Medeni'yi katledilenlere sahip çıkmış, polislerin kahramanlık destanına methiyeler dizmiştir.

Mahkemede yargılayan ile yargılanan arasında, Türk- Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan emekçiler açısından bir fark yoktur.

## 2014, memura iyi gelmeyecek!



**H. Merkezi:** 3 milyon memur adına masaya oturan **Memur-sen** 3+3 zam uygulanması için anlaşma sağladı. Bu anlaşma toplu sözleşmede 7. maddenin kaldırılması, memur maaşının enflasyon artışına göre de belirlenemeyeceği anlamına geliyor. 1 yıl sürecek olan uygulama enflasyon artışı olsa bile zammın sabit kalması yönünde. Ek ödemelerdeki artış ise doğrudan maaşa uygulanan zam yüzdesi üzerinden olacağı için yüzdelik zam uygulanmayacak ve ek ödemelerin büyük kısmı aynı seviyede kalacak.

Öğretmenlerin alacağı zam ise maaşına göre belirlenecek. Bu durum öğretmenlerin görece daha fazla zam alacaklarını gösteriyor. Bu sene olduğu gibi yüzde 3+3 zam verilmesi öngörülen 2015 yılında, altı aylık dilimlerde ve enflasyonun yüzde 3'ü geçmesi durumunda aradaki fark enflasyon farkı olarak maaşa yansıtılacak.

Bütün bunlardan çıkan sonuçlar şunlar; altı aylık dönemlerde halinde iki ayrı zam alınmayacak, enflasyon farkından yararlanılamayacak, ek ödemelerde 2013 yılı rakamları baz alınacak ve yüksek ücretli memurların artış oranı yüzde 1.5-2'ler düzeyinde kalacak.

## Direniş çadırına saldırı

**H. Merkez:** Sarıgazi Bölge Hastanesi'nde işten atılan **Esin Ulaş'ın**, işe geri dönmek için hastane önünde açtığı çadıra polis saldırdı.

Ulaş'ın işten atıldıktan sonra hastanenin bahçesinde açtığı çadıra sabah çevik kuvvet ve sivil polisler saldırdı.

TOMA ve gaz bombaları ile saldıran polis, çadıra el koydu. Ulaş, tüm baskılara rağmen kendisinin yanında olan birçok kişiyle hastane önündeki direnişini sürdürüyor.

## Yoksulluk sınırı, 3 bin 296 TL oldu!

**Kartal:** Türk-İş tarafından, çalışanların geçim koşullarını ortaya koymak ve temel ihtiyaç maddelerindeki fiyat değişikliğinin aile bütçesine yansımalarını belirlemek amacıyla her ay düzenli olarak yapılan "açlık ve yoksulluk sınırı" araştırmasının 2013 Temmuz ayı sonuçları açıklandı. Söz konusu sonuçlara göre dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenmesi için yapması gereken gıda

harcaması tutarı (açlık sınırı) bin 12 TL, gıda harcaması ile birlikte giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer harcamaların toplam tutarı (yoksulluk sınırı) ise 3 bin 296 TL oldu.



**İstanbul:** Darphane grevi 33. gününde (9 Ağustos). Ayrıca bugün aynı zamanda bayramın 2. günü ve işçiler bayramı da haklarını arama mücadelesiyle geçiriyorlar. Biz de işçileri bayram günü ziyaret ettik ve onlarla grev sürecini konuştuk.

**Ali Şimşek:** Bugün bayramın 2. günü. Bazıları ailesi ve sevdikleri ile evlerinde rahat rahat otururken bizim gibiler direniyor. Her zamanki gibi biz işçiler bayramda bile direniyoruz.

**- Bayramın 1. günü işçilerin ve di-**

**ğer direnişçi işçilerin katılımı ile bir bayramlaşma töreni yaptınız, tören nasıl geçti?**

- Evet, bayramın 1. günü burada tüm işçiler ile bir tören yaptık. Evlerinde rahat oturanlara inat, biz de işçiler olarak bayramımızı kutladık.

**- Bize direniş sürecinizden bahsedebilir misiniz?**

- Bugün direnişin 33. günü ve direnişimiz hala devam ediyor. Bayram olmasından kaynaklı biraz sakinleşti. Ama asıl darphane grevi bayramdan sonra başlayacak. Biz ilk direnişe başladığımız zaman darphane grevi gündeme girdi. Fakat şimdi baktığımız zaman yandaş medya grevleri gündemine almıyor. Bugün yandaş medya darphanedeki grevi, hiç yaşanmamış ve üretim durmamış gibi göstermeye devam ediyor. Ama bayramdan sonra darphane grevi daha güçlenecek ve duyulacak.

**- Nasıl olacak bu?**

- Şu anda darphane müdürleri bizlerin ürettiği altınları kullanmaya devam ediyor. Ancak bizim ürettiğimiz

## Kazova işçilerine bayram gözaltısı

**H. Merkezi:** Bir süredir maaşlarını alamadıkları için direnişte olan **Kazova işçileri**, bayramın ilk günü olan 8 Ağustos'ta, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Üsküdar'daki evinin önünde bir basın açıklaması yapmak için çağrı yapmışlardı. Ancak fabrika önünde eyleme gitmeye hazırlanırken polis saldırısına uğrayan 8 işçi gözaltına alındı.

Gözaltına alınan Kazova işçilerinden **Bülent Ünal**'dan aldığımız bilgiye göre polis, Başbakan'ın protesto edileceğini öğrendiği için kendilerini gözaltına almış ve Tayyip Bey'in bayram programı bitene kadar işçileri karakolda "misafir" etmişlerdir.

"Açıklama yapmamızın önünde ancak bu şekilde durabileceklerini sanıyorlar ama yanılıyorlar" diyen işçiler akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

## Sendika hakkı için direniş devam

**İstanbul:** Şişli Etfal Hastanesi'nde Dev Sağlık-İş Sendikası üyesi olan taşeron işçileri, uzun zamandır sendika hakkı için mücadele veriyor. İşçiler 30 Temmuz günü hastane önünde konuya ilişkin bir eylem gerçekleştirdi. Burada açıklama yapan işyeri temsilcisi **Çiğdem Taşınar**;

sendikanın toplu sözleşme ve temsil yetkilerinin de kazanıldığını ancak mahkeme kararlarının uygulanmadığını vurguladı ve sendika hakkının gasp edildiğini belirtti.

Sonrasında bir konuşma yapan Dev Sağlık-İş Örgütlenme Uzmanı **Erdoğan Demir**, "Bakanlığa bağlı hastane yönetimi çalışma saatleri-



ni 226 ve 230'a kadar çıkardı. Buna karşın yapılan itirazlara da hastane yönetimi tarafından 'Urfa'dan 500 adam getirip sizi kapının önüne koyarız' diye tehditlerde bulunuluyor. İnsanca yaşam hakkımız için hem bakanlık hem de hastaneye karşı fiili ve hukuki mücadelemize devam edeceğiz" dedi.

"Darphanenin adaletsiz duvarlarını yıkacağız"

ve stoklarda bulunan altınlar tükenmek üzere. Bu durumdan en çok kuyumcular etkilenir. Zaten darphaneyi aramaya ve şikâyet etmeye başlamış durumdadır. İşte ondan sonra darphane grevi yıllar önce yaşanan grev gibi duyulacak. Biliyorsunuz ki, 1988 yılında da darphanede bir grev gerçekleşti bu grev bahar eylemlerine öncülük etmiş, uyanışın simgesi olmuştu. Ve o yıldan sonra darphane tarihinde bir ilk yaşanıyor.

## "Emek kutsal bir şey"

**- Patronun tavrı nasıl bu süreçte?**

- İşverenin tavrında değişen bir durum var aslında. Bizim 3 talebimiz var direnişte; bunlardan biri olan iş sağlığı ve güvenliği maddesi... Bu maddeyi onayladıklarını belirtiyor işveren, fakat biz taleplerimizin tamamının kabul edilmesini istiyoruz. Yani işverenin bu süreci bu şekilde bir sonuçla kapatmasına izin vermemiz.

**- Yaşadığınız bu grev sizlere neler öğretti?**

- Ben grev sürecinde anladım ki emek kutsal bir şey. Bizler bu grev sürecinde birlikte yaşamayı ve dayanışmanın ne kadar önemli bir şey olduğunu anladık. Grev gerçekten çok öğretici bir eylem tarzı. O yüzden diyorum ki yüreğiniz sevgi üretmiyorsa gerçek emekçi olamazsınız. 37 yaşındayım şu 33 günde öğrendiklerimi 37 yılda öğrenemedim. İşte grevin hayatındaki en büyük değişimleri...

# İşçi cehennemi Tuzla Tersanesi'nde ölüm pusuda

İşçi cehennemi olarak anılan Tuzla tersanelerinde sömürünün boyutları günden güne büyüyor. Çalışma alanının tehlikeli içeriği ve sömürü ile beraber cehenneme dönen tersaneler bölgesine dikkatle bakmak gerekir. Bugün işçi cinayetlerinin en çok gündem olduğu alanların başında inşaat sektörü, tersaneler ve maden ocakları gelmektedir. İşçi cinayetlerinin, bu sektörlerde yoğunluk kazanması sadece iş alanının tehlikeli oluşundan kaynaklanmıyor elbette. İş sahalarının ekonomik alandaki yeri ve sömürünün yoğunluğuna bakıldığında hiç de tesadüf olamayacak gerçekler çıkıyor ortaya. Bu açıdan tersanelerdeki sömürüye değinmeden önce bu alanların ülke yatırımındaki yerine bakmak gerekmektedir.

Türkiye'de gemi inşa ve onarım sanayi büyük yatırımlar yapılan bir alandır. Bu sektörde üretim 2007 itibari ile 62 tersanede gerçekleştiriliyor. Bunların 56'sı özel sektöre, 4'ü TSK'ya, 2'si ise kamu sektörüne aittir. Ayrıca Tuzla Tersaneler Bölgesi özel sektöre ait 31 adet tersane amaçlı firma 7 adet ahşap-fiberglas-çelik tekne (yat) imal yeri, 13 adet yüzer havuz 1 adet kuru havuz donanımıyla faaliyet sürdürmektedir. Bu tersaneler ile Tuzla bölgesi Türkiye gemi üretim altyapısının % 90'ını içermektedir. Oranlara baktığımızda; bu da demektir ki, gemiyi özel sektör yapar ve tamir eder. Aynı zamanda Tuzla'daki çalışma koşulları ve iş cinayetlerinden konuşmak, deniz araçları inşa ve tamir sanayinin Türkiye genelindeki çalışma şartlarından bahsetmek anlamına gelmektedir.

Gemi inşaat sanayi özellikle iki nedenden dolayı hem dünya da hem de ülkede yükselen bir sektördür. Birincisi, son beş yıldır sürekli artan dünya ticaret hacminin yaklaşık % 95'i deniz yoluyla gerçekleşmektedir. (Bkz: **Gemi İnşaat Sanayi Özel İhtisas Komisyonu Raporu, Nisan 2006 Sayfa 1**)

İkincisi, Uluslararası Denizcilik Örgütü (IMO)'nün gemi inşasını artırıcı yeni düzenlemeleri sözkonusudur: 2005 yılı itibari ile 15 yaş üstü gemiler seferden men edilmiş, 2015 yılından itibaren de dış duvarı tek cidarlı gemiler seferden men edilecektir. Bu



iki faktör Türkiye'de ve dünyada gemi üretiminin 2015 itibari ile artacağını göstermektedir. Zira son günlere kadar eski gemilerin kullanımı öngörülmektedir. 2015 yılı itibari ile gemi üretiminde başlayacak olan artış, aşırı sömürünün ve yeni iş cinayetlerinin adeta habercisi niteliğindedir. Bugün sadece gemi tamiratları gerçekleştirilmektedir. Ancak ilerleyen süreçlerde daha ağır iş olarak üretim başlayacaktır.

## Tersanelerde taşeronlaşma sisteminin tarihi ve bugün nasıl işliyor?

1970'li yılların ikinci yarısında Tuzla'ya taşınmaya başlayan sektör daha yeni gelişmekte iken tersaneler ve bu tersanelerle çalışan armatörler tanındıkları ve işine güvendikleri bazı ustaları yönlendirmeye başladılar. Sektörde o zaman işçi olarak çalışan ustaların çoğunluğu taşeronluk yapmak üzere işlerinden ayrılıp, yanlarına aldıkları işçilerle firma kurdular. Taşeron firmaların oluşmasında özellikle 1982'de piyasaya giren yeni tersane ve armatörlük firmalarına devlet teşviki (özellikle 1970'lerin ortalarından itibaren verilmeye başlayan GİSAT fonları) oldukça güçlü bir etkidir. Aslında tersanelerde taşeronluk 1980 öncesi kimi alınan kararlarda da görülmektedir. 1969 yılında Bakanlar Kurulu Kararı ile Gemi İnşaat Sanayi Bölgesi ilan edilen Tuzla Aydınli Köyü'nde 31 tersanede ve yat imalathanelerinde işçilerin yüzde 90'ı taşeron olarak çalışmaktadır. An-

cak bu dönemde taşeronluk çalışma ilişkisi ve biçimi değildir. Bu olgunun üretim haline gelmesi 1982'den sonra gerçekleşmiştir. (Bkz: **DİSK Limter-İş Sendikası 2008 Önlenebilir İş Kazaları Raporu/ sayfa:31**)

## Tersanelerde iş cinayetlerine zemin hazırlayan ortamlar

Ağır iş alanı statüsüne giren tersanelerde bugün ölümlere davetiye çıkaran birçok ortam bulunmaktadır. Bunun başında elbette taşeronluk gelmektedir. Tersanelerin ülke ekonomisine katkı sağladığı her dönem işçi cinayetleri giderek artmaktadır. Tüm bunları SSK verilerinde görmek mümkündür. Örneğin 2001 yılında gemi sektöründe üretim 147,130 DWT iken bu yılda 1 işçi hayatını kaybetmiştir. 2007 yılına gelindiğinde ise üretim 1,007,968 DWT'ye çıkarken, ölen işçi sayısı da 12 olmuştur. (Bkz: **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Ekim 2007 İş Sağlığı ve Güvenliği Teftiş Raporu**) Sektörel gelişmeye paralel olarak işçi ölümleri artmaktadır. Bu anlamıyla 2015 yılında gerçekleşecek gemi üretimlerinin dikkatlice incelenmesi ve ilgili sendika ve odaların bu anlamıyla iş ve işçi sağlığı ve güvenliği hususlarında titiz araştırmalara ağırlık verilmesi gerekiyor.

Öte yandan taşeron çalışma sisteminin artış göstermesi ve çalışma sahalarında güvenlik alanlarının alınmaması işçilerin katliamını hazırlayan esas etmenlerdendir. Bugün gemi ta-

mirinde gemi boyasını çıkartmak ve yeniden boyamak için demir tozu püskürtme işlemi gerçekleştirilmektedir. Bu yöntem işçilerde slikozis hastalığını neden olmaktadır. Ki, bu hastalık ülke gündemine kot taşlama işlemiyle oturmuş, tepkiler üzerine de kot kuşlama-taşlama yasaklanmıştır. Bu örnekte de görüldüğü gibi egemenler aşırı kâr hırsı kapsamında kot kuşlamayı yasaklamış gibi görünse de benzer birçok işleme serbestlik getirmiştir. Avrupa'da boya çıkarma işlemleri buz talaşı tarafından gerçekleştirilmektedir. Bu yöntem ideal olurken, Türkiye'de bugün tersaneler bölgesinde hiçbir tersanede bu yöntem kullanılmamaktadır. Nedeni ise maliyetinin yüksek oluşudur. Tersanelerde bu olguya dair birçok konuya değinebiliriz. Ancak bu alanların işçi cehennemine dönüşmemesi için bu alanlarda örgütlenme odaklarının güçlendirilmesi bizim açımızdan esas noktayı oluşturmalıdır.

## Öğretim üyelerine Gezi soruşturması



**H. Merkezi:** Marmara Üniversitesi Rektörlüğü, KESK'in 4-5 Haziran tarihlerinde gerçekleştirdiği iki günlük iş bırakma eylemine katılan İletişim Fakültesi'nden 11 araştırma görevlisi hakkında soruşturma açtı. Soruşturmada, iş bırakma eylemi daha önceden duyurulmuş, sınavların sorumluları daha önceden bilgilendirilmiş olmasına karşın "araştırma görevlilerinin sınavlara gelmeyerek aksamlara neden olduğu" ileri sürüldü.

Böylece iki yıl önce göreve başlayan İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. **Yusuf Devran** döneminde soruşturma açılmamış hiçbir Eğitim-Sen üyesi araştırma görevlisi kalmadı. Soruşturma ile ilgili olarak **Eğitim-Sen 6 Nolu Üniversiteler Şubesi** bir açıklama yayımladı. "Açılan soruşturmanın Gezi Parkı Direnişi'ne ilişkin ülke çapında başlatılan cadı avının üniversite ayağını oluşturduğunun da farkındayız" denilen açıklamada İletişim Fakültesi Dekanı Devran'ın "Çevreci bir protestoyu fırsat bilerek AK Parti'yi köşeye sıkıştırmayı hedefleyen provokasyon odakları iyi tespit edilmeli ve yargı sürecine başvurulmalıdır" sözlerinin dikkat çekici olduğu belirtildi.

## TOKİ, işçileri alıkla terbiye ediliyor

**H. Merkezi:** Aydın'ın Nazilli ilçesindeki yurt binası inşaatında çalışan işçiler iki aydır maaşları verilmediği için 2 Ağustos'ta iş bıraktı. Çalışmak için çoğu Ordu'nun Ünye ilçesinden gelen işçiler, iş bırakma eyleminden sonra firma tarafından yemek verilmeyerek cezalandırılmak istendi. Maaşları verilmeyen işçiler de başka

yerde yemek yiyecek paraları olmadığı için üç gün boyunca yemek yemedi.

İşçiler, yaşadıkları insanlık dışı baskılar karşısında **İnşaat ve Yapı İşçileri Derneği**'ne başvurdu. Dernek, konuyla ilgili bir açıklama yaparak konunun takipçisi olduklarını duyurdu.

Öte yandan yurt binası inşaatında işçilere iki ay boyunca maaşları verilmezken bu süre içinde RG inşaat taşeronu olduğu TOKİ'den "hak edişlerini" düzenli olarak aldı. TOKİ'nin 11 milyon 780 bin liraya ihale yoluyla iş verdiği RG İnşaat Enerji Ltd. Şti de birden fazla taşeron şirkete iş vererek yurt inşaatını yapıyor. İşçiler, RG'nin taşeronu Atalay İnşaat firmasında çalıştırılıyor.

## BEDAŞ işçilerine polis saldırısı

**İstanbul:** İşten çıkarılan 540 BEDAŞ işçisinin işe geri dönmek amacıyla sürdürdüğü direnişe yönelik 5 Ağustos günü gerçekleştirilen saldırıda 11 işçi gözaltına alındı, 4 işçi

yaralandı. Enerji-Sen üyesi işçilerin BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde devam eden direnişine saldıran polise işçiler, **"Bu daha başlangıç mücadeleye devam", "Direne direne**

**kazanacağız"** sloganlarıyla tepki gösterdi. İşçiler, arkadaşları serbest bırakılıncaya kadar BEDAŞ önünden ayrılmadılar.

## İşçiler sendikal ihanete karşı ayakta

**Kartal:** Standart Profil'de TİS görüşmelerinin tıkanması üzerine Petrol-İş Düzce Şubesi, grev kararı almıştı. Karar gereği işçiler 1 Ağustos günü greve gideceklerdi. Ancak sendika yönetimi patron ile anlaşarak grevi iptal etti. Sendikanın patron yanlısı, işçileri yarı yolda bırakan tavri işçiler tarafından büyük bir tepkiyle karşılandı.

Sabah saat 05.00 sıralarında işçiler sendika binasını bastı. Genel Başkan Mustafa Öztaşkın'dan **"2 yıl bir şey yapamayız, bir kere imzaladık"** cevabını alınca ortam bir anda gerildi. İşçiler **"Kahrolsun sendika ağaları", "Gün gelecek, devran dönecek, Öztaşkın işçiyeye hesap verecek"** sloganları ile sendika şube binası önünde bekleyişe geçtiler. Aynı sırada bir grup işçi de fabrika önünde eylemlerine devam etti. Eylemin giderek kitlesellik kazanması ile sendika şube başkanı **Ünal Akbulut** istifa ettiğini açıkladı. İstifa haberinin yayılması ile birlikte işçiler, D-655 Akçakoca yolunu trafiğe kapatarak coşkulu bir kutlama yaptı. Eylemle birlikte bölgeye sevk edilen kolluk kuvvetleri sendika başkanını koruma altına alarak dışarı çıkarmaya çalıştı. "Sendika patronu" Akbulut'un çıktığı sırada işçiler ile polis arasında arbede yaşandı. Ardından sendika başkanını isteyen işçilere polis biber gazı ile saldırdı.

Sendika önündeki saldırıyı duyan işçiler D-655'de Karayolu'daki eylemlerini oturma eylemine dönüştürdüler. Akçakoca karayolunda 1 kilometrelik araç kuyruğu oluşurken polis işçileri ikna etmeye çalıştı. İşçiler ise sıklıkla **"Baskılar bizi yıldıramaz"** sloganını atarak yolu bu kez çift taraflı trafiğe kapattılar. Burada uzun bir bekleyişin ardından işçiler kendi inisiyatifleri ile yolu trafiğe açtılar. Eylemde konuşma yapan sendika temsilcileri sendikada yaşanan istifalar nedeni ile önce olağanüstü kongre yapılacağını belirttiler. Bu konuşmanın ardından işçiler kendi aralarından toplantı yapacaklarını ve Petrol-İş Sendikası üyeliğinden istifa ederek başka bir sendikaya geçiş ya da sendikanın yönetiminin tamamen değişmesini konuşacaklarını açıklayarak eylemi sonlandırdılar.



## Türkiye işçi mezarlığına dönerken...

İşçi cinayetlerinin devletin temel özellikleri arasında yerini aldığı bir dönemdeyiz. Artık hiçbirimiz bu cinayetler karşısında şaşkınlığa kapılmıyoruz. Öylesine sıradanlaşan bu durum aslında bu devletin işçi sınıfı ve emekçilere karşı ne kadar vahşi olduğunun bir göstergesidir.

Hepimizin hatırlayacağı gibi 17 Mayıs 2010 tarihinde Türkiye Taşkömürü Kurumu Karadon Müessesesi Müdürlüğü Maden Ocağında faaliyet gösteren taşeron firma Yapı-Tek'te çalışan 30 maden işçisi grizu patlaması sonucu katledilmişti. Geçtiğimiz günlerde bu katliamdan sorumlu 28 kişinin yargılandığı davada beşinci bilirkişi raporu mahkeme heyetine sunuldu.

### Sorumluları aklayan bir rapor

Raporda ilk gözümüze çarpan nokta, sorumluların sayısının azaltılması ve esas sorumluların gözden kaçırılmasıdır. Bilirkişi raporunda *"taşeron sisteminin doğasından kaynaklanan organizasyon kargaşasından"* bahsedilmekte, bu sektörün açıkça vurgulanmayan kendisine özgü koşullardan kaynaklı esas patron ve taşeron firma ilişkisinin kurulmasının *"kaza olayında mümkün olmadığı"*, tüm bunlara ilaveten yine açıkça vurgulanmadan Zonguldak'taki kömür havzasının diğer havzalara kıyasla *"kendisine has nitelikler"* taşımasıyla bu koşullarda bir sürü aksaklığın doğabileceğinden bahsedilmekte. Velhasıl bu kadar kıvrınmaları sonucunda şu cümleyle *"hizmet kusurlarını(!) tek bir kişide somut-*

*lamak mümkün değil"* denilerek katliamdan sorumlu kim senin olmadığı vurgulanmaktadır.

Zaten raporun daha başında katliam bir *"iş kazası"* olarak sunulularak, rapor safını belli etmektedir. Genel olarak kamuoyunda olumlu bir



rapor sunulmuş izlenimi yaratan nokta ise *"kaza"*nın öngörülebilir-önlenebilir olduğunu vurgulaması. Şüphesiz ki işçi cinayetleri bir kader değil, gerekli şartların sağlanmasıyla işçilerin hayat hakları güvence altına alınabilir. Ancak neo-liberal politikalar kapsamında bırakalım güvenceli bir hayat sürmeyi, güvenceli çalışma şartlarının askıya alındığı bir düzenlemede bu tür cinayetlerin önüne geçmek ise mümkün değildir. Aksine rapordaki vurgu malumun ilanının ötesinde bir anlam taşımıyor. Olayın önlenebilir olmasını vurgularken öte yandan somut bir suçlunun belirlenemeyeceği vurgulanarak, ölenlerin öldüğüyle kalmasının istendiği bir rapor olarak karşımıza çıkıyor.

Bilirkişi raporunu okurken insanın aklına şöyle bir geçmişe gidip, Erdoğan'ın katliamı kaderle açıklaması geliyor. Keza dönemin Çalışma Bakanı Ömer Dinçer'in *"güzel öldüler"* sözü de hatıramızda güçlü bir şekilde yer ediyor. Şimdi soralım, bilirkişi raporundaki vurgularla yukarıdaki vurgular aynı paralelde değil midir?

### İşçi cinayetleri hız kesmeden devam ediyor

Yukarıdaki raporla hemen hemen aynı günlerde **İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi** Temmuz ayı işçi ölümlerini açıkladı. Temmuz ayında en az 120 işçi çalıştığı yerde katledildi. Egemenlerin iştahını artıran kentsel dönüşüm politikaları kapsamında TOKİ'nin yaptığı villa vb. inşaatlarında 41 işçi hayatını kaybetti. Hiç-

işçilerin güvenli çalışma şartlarının sağlanması patronlar açısından ekstra bir masraf iken, geniş bir işsizler ordusunun yaratılması bedavadır. Ve mevcut durumda, patronların ve egemenlerin gözünde işçinin değeri makine kadar bile değildir.

bir güvencesi olmadan çok ağır şartlarda çalışan tarım işçilerinden 22'si yaşamını yitirken, Organize Sanayi Bölgeleri'nde ve fabrikalarda metal sektöründe çalışan 11 işçi göz göre göre öldürüldü. Aynı ayda 7 kadın işçi hayatını kaybederken, 8 tane de çocuk işçi hayatını kaybetti. Bunlar işçi cinayetine kurban giden en az 120 işçinin bir kısmı. Böylelikle 2013 yılında Ağustos ayına kadar toplamda en az 584 işçi *"iş kazalarına"* kurban edilmiştir.

Artık mesele birkaç patronun ihmalkârlığının ötesine geçmiş durumdadır. Artık Türkiye işçilerin kanı üzerinde büyüyen, çalışma yerleri koca bir işçi mezarlığına dönmüş bir ülke durumundadır. İşçiler, egemenlerin gözünde değer üreten ve ürettiği değeri gasp ettikleri birer *"canlı makinedir"*.

Doğallığında da bütün bu ölümlerin egemenler nezdindeki anlamı nasıl ki bir makine bozulduğunda işlevini yitirdiği için başka bir makine yerine konuluyorsa, ölen işçilerin de anlamı bundan fazla değildir. Ne de olsa ülkemizde yedek işçi ordusunun safları oldukça büyüktür. Kaldı ki Erdoğan'ın 3 çocuk ısrarının altında yatan en önemli neden de budur. Ne de olsa işçilerin güvenli bir çalışma şartlarının sağlanması patronlar açısından ekstra masraf iken, geniş bir işsizler ordusunun yaratılması bedavadır. Ve mevcut durumda, patronların ve egemenlerin gözünde işçinin değeri makine kadar bile değildir.

## Efendi olamayan köylü ve Hürü ananın gözyaşları



*Kayısı ilkbaharda yani Nisan başlarında binbir umutla; okuyacak çocuğun harçlığı, evleneceklerin çeyizi olarak dikilir. O kadar özenle ve sevgiyle toprağa kavuşur ki, yeni doğan bebeğin annesiyle buluşması gibi. Can suyu yağmur suyu ve derelerden taşan sularla beslenir.*

Yıllar öncesinden hepimizin bildiği bir zat, bir laf etmiş köylüyü daha fazla sömürmek için. Ağaya köle yapmak için. Ve yüzü bir türlü gülmeyen köylüler gülmeyi unutmuş olmuştur. Ne zaman "köylü milletin efendisi" dense, köylünün topraklarına el konulmuş. Ne zaman övgüler düzülse toprağını ekemez, ektiğini biçemez olmuş. Günümüzün başbakanı Gaman Tayyip de aynı düzlemde çıktığı yolda yalanlarını açığa çıkaran köylüye "ananı da al git" diyor.

Tarım ve Hayvancılık bakanı **M. Mehdi Eker** "köylüler en iyi dönemlerini yaşıyorlar" diyerek bol keseden atıyor. Öyle ki köylülerin topraklarına evlerine icra gelmiş, ellerinde hiçbir şey kalmamış, köyler satılığa çıkarılmış durumdadır. Girdi masrafları alıp başını gitmiştir. Bankalar köylüleri sömürmeye devam ediyor. Tüm arazileri satın alıyor. Tabii bunları yazarken aklımıza Kemal Sunal'ın Kibar Feyzo uyarlamasından kalan Faşo Ağa geliyor. İbrahim Kaypakkaya'nın faaliyet yürütmek için gittiği Malatya'nın köyleri, ürettikleri kayısının derdiyle boğuşuyor.

Kayısı ilkbaharda yani Nisan başlarında binbir umutla; okuyacak çocuğun harçlığı, evleneceklerin çeyizi olarak dikilir. O kadar özenle ve sevgiyle toprağa kavuşur ki, yeni doğan bebeğin annesiyle buluşması gibi. Can suyu yağmur suyu ve derelerden taşan sularla beslenir.

Bütün aile, ailenin en küçüğü bile kayısından sorumludur  
Ardından binbir emekle üzerine

titrenir. Yabani otlar sökülür, banyo ettirircesine beslenir. Zira kayısı ağacı için ilk aşamada temizlik önemlidir. Ağaç boy verip meyveye durduktan sonra bir kültür olarak ilk meyve ailenin en küçüğü tarafından kopartılır ve aileye gösterilir. Bu heyecan ailenin küçüğü için bir başarıdır. Aynı zamanda bir umudun geleceğe düşüdür. Ağacın veriminin artması için, gübreler yağmur ile toprağa serpilir ve toprağın bereketinin şahsına toprağa ağaç ekimleri başlar. Bu güzellikler artık kolay kolay yaşanmıyor. Mutlu olmuyoruz. Çünkü çocuklarımızın geleceği tarım politikaları ile kuruyor.

Bugün ağaçlar yılda dört defa ilaçlanıyor. İlacın 1 tonu, kalitesine göre 60 TL'den 500 TL'ye kadar çıkıyor. Bu ilaçlama standart bir rakam, bazı bahçelerde bu rakam artabilir. Gece gündüz uyumadan ağaçların sulandığı da olur. Su parası her yerde aynı olmamakla birlikte bizim köyde tonu 1 TL'dir.

Temmuz'un sonuna doğru meyveler olgunlaşmaya başladığında bütün köylüyü bir telaş sarar. Çünkü aylardır verilen emeğin karşılığı alınacaktır. Hasat süreci için işçi bulunması ve hazırlıkların yapılması gerekmektedir. Her üretici ekonomik yapısı ve arazilerinin genişliği kapsamında işçi ya çalıştırıyor ya da çalıştıramıyor. İşçilerin ise günlük yevmiyeleri 35 TL'dir. Bunun 1 TL'sini çavuş alıyor. İşçilerin yemekleri kendilerine aittir tabii ki...

Mevsimlik işçiler günde 12 saat çalışıyorlar. Bunların içinde küçük çocuklar da var. Güneş altında dikenlerin içinde küçük ellerin kana-yışları manzarada eksik olmaz.



Avuçtaki acı, bir avuç ekmek kazanabilmenin çabasıdır.

Biz üreticiler açısından ise hüznün ve yıkım süreci başlamıştır. Gün kurusu, iklim ve meyve suyu için hazırlanan kayısıların kilo fiyatlarında bir değişiklik yoktur. Örneğin 2 yıldır meyve suyuna gidecek olan meyvenin kilogramı 25 kuruştur. Bunun nakliye parası da biz üreticilere ait. İşçiliği bize ait. İslimlik kayısı için ise her şeyden önce islimlik alan gerekiyor. Bunun içinde hava almayan bir kulübe yerimiz var. Burada kükürdün dumanıyla kayısıları kurutma safhasından geçiriyoruz. Burada biber gazı yemiş gibi ciğerlerimiz yanıyor. Et-kisi o kadar derindir ki nefes almakta zorlanıyoruz. Kısa süren aralıklarla dışarıya çıkıyor ve kükürdün etkisinden kurtulmaya çalışıyoruz. Ciğerlerde ciddi tahribat yaratan kükürt, emek sürecimizin olmazsa olmazlarından.

İslimin ardından meyveleri düz bir araziye çıkartıp, kurumaya veriyoruz. 2 gün bekletildikten sonra tekrar toplayıp bu sefer pırtlatma (çekirdeğini ayıklama) denilen işlemden geçiriyoruz. Tüm bu işlemlerden sonra kayısılar kasalara konularak satışa sunuluyor. Bunca emek sürecinden sonra kayısıyı 3 ya da 4 tefeci, tüccar alıyor. Kendi belirledikleri fiyatların üstüne çıkamıyoruz. Alış fiyatı ise 2,03 TL. Kayısı üreticisi Hürü ana bu süreci Malatya'nın Hekimhan ilçesine bağlı Kınık köyünde gerçekleştiriyor. Yıllardan beridir emeğinin karşılığını alamamakta ve mevsimin kapanışı emek sürecinde harcadığı maliyeti nasıl karşılayacağındadır. Bırakalım çocuklarının ihtiyaçlarını, gelecek yıl ağaçların gübresini alacak parası bile yoktur.

**ÖG okuru bir kayısı üreticisi**

### Bursa'da mevsimlik işçilerin durumu...

**Bursa:** Karacabey ilçesinde özellikle tarımın yoğun olarak yapıldığı ova köylerinde mevsimlik işçilerin sorunlarını ele aldık. Öncelikli olarak barınmadaki ve tuvalet banyo ihtiyaçlarını karşılamadaki yetersizlikleri bizimle paylaştılar. Bölgede yoğunluklu olarak Mardin'den gelen mevsimlik işçiler var. Onlarla, yaşadıkları sorunlar hakkında konuştuk. Bizi sıcak karşılamaları, ilgimizi karşılıksız bırakmamaları cesaretimizi artıran en önemli faktördü.

İşçiler, her sene aynı yere geliyorlar ve bu sene işleri iyi gitmiyor. Sebebi ise bitkilerin yapraklarına zarar veren mildiyu isimli bir hastalık. İşçiler ayda 15-20 gün ancak işe gidebiliyor. Aldıkları ücret ise 35 TL, geçen sene ise 30 TL alıyorlardı. Ücret pazarlıkları oldukça zorlu geçiyor. "Kâhya" denilen araçların işçi getirdikleri için kişi başı 2 TL almaları da işçileri kızdıran bir diğer durum. Bir de çalıştıkları tarlanın sahibinin işçiyeye bakış açısı işçiler üzerinde olumsuz etkiler bırakıyor.

T. Kürdistanı'ndan gelen işçilerin bu konuda geniş tecrübeleri var ancak işçilerin geneli mücadele konusunda yetersizlikler yaşıyorlar, dolayısıyla birçok sorunları var. Suriye'de yaşanan savaştan kaynaklı Türkiye'ye gelen Suriyeli Kürt işçilerin durumu daha kötü. Türkiye Kürtleri paralarını günü gününe alırken Suriyeli Kürtlere patronları toplu ödeme yapacağını söylüyor ve gerekçe olarak kaçıp gitme ihtimalini öne sürüyor. Bu işçiler yardıma ihtiyaç duyuyorlar, yine bu yardımı buradaki bazı mevsimlik işçiler yapıyor. Karacabey'de ikamet eden Kürtlerden erzak yardımı alıyorlar.

Suriye'den gelen işçiler, tespit ettiğimiz kadarıyla, Ortasarıbey ve Eski-sarıbey köylerinde ikamet ediyor. Suriyeli işçiler üzerinde baskı oldukça yoğun. Yaklaşık dört aydır burada olduklarını öğrendik ve dört aydır korkudan buldukları köylerin dışına çıkamamışlar. Herhangi bir sosyal haktan yararlanmıyorlar. İstisna olarak sadece bir mevsimlik işçi doktora gitmiş ve 150 TL para ile tedavi olmuş. Ayrıca Suriyeli işçilerin patronları, gündüz elektriklerini kesiyor akşam açmak üzere...



## Devlet ve her türlü artığına karşı "Bu daha başlangıç mücadeleye devam"

Yıllardır emekçi semtleri denetimi altına almak isteyen egemenler, devrimci, demokrat ve yurtseverleri, asılsız iddialarla gözaltına alıyor, tehdit ediyor ve akabinde geniş çaplı operasyonlarla tutukluyor.

Sınıf çelişkilerinin derinden yaşandığı emekçi semtlerde böylesi saldırıları sınıf mücadelesinin bir parçası olarak değerlendirmekte fayda var. Nitekim bu saldırılar özünde sınıfın çelişkilerinin bastırılmasını ve emekçi semtlerde işçi sınıfının sosyal yaşamının devlet tarafından denetim altına alınmasını hedeflenmektedir. İşçi sınıfı nezdinde ekonomik ve siyasal olarak gerçekleştirilen saldırılar sosyal yaşamın da denetim altına alınmasıyla daha kolay hayata geçirileceği kuşkusuz egemenler açısından önemli bir yerde duruyor. Zira işçi sınıfının örgütlenme alanlarından biri olan emekçi semtler bir bütün bu amaçla denetim altına alınmak istenmektedir.

Bu denetimin ön ayağını ise bildiği üzere yıkımlar oluşturmaktadır. Devletin belirleyeceği bir biçimde oluşturulacak "sosyal yaşam" biçimi kategorilenmiş bir örgütsüzlüğün tesisidir. En derinlere tekabül eden konu aşırı kâr hırsıdır. Yaratılacak dikensiz gül bahçeleri bu gayenin en temel zeminini oluşturmaktadır. Ancak tüm bunları sadece ekonomik nedenlerle açıklamak kavratıcı olmayabilir. Zira görünenin ötesinden çok görüneni örgütlemek ve halk kitlelerini bu yönde hareketlendirmek kuşkusuz esas nedene örgütlü yaklaşmak anlamına gelmektedir. Bu anlamıyla kentsel yıkım politikalarını anlamlandırmanın özü sınıf mücadelesiyken, yıkımlara karşı emekçi semtlerde propaganda'nın özü ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel kategorilerde dir.

Bu propaganda noktalarını besleyen tüm kaynaklardan yararlanmak oldukça önemli bir noktada duruyor. Çok uzaklara gitmeden bu kaynaklar Partizan Dergisi'nin 78. sayısında dosya olarak ele alındı.

### Bataklığın sinekleri ya da devletin beslemeleri

Emekçi semtlerdeki yıkım saldırıları

giderek boyutlanırken bu saldırılar karşısında oluşan ve oluşabilecek direnç noktaları tasfiye edilmek istenmektedir. Semtlerdeki neo-liberal politikaların uygulanmasında kullanılan ve ciddi anlamda semt gençliğinin dinamik gücüyle devşirilen çeteler, bugün yıkım politikalarında önemli bir rol üstlenmişlerdir. Örneğin Tarlabası'nda gerçekleştirilen yıkımlarda, müteahhitlerin anlamadığı mülk sahipleri çetelerin devreye sokulmasıyla tehdit edilmiş ve bölgeyi terk ederek mülkiyetine verilen miktarı kabul etmek zorunda kalmıştır. Hatta bu süreçte çeteler tarafından birçok kişi de yaralanmıştır.

Bugün çeteleri tanımlarken düşülmemesi gereken en önemli nokta çetelerin gücünün tarifidir. Zira çeteler bir fiziki güç görüntüsüne sahip olmuş olsalar da bu yanıltıcıdır. Zira idealleri ve gayesi olmayan, sadece kazanacağı paranın halüsinasyonunu yaşayan bir gruptur çeteler. Çete fiziki gücün kimde olduğu ile değil sermaye gücünün kimde olduğu ile tanımlanmalıdır. Zira bugün çeteleri yönetenlerin başında sermayedarlar bulunmaktadır. Emekçi semtlerdeki çetelerin başından büyük oranda inşaat firmaları gelmektedir. Ve bu firmalar, özünde devlet tarafından desteklenen, yolları açılan şirketlerdir.

Bu bakımdan kâr dürtüsünün, bunun getirdiği gözü dönmüşlüğü emekçi semtlerde yarattığı tahribat oldukça boyutludur. Semt gençliğinin bu neo-liberal politikalar ekseninde çeteleştirilmesinin esas zeminini ekonomik nedenler oluşturmaktadır. Televizyonlarla kültürel



olarak karakterize edilen mafya kişilikleri ile semt gençliğinin sosyal yaşamı şekillendirilmekte ve paranın kolay kazanılma yolu ile ekonomik olarak çeteliğin "nimetleri" gösterilmektedir. Burada dolaşan propaganda ise paranın nereden geldiği, hangi yolla kazanıldığının önemini bulunmayışıdır.

Bugün semtlerde emek yoğun işlerde çalışmak "enayilik" olarak nitelendirilirken, 10-12 saat çalışarak kazanılanın yerine uyuşturucu madde satıcılığı, taşıyıcılığı (torbacılık), kapkaç, mafya tetikçiliği, rant çıkarları için tehdit ve şantaj vb. işler daha fazla kazanmanın yolu olduğu için tercih edilir duruma getirilmektedir. Tüm bunlara karşı mücadele ise sosyal, kültürel ve siyasal birçok etkinliğe ihtiyaç duymaktadır. Girilmedik evin bırakılmadığı, çeteleşmeye dair aile içi eğitimlerin nasıl olması gerektiği yapılan çalışmalarla halk kitleleri ile tartışılmaktadır. Bugün Gülsuyu-Gülensu ve birçok semtte mevcut çeteleşmenin önüne geçilmesinin temel çözümü halkın örgütlenmesinden geçmektedir. Bayramın ardından emekçi semtlerde Partizan olarak başlatacağımız çeteleşme ve yozlaştırmaya karşı yoğunlaştırılmış çalışma ciddi bir politik birikime ve ajitasyon, propagandaya ihtiyaç duymaktadır.

Bunun Kentsel Dönüşüm adı altında gerçekleştirilecek rant ile alakalı olduğunu düşünüyoruz. Devlet direkt varoşlara, yoksulların, emekçilerin devrimcilerin örgütlü olduğu alanlara müdahale edip kepçeyle, kolluk kuvvetleriyle saldırma gücünü, cesaretini kendinde bulamıyor. Onun için öncesinde çeteleriyle halkı sindirerek 10-15 günde birkaç kişi vurarak buraları satmaya zorluyor.

**ESP İlçe Yöneticisi:** Çeteler zaten devletle işbirliği içerisinde. Biz bir festival gerçekleştiriyoruz, sanat ve hayat kültür festivali. Bu sene 7. düzenlenecek Muhtemelen buna dönük bir saldırıdır.

Ama ne olursa olsun biz bu festivali gerçekleştireceğiz. İlk Cebraill adlı arkadaşımız vuruldu. Ondan sonra 2 arkadaşımız festival afişi yaparken vuruldu. Devamında Parti büromuz basıldı. "Siz kimsiniz, bize kafa tutuyorsunuz" denilerek ateş edildi. Partizan'dan bir arkadaş ve 2 ESP'li arkadaşımız vuruldu. Kesin ve net söylemek gerekiyor. Çeteler polisle işbirliği içerisinde. Önceden bu mahalleye polis inip çıkabiliyordu ama şu anda hiç gelmiyor, yani bir nevi polis işlevini görüyorlar çeteler.

**Halk Cephesi Temsilcisi:** Bu saldırıların hepsi polis desteklidir. İlerleyen süreçte kentsel dönüşüm, yıkım var. Yıkımla ilgili insanlar sağlıklı düşünemesin diye, devrimciler halkı örgütlemesin diye buradaki özellikle devrimci kurumlara yapılan bir saldırıdır bu. Çeteleri besleyen polis, işbirlikçilik yapan yine polis. Devletin politikalarıdır bunlar. Bu çetelerin cezalandırılmasında çözülecek bir sorun değildir kesinlikle. Tamamen devleti, polisi teşhir ederek acil somut bir çözüm üretmemiz gerekiyor. Çünkü ilerleyen süreçte yıkım var ve devlet buradaki halkın direnmemesi için çalışma yürütüyor. Devlet Taksim sürecinde buradaki potansiyeli gördü. Buradaki güçten korktuğu için çeteleri devreye sokuyor. Uyuşturucu satıcılarının önünü açmış durumda. Buradaki çetelerin kendi başlarına yapmış oldukları cüret değildir, tamamen polis desteklidir.

**Partizan Temsilcisi:** Bu mahalleye tanklarıyla, dozerleriyle, polisiyle giremeyeceğini anlayan devlet son yıllarda çeteleşme saldırıları ile halkı sindirmeye çalışıyor. Devletin kol kanat geldiği çeteler palazlanarak devrimcilere saldırma cesareti gösteriyorlar. Kentsel dönüşüm kapsamında buradan rant sağlamak isteyen egemenler karşısındaki direniş odaklarını tasfiye etmenin derindedir. Bu amaçla Gülsuyu'nda sıklıkla operasyonlar gerçekleştirilmekte ve çeteler eliyle buralar zayıflatılmaya çalışılmaktadır. Buradan şunu belirtmek gerekiyor. Her şeyden önce asil çete, bataklaktır. Yani devlettir. Bu zamana kadar çetelerin saldırıları karşılıksız kalmadı/kalmayacak. Gülsuyu halkının örgütlü mücadelesi bu saldırıları boşa çıkartacak. Neo-liberal kent politikaları ile sömürünün katmerleşmesi bugün bu saldırıların gayesini oluşturmaktadır. Bu anlamıyla aslında bu saldırılar sadece Gülsuyu'nu kapsamamaktadır. Tüm emekçi semtler ve semt gençliği saldırı odaklarına yer almaktadır.

Bu süreçte emekçi semtlerdeki çeteleşme ve kültürel yozlaşma saldırılarına yanıt olabilmek için yoğun bir çalışmaya ihtiyaç duyuyoruz.

**BDP İl Yöneticisi:** Mahallede çeteleşmeyi salt 3-5 kişinin kendi arasında kurduğu bir grup olarak değerlendirmek çok büyük bir yanılgı olur. Öteden beri bizim yozlaştırmaya, çeteleştirmeye ve ajanlaştırmaya karşı bir politikamız var. Bu özellikle KCK operasyonları adı altında bizim örgütlü olduğumuz, devrimcilerin, yurtseverlerin örgütlü olduğu alanlarda devlet ta-

rafından bilinçli olarak örgütlenmektedir. Paramiliter bir güç biçiminde örgütlenen bir çete söz konusudur. Biz bunun devletten bağımsız olduğunu düşünmüyoruz.

Özellikle 2008-2009 KCK operasyonlarıyla başlayan süreç giderek bütün devrimci kurum ve kuruluşları hedef alan bu operasyonlar sürecinde devrimcilerin örgütlü olduğu alanlarda bu paramiliter güçler yerleştirildi.



## “Hiçbir baskı ezilenlerin yanında olmamıza engel olamayacak”



Egemenlerin Taksim Gezi İsyanına yönelik intikam operasyonları devam ediyor. İsyan sırasında ülkenin dört bir yanında emekçiler baskı, gözaltı ve tutuklamalara, daha fazla açlık ve sefalet anlamına gelen AKP politikalarına yönelik öfkesini sokağa dökmüştü. Milyonlarca insanın polis terörüne rağmen şehitler vererek ortaya koyduğu direniş AKP hükümeti şahsında düzeni şaşkına çevirmiş, devlet uzunca bir süre isyan karşısında çaresiz kalmıştı. Çıkışı isyana yönelik saldırılarını büyük bir dezenformasyon eşliğinde artırmakta bulan egemenler adeta süre avına başlamıştı.

Taksim Gezi direnişçilerine yönelik ülke çapında devam eden operasyonlarda yüzü aşkın insan tutuklandı. Devam eden operasyonların son halkası (şimdilik) Dersim’de yaşandı. Kuşkusuz devletin Dersim’e yönelik operasyonlarının özel bir nedeni vardı: Erzingan ve Dersim’de Partizan’ın gelişen etkisi, büyüyen faaliyetine engel olmak. Erzingan’da demokratik eylemlere katılan Partizanlara yönelik tutuklamalar ve son olarak Dersim’de 31 Temmuz günü yapılan operasyon bu korkunun bir sonucudur.

### Dersim’de 5 Kişi Tutuklandı

Merkez, Pertek, Hozat, Ovacık’ta 31 Temmuz sabah saatlerinde eş zamanlı olarak yapılan operasyonlarda birçok evin yanı sıra Umut Yayımcılık bürosu da basıldı. Yapılan baskınlarda Umut Yayımcılık Dersim Büro çalışanı **Gazel Gür** ve Özgür Gelecek okurları; **Kenan Küçük**, Ahmet Elma, **Önder Ergen** ve Behzat Doğan gözaltına alındı.

Merkez’de bulunan Umut Yayımcılık bürosu kimsenin bulunmadığı saatte kapısı kırılıp basılarak, fotoğraf makinesi, İbrahim Kaypakkaya posterleri, büroda bulunan kitaplar ve Munzur Doğa ve Kültür Festivali’nde stantta kullanılan materyallere el konuldu. Ovacık Merkez’deki evinde gözaltına alınan Kenan Küçük’ün de evinde bulunan fotoğraf makinesi ve HDK toplantı notlarına el konuldu.

Yapılan operasyon Özgür Ge-

lecek gazetesi tarafından yapılan bir eylemle protesto edildi. Aynı gün saat 18.00’de Sanat Sokağı’nda toplanan kitle, “**Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz**” yazılı pankart açarak Seyit Rıza Parkı’na yürüdü. Yolu trafiğe kapatarak yürüyen kitle Seyit Rıza Parkı’na geldi. Özgür Gelecek Gazetesi adına yapılan basın açıklamasında özellikle Gezi direnişi ile birlikte artan gözaltı ve tutuklama terörüne dikkat çekildi, pervasızlaşarak devam eden saldırıların son olarak Dersim’de yaşandığı belirtildi.

“**Dün olduğu gibi bugün de halkımız bu sistematik saldırıları örgütlü mücadelesiyle boşa çıkaracaktır**” denilen açıklamada, “**Özgür Geleceği susturamazsınız, buna gücünüz yetmez**” ifadelerine yer verildi.

Öte yandan gözaltına alınan Özgür Gelecek okurları 1 Ağustos günü Malatya Cumhuriyet Başsavcılığının hiç şaşırmadığımız tavrıyla “TKP/ML TİKKO örgütüyle irtibatlı olmak” ve “Örgüt adına faaliyet yürütmek” iddiası alelacele tutuklanarak, Malatya E Tipi Hapishane’ye gönderildi.

### Özgür Gelecek Susmayacak!

Partizan ve Özgür Gelecek Gazetesi okurlarına yönelik İstanbul, İzmir, Ankara, Erzingan ve Dersim’de yaşanan gözaltı ve tutuklama terörü İstanbul- Kartal’da yapılan yürüyüşle protesto edildi.

Partizan’ın örgütlediği eylem Umut Yayımcılık Kartal Büro’su önünde başladı. Eyleme ESP ve BDSP katılarak destek verdi. “**Özgür Gelecek sus-**



**madı, susmayacak! Gezi tutsakları serbest bırakılsın**” yazılı pankart açılan eylemde Kartal Meydanı’na yürüdü. Kartal Meydanı’na gelindiğinde Gezi direnişinde yaşamlarını yitirenler anısına saygı duruşunda bulundu.

Partizan adına yapılan basın açıklamasında, “**Türkiye halkı Gezi direnişiyle bir kez daha tarih yazdı-yazıyor**” denildi. Gezi direnişi nedeniyle yapılan gözaltı ve tutuklama terörü kapsamında 3 Özgür Gelecek muhabiri ile çok sayıda Özgür Gelecek ve Partizan okurunun tutuklandığına dikkat çekildi. “**Hiçbir baskı bizlerin gerçekleri yazmamıza, ezilenlerin yanında olmamıza, onların sesini duyurmamıza engel olamayacaktır**” denilerek, eylem Özgür Gelecek gazetesi adına yapılan bir açıklama ve tutsak yakınlarının söz alması ile sona erdi.

### Erzingan’da Gezi tutsakları ile dayanışma kampanyası

**Erzingan:** Erzingan’da yaşanan tutuklamaları kınayan Erzingan Özgür Gelecek okurları ve duyarlı devrimci, demokrat kesim tarafından bir dayanışma kampanyası başlatıldı. Kampanya kapsamında ilk olarak Mukamet Çelik ile dayanışma adına kendi köyünde bir kahvaltı verildi. Verilen kahvaltıda devletin yıllarca bölge halkı üzerindeki baskı, asimilasyon ve yozlaştırma oyunlarının boşa çıkartılması için tutuklanan arkadaşların emeğine sahip çıkma ve onların bıraktığı yerden devam etme gerekliliğinden bahsedildi.

Devam eden dayanışma kampanyası kapsamında Ulular beldesinde düzenlenen festivale ÖG okurları “**Taksim Gezi Tutsaklarına Özgürlük, Her Yer Taksim, Her Yer Direniş**” ve tutsak düşenlerin fotoğrafının bulunduğu bir pankart ve stant açarak katıldı. Festivalde açılan stantlara halk yoğun ilgi gösterdi. Özellikle de “**Bizim çocuklar için her şeyi yapmak lazım**” en çok kurulan cümleydi. Gece boyunca stantlara uğrayan Ulular halkının tutsakların durumlarını sorması, kendilerinin de gelişmelerden haberdar olmak istemesi, bu sahiplenişin bir göstergesiydi. Tutsak düşenlerin aileleri de çocukları için yapılan dayanışma kampanyasının “**anlamli ve önemli**” olduğunu sürekli vurguladı.

Ayrıca tutsak düşen Dağlar Delen’in annesi festivale Vali’nin de çağrıldığı duyunca sahneyi basarak “**Dersim 38’i onlar yaptı. Dedelerimizi, ninelerimizi katleden Atatürk’tür. Bizlere zülüm eden devlettir**” diyerek valinin davet edilmesini eleştirdi.

### Başbakanlık’tan “bilindik” açıklama

**H. Merkezi:** Başbakan Tayyip Erdoğan 26 Temmuz günü havaalanı açılışı için geldiği Şirnex’te, Roboski’de katledilen Kürt köylülerinin yakınlarıyla görüşmüştü. Ailelerle yapılan görüşmeye dair Başbakanlık Basın Merkezi tarafından bir açıklama yapıldı. Görüşmenin tamamen insani zeminde gerçekleştiği, ailelerin olayla ilgili düşüncelerini ve taleplerini dile getirdiği, Başbakan’ın da bu hadiseye gösterdikleri ilgi ve hassasiyete dikkat çekerek, hükümet olarak atıkları adımları anlattığı belirtilen açıklamada “**Hal böyle iken bir kısım yayın organlarında, Şirnak’taki bu görüşme ile ilgili olarak gerçeklerle bağdaşmayan iddialara yer verilmiştir**” denilerek görüşmenin “gerçek” içeriği kamuoyuyla paylaşıldı.

Son derece samimi bir ortamda geçtiği söylenen görüşmede Tayyip’in aileleri dinlediği ve “**Uludere olayıyla ilgili kamuoyunca bilinen görüşlerini tekrar ettiği**” belirtiliyor. Adeta ailelerle dalga geçen Erdoğan, son derece “samimi” geçen bu görüşmede dalga geçmeye devam ediyor ve 580 günü geçen katliam için ailelere; “**yargılama sürecine güvenilmesi gerektiğini**” söylüyor. Görüşme sırasında Erdoğan’ın, ailelerden gelen “**Başbakan’ın talimat olmadan bu operasyon yapılabilir mi?**” sorusunu da haklı gördüğü ve savunduğu Roboski katliamının talimatını kendi misyonunu aklamak için “**her operasyonun Başbakanın bilgisi dahilinde yapılmadığını**” söylemesi ise dikkat çekici bir ayrıntı olarak yer aldı.

Ayrıca açıklamada terörlü mücadelede ilgili birimlerin yasalardan aldıkları yetki çerçevesinde gereken adımları attıkları, bu mücadele esnasında büyük saldırılar ve mağduriyetler yaşanan güvenlik güçlerinin en üst düzeyde hassasiyetle hareket ettikleri söylenerek katliam bir kez daha aklanmaya çalışıldı. Açıklamanın sonunda olayla ilgili bir hüküm verilebilmesinin halen devam etmekte olan yargı sürecinin tamamlanmasıyla mümkün olabileceği belirtilerek; “**dolayısıyla yargıyı doğrudan etkileme niteliği taşıyacak spekülasyonlardan uzak durulması da büyük önem taşımaktadır**” denildi.

## “Kendi kirli ve korkulu yüzlerini ortaya çıkarmışlardır”

**Dersim:** Xozat; Kaymakamlık, jandarma, polis gibi bütün devlet kurumlarınca halkın büyük çoğunluğunun fişlendiği gerçeğinin ortaya çıkmasıyla çok konuşulmuştu. Biz de bu yıl düzenlenen Munzur Festivali sırasında Xozat'ta fişlenmeye karşı etkinlikler düzenleyen Belediye Başkanı **Cevdet Konak**'la konuştuk.

**- Xozat neden fişlendi, ne amaçlandı?**

- Fişleme, karanlık güçlerin bir geleneğidir. 1938'den beri Dersimlileri fişlemiştir. Hatta bunu Dersim 38 fotoğraf sergisindeki (Xozat Festivalinde sergilendi) belgelerden de görebilirsiniz. Şu aşiretler-köyler, suçu ise; seyit, rayber, pir olma vs. şeklinde. Tabii Xozat'ta ortaya çıkan da bu geleneğin devamıydı. Aslında Dersim'de genel anlamda herkes böyle kontrol altına alınmaya çalışıldı. Düşünceleri, günlük yaşamı, doğruları, siyasal-politik duruşu hep böyle bir baskı altında.

Mesela siz jandarmaya, polise kimlik fotokopisini verirsiniz hemen bakarlardı, kardeşi yurtdışında adı Mehmet, düşüncesi siyasal anlamda solcu ya da 1 Mayıs'a katılmış, 18 Mayıs'ta fotoğrafları var, 6 Mayıs'ta yürüyüşe katılmış ve bunlar hep bu coğrafyada devam edip gitti. Bugün bazı tutuklu olan arkadaşlarımızın iddianamelerine bakıyoruz; 1 Mayıs'a katılmış, 6 Mayıs'a, 18 Mayıs'a katıl-

mış, yürümüş, slogan atmış. Sistem bu anlayışla toplumdaki bireyleri kendi kontrolüne alarak, kendi kirli düşüncesi içerisinde dönüştürmeye çalışıyor. Burada toplumun bir kesimini; zayıf düşenleri yozlaştırıyor. Onun kimliği, kültürü, siyasal değerleri üzerinde bunu yapıyor.

Eğer örgütlü biri değilse ya da süreci çok politik tartışmıyorsa, işte burada bir kopma başlıyor. Çünkü bunu, bu fişleri hayatın her alanında kişinin karşısına çıkarıyorlar. Ben yıllardır şunu biliyorum; bu bölgede aydınsa, ilericiyse, devrimciyse, Kızıbaş Kürt'se ya da her şeyden önce eşitlikten, demokrasiden, özgürlükten yana mücadele süreci içerisinde emeği ve payı varsa bunların hepsi fişlenmiştir.

**“Değerlerimizden asla asla taviz vermeyiz”**

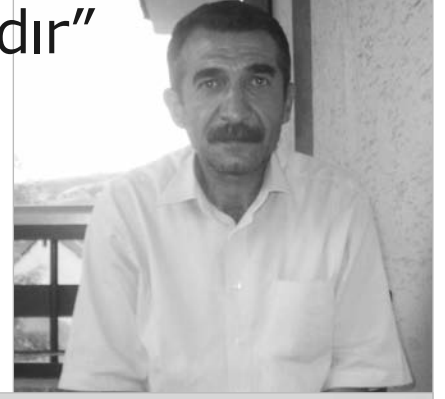
Biz “fişlenmiş” demiyoruz aslında, bu devletin kendi dili ama burada bunu teşhir etmenin sorumlulukları da bizim omuzlarımızın üzerinde. Xozat, devletin bu karanlık yüzünü, ittihatçı ruhunu ortaya çıkardı. Bunlar onların korkularıdır. Onlar asla bizi düşüncelerimizden vazgeçiremez, yıldıramazlar. Karanlık güçler halk hakkında; böyle biyografik fişler düzenleyerek kendi kirli ve korkulu yüzlerini ortaya çıkarmışlardır. İlçemizdeki pankartlarda da görürsünüz, **“Dikkat ilçemiz fişlenmiştir.”**

Aslında biz solculuğumuz, devrimciliğimiz, yaşam biçimimizle bütünleşmiş bir toplumuz. Asla değerlerimizden taviz vermeyiz.

**“Fişleme, karakollaşmanın ta kendisidir”**

**- Konuya ilişkin hukuki süreç ne aşamada?**

- Dava aslında Hozat Cumhuriyet Savcısı'ndaydı. Geçen sene Malatya Özel Yetkili Mahkeme bu dosyayı istediğini ifade etmişti. Malatya ÖYM de bu dosyanın değerlendirileceğini ve sonuçlarının kamuoyuna açıklanacağını kendi dilleriyle ifade etmişlerdi. Biz bu konuda suç duyurusunda bulunup müdahale ettik, avukatımıza vekâlet verdik ve biz bu dosyayı sonuna kadar takip edeceğiz. Ancak şu anda dosyada gizlilik kararı var ve avukat da dâhil dosyayı inceleyemiyoruz. Mecliste oluşan alt komisyonlar halk ile bir toplantı yaptılar, daha sonra da mecliste birkaç toplantı gerçekleştirdiler. Kendileri de Xozat'ta nitelik ve nicelik olarak çok geniş bir fişleme yapıldığını kabul ettiler. Halkı resmen düşüncelerinden dolayı baskı altına almışlar. Devlet, Xozat'ta böyle bir durumdan



dolayı soruşturmaya izin verilmediğine dair açıklamalar yaptı. Bu onları bağlar, bu kararlar bizi asla bağlamaz. Sonuna kadar bu davanın takipçisi olacağız.

Aynı zamanda fişleme karakollaşmanın ta kendisidir. Halkı fişleme de, o halkın siyasal değerlerine uzatılan kirli eller kadar tehlikeli ve risklidir. Dersim'de duyarlı çevreler, demokratik kurumlarımız bu süreçinde takipçisi olarak, en doğru cevabı en doğru yerde verecektir.

## Rojava'ya Destek Yasak!

**H. Merkezi:** Rojava'da kendi yönetimi için adım atan Kürtlere yönelik katliam girişimleri tüm ülkede nefretle kınandı. Yapılan eylemleri engelleme çabasına girilerek saldırı TC devleti, bir kez daha bu katliam girişimlerine ortak olduğunu gösterdi.

\* **Riha (Urfa):** BDP ve DTK'nın çağrısıyla 4 Ağustos günü düzenlenen Rojava halkıyla dayanışma mitingi Ceylanpınar'da polis saldırısına rağmen gerçekleştirildi. Weranşehir'de asker ve polisler tarafından yapılan sert saldırıya rağmen geri dönmeyen ve aralarında BDP Eş Genel Başkanı **Selahattin Demirtaş**, DTK Eş Başkanı **Aysel Tuğluk**'un da bulunduğu kitle, Ceylanpınar girişinde binlerce kişi tarafından YPG, PKK ile KCK bayrakları, PKK önderi Abdullah Öcalan posterleri ve Rojava'da yaşamını yitiren YPG'lilerin fotoğrafları ile karşılandı. Polis burada bir kez daha saldırdı. Kitle de saldırıya taş ve molotofla karşılık verdi.

\* **İzmir:** 3 Ağustos günü Alsancak İskelesi'nin önünde toplanan kitle buradan Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nden yürüyerek Sevinç Pastanesi önüne geldi. Daha sonra burada yolu trafiğe kapatan kitle sık

sık, **“Her Yer Taksim, Her Yer Rojava”**, **“Bijî Bratiya Gelan”**, **“Bijî Serhildan Bijî Berxwadan”**, **“Kürdistan Goristan Ji Bo Faşistan”** sloganlarını attı.

\* **İstanbul:**

HDK'nin çağrısıyla binlerce kişi, Rojava'da yaşanan katliamı protesto etmek için 2 Ağustos günü Galatasaray Lisesi önünde sloganlar ve marşlarla bir araya gelerek eylem düzenledi. Fakat polis yürüyüşe izin vermedi. Bunun üzerine HDK İstanbul Meclisi Galatasaray Lisesi önünde bir açıklama yaptı. Açıklamanın ardından kitle polis yasağına karşın, sloganlarla Fransız Konsolosluğu önüne yürüyerek eylemi sonlandırdı.

\* HDK, 28 Temmuz günü Kadıköy Altıyol'da bir araya gelerek **“AKP El(i) Kaide'ni Suriye'den çek! Rojava Halkı yalnız değildir”** yazılı pankart açarak Kadıköy İskele Meydanı'na kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi.

\* HDK Sultangazi Meclisi, 4 Ağustos akşamı Eski Karakol önünden Gazi Cem Evi'ne kadar meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yapı-



lan açıklamanın ardından bir grup genç, sloganlarla Gazi Polis Karakolu'na doğru yürüyüşe geçti. Polis çok sayıda zırhlı araçla, tazyikli su ve gaz bombaları ile yürüyüşe saldırdı, kitle de polise taş ve molotoflarla karşılık verdi.

\* **Mersin/Tarsus:** 5 Ağustos günü Musalla Mahallesi'nde mahalle halkı, AKP binasına yürüdü. AKP binasına siyah çelenk bırakan kitle AKP hükümetinin cihatçıları beslediğinin altını çizdi.

\* **Londra:** Manor House'da bulunan Gezi direnişine destek çadırında yapılan basın açıklamasında saygı duruşunun ardından Kürt kurumları adına yapılan açıklamada Rojava'ya sahip çıkma çağrısı yapıldı. Daha sonra Partizan ve Almanya Güç Birliği Platformu'nun Rojava ile ilgili açıklamaları okundu.

## Zînî Gediği'nde anma

**Erzingan:** Dersim '38 ile başlayan katliam binlerce Dersimlinin sürgün edilmesi, imhası ile tarihe geçti. Katliamın bir parçası da 75 yıldır gizli kalan **Erzingan Zînî Gediği** ile tekrar gün yüzüne çıkıyor. Zînî Gediği çevresindeki köylerden toplanan yüze yakın insan, burada 3 gün aç bırakılıp, birbirlerine bağlanarak katledilmiştir. Köylüleri birbirine bağlamak için kullanılan iplerin ise köylülerden “Kamyon devrildi. Devrilen kamyonu doğrultmak için ip lazım” denilerek alınmış olması hala bu köylerde derin bir yara... Yüzlerce kişiyi katlettikten sonra köylere geri dönen TC kuvvetleri, 3 gün boyunca köyleri yakarak, hayatta kalanları da “Kara Vagonlara” bindirerek sürgüne göndermiştir.

Zînî Gediği'nde 3 yıldır bu katliamın anması gerçekleştiriliyor. Gerçekleştirilen katliamda dönemin tanıkları ya da o dönem daha dünyaya gelmemiş sürgünlerinin ailelerinden duyduklarını anlatılarak katliam gün yüzüne çıkarılıyor.

Bu sene de 8 Ağustos günü tanıkların anlatımlarıyla yapılan anma; vahşetin unutulmaması, unutturulmaması için her sene artan katılımın daha da artması temennisi ile lokmalar dağıtıldıktan sonra sona erdi. Ayrıca acıların paylaşıldığı, ortaklaştığı anmada Metin Kahraman'ın okuduğu ağıtlarla hüznü anlar yaşandı. Anmaya **Partizan**, Pir Sultan Abdal Derneği, **Erzincan Dersimliler Kültür Derneği**, Zînî Gediği İnişiyatifi ve birçok öğretim görevlisi katıldı.

# Gerilla HES Eylemini Gezi Şehitlerine Atfetti



**H. Merkezi:** *Elimize posta yoluyla geçen aşığıdaki bildiriye, haber değeri taşıdığı için okurlarımızla paylaşıyoruz:*

## HALKIMIZA!

25 Temmuz akşamı saat 20.30 sularında Dinar Vadisi'nde kurulu bulunan ve **Güntaş AŞ'**ye ait olan Hidro Elektrik Santrali (HES), TKP/ML'ye bağlı TIKKO gerillalarının basılmıştır. Alanda bulunan 4 işçi güvenli bölgeye alınmış ve eylemin neden yapıldığına ilişkin anlamda bulunulurken, HES'in kumanda bölümü bombalanmıştır. Patlamanın etkisiyle kumanda bölümü tahrip olmuş ve ana trafo yanmıştır. Gerillalarımız alandan sorunsuz bir şekilde çekilirken saat 22.00 civarında düşman, askeri araçlar ve kobra destekli Skorsky helikopterleriyle, Dinar Vadisi çevresine, Tor Deresi mevkiine indirme yapmıştır. Düşmanın hareketliliği yaklaşık bir saat sürmüştür.

Bu eylem, özelde Dinar Vadisi ve çevresi başta olmak üzere HES ve barajlar üzerinden gerçekleştirilen

doğa tahribatının karşısında olduğumuzu ve bu tahribatı engellemek için her şeyi yapmaya hazır bulunduğumuzu belirtirken; özelde Dersim'de genelde ise Türkiye'nin her yerinde HES'ler, barajlar, madenler vb. her türlü doğa tahribatına karşı, halkın yaşamını ve doğayı korumanın tek yolunun bu saldırılara karşı örgütlü mücadeleyi yükseltmekten başka çarenin olmadığını ifade etmektedir. Egemenler saldırılarındaki bu pervasızlıklarını halkın örgütsüzlüğünden almaktadır. Bu saldırıları ortadan kaldırmanın tek yolu örgütlü mücadele yürütmek ve haklılığımızdan aldığımız güçle hareket etmektir.

Gezi Parkı direnişinde ve sonrasında ülkenin birçok bölgesine yayılan halk hareketinde ortaya çıkan tablo bir kez daha göstermiştir ki, halkımız uygulanan çevre politikalarından tutalım da işsizliğe, yoksulluğa, geleceksizliğe ve açlığa karşı tepkisini ifade ettiğinde egemenler tir tir titremektedir. O halde saldırılara karşı boyun eğmemek ve haklı mücadeleye katılmak herkesin görevidir. Çünkü egemen-

ler gücünü halkın örgütsüzlüğünden almaktadır. Doğamızı siyanürlü altın aramalarla, yeni baraj ve karakol projeleriyle, orman yakma ve orman kesimleriyle tahrip edenlere karşı verilen mücadeleye, insanlığın geleceğiyle ilgili bir mücadeledir. Bu mücadele halkın refahı ve yaşamıyla ilgili bir mücadeledir. Bu mücadeleyi büyütme, bu çağrıya kulak vermek herkesin görevidir. Devletin-

egemenlerin yapmak istediği hiçbir uygulama yoktur ki halkın çıkarı gözetilerek yapılsın. Gezi İsyanında olduğu gibi mesele birkaç ağaç, çalı-çırpı meselesi değildir. Burada yapılmak istenen de doğanın birkaç sermayedara peşkeş çekilmesinden başka bir şey değildir.

Yine belirtmek gerekir ki, yürüttüğümüz mücadelenin nedenleri Gezi İsyanı ve sonrasında sokağa çıkan milyonlarca insanın sokağa çıkma nedenlerinden farklı değildir. Ve sorunlarımızın çözümü de silahlı mücadelenin, gerilla savaşının ve elbette Halk Savaşı'nın dışında bir mücadeleyle tümünden gerçekleşmeyecektir. TKP/ML'ye bağlı TIKKO gerillaları bunun sorumluluğunun farkında olarak savaşmaktadır. Ve bugün olduğu gibi yarın da bu mücadeleyi büyütme için halkla bütünleşmeye, halkı örgütlemeye ve savaştırmaya çalışacaktır.

Bu eylemle Gezi İsyanına ve bu isyanda şehit düşenlere atfedilmiştir.

**TKP/ML TIKKO  
Dersim Bölge Komutanlığı  
26 Temmuz 2013**

## Kürt politikacı Qamişlo'da katledildi

**Amed:** Suriyeli Kürtlerin çatı kuruluşu Kürt Yüksek Konseyi'nin diplomatik ilişkiler komitesi üyesi olan ve 30.07.2013 tarihinde bombalı bir suikastta yaşamını yitiren İsa Huso, aynı zamanda Türkiye-Suriye sınır bölgesinde, Rojava Halk Meclisi'nin Başkanlık Divanı'nda yer alıyordu. Suikastın olası faillerinin başında, bir süredir Kürt milislerle çatışma halinde olan El Kaide bağlantılı İslamcı militanlar geliyor.

İsa Huso'nun sabahın erken saatlerinde, Korniş semtindeki evinden çıkıp bindiği aracında patlayan bombayla öldürüldüğü belirtiliyor. 60 yaşındaki Kürt politikacı, bölgede tanınan bir isimdi ve Suriye'deki Esad rejimi tarafından birçok kez hapsedilmişti.

Huso'nun öldürülmesinin ardından YPG, El Nusra Cephesi'nin saldırılarına Özgür Suriye Ordusu'na bağlı taburların katılımıyla savaşın "yeni bir boyuta ulaştığı", eli silah tutan herkesi bölgelerini savunmaya" çağırıldı. Açıklamada, "Kürt halkının menfaatlerini korumak için seferberlik ilan ediyoruz" denildi.

## MKP'lilerin cenazeleri ailelerine ulaştı

**H. Merkezi:** 29 Temmuz 1994 tarihinde Mercan Dağları'na T.C güçlerinin pususuna düşürülerek katledilen ve cenazeleri ailelerine ulaştırılmayan 3 MKP-HKO gerillasının defnedildiği yerler tespit edildi.

Gerillalar tarafından günün koşulları içinde toprağa verilen gerillalardan **Mehmet Doğanoglu** (Pir Ahmet), **Daimi Kişin** (Piro-şiar) ile **Nihat Aydın** (Taylan)'ın cenaze yerlerinin aileleri tarafından tespit edilmesi üzerine, cenazeler gömüldükleri yerden alınarak Dersim Merkez'e oradan da Malatya Adli Tıp Kurumu'na gönderildi. Ailelerin cenazeleri alabilmesi için, Adli Tıp Kurumu'nda işlemleri devam ediyor. (**Halkın Günlüğü**)

## 15 Ağustos'ta açıklama

PKK'nin ilk silahlı eyleminin yıldönümü olan 15 Ağustos'ta Wan'da kutlama yapıldı. Kutlamada güne dair açıklamayı **Serhat Devrimci Halk İnisiyatifi** yaptı. Açıklamada "Kürt halkının tarihinde önemli yeri olan 15 Ağustos günü bir milat ve Kürt halkının yeniden doğduğu gündür" denildi. Kendilerine düşen sorumlulukları yerine getirdiklerini fakat hükümetin adım atmaması ve bölgede yeni karakol, HES ve korucu alımları yapılmasına tepki gösterildi.

## Roboski'de ağıtlar yakılan bayram



**H.Merkezi:** Roboski'de 34 Kürt gencin katledilmesinin üzerinden üç bayram geçti ve hala Roboski ailelerin acısı dinmedi. Bayram sabahı (8 Ağustos) katledilen çocukla-

rının mezarlarını ziyarete giden aileler mezarlarını başında ağıtlar yaktı.

Bayramları kendilerine zehir edenlerden hesap soracaklarını ifade eden aileler ziyaretin ardından açıklama yaptılar. Açıklamada "34 defa ölüp diriliyo-

ruz. Susturmaya çalıştılar, aldatmaya çalıştılar, üzerini örtmeye çalıştılar ama 34 insanımızı onlara yem edecek değildik. Hala ilk

günkü gibi durduğumuz yerde duruyoruz. Hala Roboski'ye adalet talep ediyoruz. Kendi vatandaşını katledip sonrada üstünü örtmeye çalışan bir devleti sorumluluğa ve devlet olma vasfını yerine getirmeye çağırıyoruz. Bugün yine o çağrımızı haykıracağız, tüketmediğimiz umudumuzu diri tutup adalet aramaya devam edeceğiz" denildi.

Roboski aileler öfkelerini şu sözlerle ifade ettiler; "Daha ne kadar bu vahşeti yapanların yanında duracağız? Daha ne zamana kadar onları besleyen, koruyan, 'Kürtün ölüsü makuldür' mantığı ile hareket eden anlayışları destekleyeceğiz. Bu kadar ölüm ve acı yetmedi mi?"

## #TacizeDirenenElifiYalnızBırakma!

20 Haziran sabahı İzmir'de Gündoğdu Meydanı'nda bulunan direniş çadırlarına yönelik saldırıda yaka paça gözaltına alınan Yeni Demokrat Kadın'dan **Elif Kaya**, tutuklanarak götürüldüğü Şakran Kadın Hapishanesi girişinde "ince arama" adı altında cinsel işkenceye maruz bırakılmış ve buna karşı çıktığı için hapishane idaresi, erkek egemenliğinin tüm ayımazlığıyla Elif hakkında dava açmıştı.

Bu davanın ilk duruşması, 29

Temmuz günü Bayraklı Adliyesi'nde görüldü. Aralarında Yeni Demokrat Kadınlar'ın da bulunduğu çok sayıda kadın ve tutsak yakınları adliye önüne giderek Elif'i yalnız bırakmadılar. Görülen davada hâkim "*ben de olsaydım, aynı tepkiyi verirdim*" diyerek, davayı düşürdü.

**Dayanışma eylemleri sürüyor**  
Tacize direnen ve bu yüzden de hak-

kında dava açılan Elif'i, Gezi direnişçileri (en çok da kadın kurumları) hem sosyal medyada hem de sokakta yalnız bırakmadı.

İzmir'de yardım toplayan kadın kurumları, Elif'le hem maddi hem de manevi dayanışmada bulunurken, 2 Ağustos akşamı Ankara'da Yeni Demokrat Kadın tarafından düzenlenen bir eylemle "**#TacizeDirenenElifiYalnızBırakma**" denildi.



### Kadınlar Güvenpark'ta forumda buluştu



Güvenpark'ta her Cumartesi yapılan kadın konulu forumların 27 Temmuz günkü konusu, TRT'de katıldığı bir programda hamile kadınların dışarıya çıkmamasını söyleyen Ömer Tuğrul İnançer'in açıklamaları oldu. Kadınların konuşmadığı takdirde erkeklerin kadınlar üzerinde söz söylemeye devam edeceği vurgulanan forumda söz alan kadınlar şunları söyledi:

- Hamile kadınları dışarıya hava almaya davet ediyorum. Anneme teşekkür ediyorum, iyi ki hava almış, sağlıklı düşünebiliyorum.

- Bunların düşünenleri böyleyse düşünmeyenleri nasıldır? Annelere sesleniyorum, erkek çocuklarını prens gibi yetiştirmeyi bıraksınlar, kız çocuklarına değer versinler.

- Doğurmaktan korkuyorum. Gezi direnişi süresince o kadar gaz yedik ki, onlar gibi çocuklar doğurmaktan korkuyorum.

- Ben 52 yaşındayım, hamile kalma olasılığım yok. Eğer olsaydı, başbakanlık önünden her gün 5 kez geçerdim, kıyafetimi seçerek hem de.

Forumu seçim barajının düşürülmesi için İstanbul'dan Ankara'ya yürüyen **Aylin Kotil** de katıldı. Forumda söz alan Kotil, "*Yürüyüşe başladığımda bir hafta boyunca medya beni görmedi. 500 km'lik bir yola çıktığımda hala bir erkeğin adıyla anılıyordum. Çok sonradan sadece Aylin olarak anılmaya başladım, bunun için de 500 km'lik bir yolu yürümem gerekiyormuş. Yola çıktığımda her gün bir mesaj taşıyan tişörtler giydim. Kadınlarla ilgili de iki mesajım vardı. Bunlardan biri çocuk gelinler, diğeri de kadın cinayetleriydi*" sözleriyle herkese teşekkür ederek forumdan ayrıldı.

Forumda, erkek egemen sistemin kadın bedeni üzerinden pazarlık yapmaya çalışıldığına vurgu yapıldı. Kadınların kendi bedenleri üzerinden utandırılmaya çalışıldığına ve erkeklerin istediği gibi bedenlerimiz üzerinde rahatça konuştuklarına değinen kadınlar, "**Benim bedenim, benim kararım**" sloganını sonuna kadar savunmak gerektiğini dile getirdiler. Forum, Gezi direnişi şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından sonlandırıldı. (Ankara YDK)

### İnönü'de kadınlar buluştu

*Forumda en önemli tartışmalardan biri de "özgürlük"tü. Şiddet konusu tartışılırken, konu bir anda kadın için özgürlük nedir'e geldi ve kadınlar bu konuda kah birbirlerine kızdılar kah çeliştiler kah ortaklaştılar.*

Geçtiğimiz haftalarda İstanbul, Anadolu Yakasında İnönü Mahallesi'nde düzenlediğimiz forumda bir kadın komisyonu oluşturmuş ve kadın komisyonu olarak ilk iş, önümüze sadece kadınların katılacağı bir forum düzenleme görevini koymuştuk. Çalışmalarını yapmamızın ardından 28 Temmuz Pazar akşamı, **Sancaktepe Muhtarlar Derneği**'nde onlarca kadınla bir araya geldik.

Forumda ilk olarak **şiddet ve kadın için özgürlük** üzerine bir sohbet konusu açıldı. Kadınlardan biri, "*Cennet anaların ayakları altında derler, ama o cenneti ayaklarımızın altından aldılar. Şimdi onun yerine ayaklarımızın altında cehennem var*" diyerek, kadın olmanın zorluğundan bahsetti. Bir başka kadınsa Gezi'de bir palalının kadına yönelik şiddetinin aslında tüm kadınlara yönelik ve utanç verici bir sahne olduğunu söyledi.

Kendini İslam Profesörü olarak tanımlayan bir şahsın TRT 1'de hamile kadınlara yönelik sarf ettiği sözler, kadınların öfkesinin ortak hedefiydi. Her an yürüyüş yapma ihtimaline karşı yanında yastık getiren (karnına koymak için) kadınlar da vardı forumda, "*Hamile kadına yönelik o cümleler de şiddettir*" diyenler de... Zaten İnönü Kadın Forumu (henüz adı kesinleşmedi ama şimdilik böyle belirtelim), yapılan tartışmaların ardından bir yürüyüş yapma kararı aldı.

Forum sırasında söz alan bir kadın Demokrasi Caddesi'nin herkes için olmasına rağmen, erkeklerin yoğunlukta olduğuna ve kadınların burada rahat yürümediğine dikkat çekince, bu

konu üzerine tartışma başladı. Bir kadın "*Beylere artık kahveler yetmiyor, kaldırımları da zapt etmişler. Bize özgürlük yok. Hep üzerimizde bir göz, bir baskı var*" diyerek, sokakta yaşadığı şiddeti dile getirdi. Bu sözleri neredeyse kadınların tamamı onayladı. Demokrasi Caddesi'nin aynı zamanda kadınların da mekanı olduğunu vurgulayan yürüyüş, bildiri, etkinlik vb. yöntemlerle bir çalışma yürütülebileceği üzerine bir tartışma yapıldı ve önümüzdeki günlerde bu konuyu ele almamız gerektiği konuşuldu.

Forumda en önemli tartışmalardan biri de "özgürlük"tü. Şiddet konusu tartışılırken, konu bir anda kadın için özgürlük nedir'e geldi ve kadınlar bu konuda kah birbirlerine kızdılar kah çeliştiler kah ortaklaştılar. En ortak nokta kadının ne evde ne de sokakta özgür olduğuydu. Bir kadın, eşinden daha fazla şiddete uğramamak için ayrıldığını ve ayakları üzerinde durduğunu anlatarak, özgürlüğünü şöyle tanımladı: "*Özgürlük, evin içinde eşin ve çocukların olduğu anda dahi kapıyı gecenin bir vakti çekip, gönül rahatlığıyla dışarı çıkabilmendir!*" Başka bir kadın, buna itiraz etti ve başka bir noktaya dikkat çekti: "*Evin içinde özgür olabiliriz ama dışarı çıktığımızda dışarıda daha farklı tehlikeler var. Dışarıda bizi özgür bırakmazlar*" dedi. Tartışmalar bu şekilde ilerlerken, kadınlar haftada bir buluşma ve sık sık etkinlikler yapma kararı aldılar. Forum bu kararla sona ererken, bir kadın "*Etkinliklerimizde artık yemek yapmalıyım. Vallaha bıktım*" diyerek, tüm kadınları güldürdü. Ve bu da bir karar oldu.

### "Her Yer Kadın Her Yer Direniş"

Sarıgazi İnönü Mahallesi'nde ge-

çen hafta yapılan forumda çıkan karar sonucu bizler Sarıgazi ve Yenidoğan'dan kadınlar olarak 2 Ağustos Cuma günü festival alanında toplanarak, Vatan İlköğretim Okulu önünde buluşup "**Emeğimiz, Bedenimiz, Kimliğimiz, Sokaklar Bizim**" pankartı ile bir yürüyüş yaptık. Yüzyıllardır yaşadığımız baskıları ve son süreçte devlet eli ile AKP hükümetinin kadın bedenine el uzatmasını protesto ettik.

"**Tencere tava çalan herkes suçludur**" ve "**Hamile olan kadınların sokağa çıkması terbiyesizliktir**" diyenlere biz kadınların sözü "**Tencereni, tavani, yastığını al gel**" oldu. Yürüyüşte sık sık "**Kadınlar sokağa özgürleşmeye**", "Tayyip elini bedenimden çek", "**Kadınlar sokağa hesap sormaya**", "Her yer kadın, her yer direniş" sloganları atıldı. Eyleme katılan kadınlar yastıkları karınlarına koyarak ve tencereleri ile devletin kadınlara uyguladığı cinsiyetçi baskıları protesto etti.

Demokrasi Caddesi'nin başında bizi kadın ezgileri karşıladı. Okunan metinde AKP hükümetinin her geçen gün haddini aşarak yürümeye devam ettiği, ancak biz kadınların kürtaj yasasını müktedirlerin boğazlarına dizmesi ve tıpkı Gezi direnişinde barikatın önüne geçen kadınların özgürlük çığlığının iktidarın temellerinde deprem yaratması gibi cevaplar vereceği söylendi. Medyadan yükselen kadın düşmanlığına kadınların "**Geceler de, meydanlar da, sokaklar da bizimdir**" çığlığı ile karşılık vereceği vurgusu yapıldı. Son olarak hep birlikte kadın ezgileri söyleyerek halay çektik ve komisyonların her mahalleye yayılması gerektiğini söyleyerek forumlara katılmak üzere ayrıldık.

(Sarıgazi YDK)

## Kadın atölyelerinden deneyimler -1-

# Herkes sustuğunda konuşmak, herkes yürürken koşmak...



### Kadının güvensizliği, erkek egemenliğinin arzusu...

**1) Bütün koşulların "yapamayacak-sın!" diye üzerine kapandığında dahi üzerinde ağırlık hissetmeden "haydi oradan, Rukiye de hanım!" diyebil-mek; demekle de kalmayıp eylemini/ durumunu/ duruşunu sürdürmek...**

- "Bütün koşullar seni yapamayaca-kınsın" a sürüklese de ona hadi ora-dan demek ve çemberin dışına çık-maktır kendine güven... İki yolu ve bence iki önemli halkası var bunun: İlk olarak kendimizin çemberin dışına çık-ması ve ikinci olarak da çevremizdeki insanların buna katkı sağlaması. Bura-sı önemli. Biz başkalarının da bizim kendimize güvenimizi inşa ederken bize yardımcı olmalarını istiyoruz. Bence bu olmalı. Ama genelde en ol-mayan, hatta kendine güvendiğinde senin güvenini kırmak için çabalayan bir durum var. Bu yüzden de kendine güven için ortamı biz hazırlayabiliriz ancak diye düşünüyorum.

- Kadın dibe vurduğu ve hiçe sayıl-dığı zaman kendisini var edebilme ye-tisidir kendine güven. Yok olduğun noktada kendini yeniden yaratıyorsun. Etrafındaki engellemelere sağır olma-ktır kendine güven. İçimizdeki kadını açığa çıkartmaktır. Etrafımızdan yön-lendirildik hep, bu yüzden kendi sesi-

mizi unuttuk. Bence kendi içimizdeki sesi duyup harekete geçebilirsek bir şeyleri başarabiliriz.

- Şu an bizi sıkıştıran, baskı altına alan sistemin bence en önemli yönü, kadının başarısızlığı üzerinden sistemli bir yol izlemesi. Kadının her zaman başarısız kalması, kendine güvensiz kalması; erkek egemenliğinin en bü-yük arzusu...

### Kendimizi tanıma...

**2) Başaramamaktan korkmadan ilk adımı atabilmek. Kendini tanıma-maktan kaynaklanır. Yetmezlikleri-mizle cesurca yüzleşmeliyiz.**

- İki cümle birbiri ile bağlantılı. Bo-yun eğerken, birden o duruşun karşı-sında yer alarak ilk adımı atmak. Cesa-retli olmak, yani ipi ilk göğüslemek... Burada aklıma ilk LGBT bireyler gelir. Başkaldırdığında geri dönüşü olma-dan devam etme zorunluluğu vardır LGBT'lerin. Kadın için ilk adımı attıktan sonra geri dönüş yapmasına sebep verecek çok sayıda alternatifi var as-lında. Bu yüzden kendine güvenmeyi erteliyor ve gelişmeyi zorluyor bu du-rum. Kadın kendine bir liman bulabili-yor istediği zaman. Ama LGBT birey-ler için bu geçerli değil. Sistem onu mecbur kıldığı için daima tetikte.

- Kendimizi tanımak önemli. Bizim ailede en büyük ve en son örgütlenen

**G**eçtiğimiz yıl yaptığımız gibi, bu yıl da kadınlarla bir araya geldik ve kendimizi tartıştık. Yaptığımız çalışmanın en önemli özelliği, "teorik çalışmaların yoğun olmaması" idi. Daha doğrusu, biçime bakıldığında öyle anlaşılrsa da, aslında kendimize, kadın bilincimize dönerek yoğun bir "teorik çalışma" süreci geçirdik. Bu süreçte çalışmalarımızı, konularımızı hep oyun ve tiyatrolarla gerçekleştirdik. Geçtiğimiz yıl da işlediğimiz "kendine güven" oyunu, ilk oyunumuzdu. 2 atölye şeklinde yaptığımız oyunun ilkini yayınlıyoruz. (Bolt ve italik olanlar; kadınların kâğıtlara yazdıkları... Diğer kısımlar ise yorumlar...)

benim. Kendime bakıyordum; evlen-mişim, çocuğum ve mutlu bir ailem var. Ama bir süre sonra bunların be-nim isteklerim olmadığını fark etmeye başladım. Benim isteğimmiş gibi yıl-lardır bana dayatılmış şeylerdi bunlar. O dönem kendimi hiç tanımadığımı fark ettim. Çevresindekilere duyarlı biri olarak görüyordum kendimi, ama aslında baktım ki öyle değilmişim. Önce kendimi tanırsam adım atabili-rim. Ben bu olmamalıyım diyorsun ama bunu ne kadar fark edebiliyor-sun? Şimdilerde ise bir anne olarak bakmamaya çalışıyorum. Öyle baktı-ğında yine ben olmaktan çıkıyorum. Toplumsal rolleri bir kenara koydu-ğumda kendimi tanımaya başladım. Anne iken ya da abla iken olmuyor. Bu gömleği çıkardığında hayatını ken-din şekillendiriyorsun.

- Kendimizi tanımak eşittir zaafları-mızı görmek olarak tanımlıyoruz. Güç-lü yanlarımızdan bahsetmiyoruz. Bu yorucu bir şey ve bütünü görememe-ye başlıyoruz. Eleştiri-özeleştiriye yü-celttiğimizi söylediğimizde aslında bir-birimizi zaaflarımız üzerinden yerden yere vuruyoruz. Sonrasında ise kendi-ni yalnız bırakılmış, saldırıya uğramış hissediyoruz. Elimizi güçlü kılacak olan bizim güçlü kılan taraflarımızdır. Bunun farkında olmamız lazım. Kendi-mizi, takdir edildiğimiz yanlarımızla güçlü hissediyoruz biz.

- Başarısızlıktan korkmak yerine başarıyı istememek demek lazım. Ba-

şarıyı istemiyor muyuz, bedel öde-mekten çekiniyor muyuz? Kendimizi mağdurlaştırmamak gerekir. Koşullar bizim başarısızlığımızı koşullandırma-ya çalışsa da.

**3) Eksikliklerimin farkında olarak ve düzeltmeye çalışarak ileriye adım atmak.**

- Sürekli zaafımız var üzerinden bir tetik halindeyiz. Ama yazan kişinin motivasyonu ileriye doğru. Ama yine de koşarken bir şeyler paçamızdan çekiştiriyor. Bu kendine güvensizliğin bir yansıması...

### Korkuyu tercih etme...

**4) İlk aklıma yaptığım şeyleri başka-larına rahat aktarabilme. Bu güvenle ilgili. Yaşamak istediğin, hayalini kur-duğun şeylerin başkalarında uyandı-racağı düşünceler konusunda gelgit-ler güven ile alakalı...**

- Yargılanma korkusuna değini-yor aslında. Karşı tarafa aktaramıyo-rum demek istiyor. Bir de dikkatimi çektik, korkmamaktan çok bahsediyoruz. Ne kadar korkağız! Korkmak ile cesaret arasında kaldığımızda korku-yu tercih ederiz.

- Yazan kişi kendinden emin ola-madığımız için kendini ifade edemedi-ğini düşünüyor. Ben kendimi çok tanı-mıyorum'a geliyor. Yaptığım hatalar-dan korkarım ve yapmadığımız hatala-rın da sorumluluğundan kaçırız. Ko-lay olanı, bize dayatılanlar arasında seçim yapmak...

## "Kendime güven" açısından iyi bir deneyim

Çalışmamızın ilk ve ikinci gününde 2 gruba ayrıldık ve ilk konumuz "kendine güven"di. Oyun biçiminde ger-çekleşen bu çalışmada kendimi tam anlamıyla tanı-madığımı, kendime güvenimin olmadığını daha iyi kavradım ve kendimi daha iyi tanıdım. Kendime olan güvenim hemen hemen hiç yoktu, benim açımdan iyi bir deneyim olduğunu düşünüyorum.

Bağılılık-bağımlılık üzerine yaptığımız tartışmalarda bu konuyu tam anlamıyla aşmış sayılmadığımı, ama düşüncelerimin değiştiğini söyleyebilirim. Kişiye olan bağımlılığımızın bizi olumsuz yönlerde etkiliyor, haya-tımızın tek noktası o kişiymiş gibi yaşamımızı sürdür-memiz, kararlar alırken kendimizden çok o kişiyi dü-şünmemiz bizi ciddi anlamda geriletiyor. Kendimize olan güvenimiz tam bu noktada büyük rol oynuyor, çünkü kendimize güvenimiz olmadığı için ya aileye ya çocuğa bağlıyoruz ya da bir eşe bağlıyoruz,

kendimize mutlaka bir kaçış noktası arıyoruz. "Kadın-larla iletişim ve YDK'lı olmak" konusunda yaptığımız tartışmada kadını örgütlerken dahi hassas olmamız gerektiğini konuştuk, çünkü kadının kendine olan gü-veni çok az, aile bağları çok güçlü... Ama bunları aş-tığında, kafası netleştğinde, hassas noktaları ortadan kalktığında çok güçlü, vazgeçmeyen ve örgütün bir bileşeni oluyor.

"Sınıf mücadelesi ve YDK'nın duruşu", çok önemli bir konuydu. Kadın sorunu sınıf mücadelesiyle de bir bütündür çünkü iş yerlerindeki tacizler, yok sayılma, emeğinin görülmemesi, hamile kadınların işten çıkarılması, ülke krizinde ilk önce kadınların işten atılması, lavaboya en çok kadınların ihtiyacı olurken, bu hak-kın kısıtlanması, kadınların maaşının hep erkekler ta-rafından patronlar tarafından aileye destek olarak gö-rülmesi, kadınların tekstil ortamında taciz ve tecavüze uğrayıp bunu üstlere bildirdiğinde hemen kadının iş-ten atılması vb. sorunlar biz kadınların hemen hemen yaşadığımız tüm sorunlar diyelim buna.

Diğer gün konumuz tacizdi. Bazı kadınlar tacizin nasıl olduğunu bilemiyorlar; açıkçası ben de o tiyat-royu izleyince kendimin de bilmediğimin farkına var-dım. Çünkü o kadar çok sık karşılaşıyoruz ki bu du-rumla, bir erkeğin bize olan ilgisi ya da bizden hoş-landığını bu şekilde ifade ettiğini algılıyoruz, ki değil-miş. Hele bir de bu kişiler yoldaşımız ya da sonsuz güvendiğimiz kişilerse; bu olaylar kaçınılmaz oluyor, "yoldaşımızdır yapmaz yanlış anlamışımızdır" deyip ta-mamen sorunu kendimizde arıyoruz. Ben o tiyatroyu izlediğimde büyük bir şaşkınlığa uğradım, taciz edi-lenle taciz edenin aynı anda sorgulanması ve en çok kadının üstüne gidilmesi, kadın ilk başlarda net konu-şurken baskı gördükçe "hissettim, hissettiğimi düşü-nüyorum" gibi kararsız kalması, çelişkiye düşürülmesi bir de tacizci, yoldaşı olunca acabalara yanlış algıla-mış olabilir miyim diye hem sorumlu onu sorularıyla olumsuz etkiliyor hem de kendisi kendisini sorgula-maya başlıyor, halbuki böylesi durumlarda kesinlikle kadının beyanının esas alınması gerekir.

## "Aşkın da, yaşamın da, kavganın da yarısı biziz!"

Yeni Demokrat Kadın olarak İstanbul, Ankara, Mersin, Amed, İzmir ve Antakya'dan gelen kadınların katılımıyla kendimize dair tartışmalar yürüttüğümüz içe dönük çalışmamızı geride bıraktık. Kuşkusuz ki, alanlarımıza geri dönerken hiçbirimiz geldiğimiz gibi değildik. Bu çalışmayı öğrendiğimizde çoğumuzda uyanan duygu karmaşasını ifade etmek oldukça güç. Bir yandan sadece kadınlardan oluşan bir ortamın verdiği güven hissi; diğer yandan yıllardır susturulup bastırılmış "kadınlığımız"la hesaplaşacak olmanın yarattığı korkular... Ve başlıyoruz tam da en can alıcı yerinden; "kendine güven"i tartışıyoruz önce. Ne kadar da güvensiz kendimize... Kadın kadına bile açılmak zor geliyor olacak ki, küçük oyunlar oynuyoruz birbirimize.

Herkes alabildiğine özgür yazıyor içinden geçenleri; sınırların içine hapsedip, süzgeçlerden geçirmeden. Yazılanlar isimsizce açılıyor, isimsizliğe mahkum edilen binlerce kadının sesi gibi... "Zaaflarımızla yüzleşmek gerek" diyoruz, evet yüzleşmek gerek ama nasıl? Tırmanmaya çalışırken, yokuş aşağı yuvarlanmaktan korkuyoruz. Nasıl da görmezden geliyoruz yeteneklerimizi; yok sayılmak öyle içimize işlemiş ki... Acımasızca kendimize ördüğümüz duvarlara çarpıyoruz.

"Neden hep sığınacak liman arıyoruz?" diye soruyoruz, ya da neden birilerinin limanı olarak buluyoruz kendimizi en değerli hissettiğimizde? Hepimizi kısılcasına alan bağımlılıklarımızı görüyoruz sonrasında; bu kimi zaman aile içi bir ekonomik bağımlılık olarak gösteriyor kendini, kimi zaman ise sevilen birine; eşe, çocuğa, sevgiliye bağımlılık... Kendimizi uzlaşmış karşılıklı bağımlılıkların içinde mutlu-mesut bulurken, gözlerimizi açıyoruz ve yalnızlaştığımızı görüyoruz yaşam içerisinde... En çok da duygusal ilişkilerimizi mercek altına alıyoruz, erkek egemenliğinin kendini yeniden yeniden ürettiği o yeri. Kırgınlıklar çıkıyor karşımıza; küstürülmüşlükler, kendine yabancılaşmalar... Ne kadar da değersizleştirilmişiz, ne kadar da değersizleştirmişiz kendimizi kendimize. Kendimize olan önyargılarımızı tuzla buz ediyoruz, küllerinden yeniden var etmeye çalışıyoruz kadınlığımızı.

Bir oyun daha oynuyoruz, fakat bu kez roller çok açık. Uğradığı tacizin farkına varıp utanç içinde anlatan bir kadın, kendinden emin, erkekliğini kendine zırh yapmış bir erkek ve cinsiyeti belirsiz olmasına karşın; eril zihniyetin temsilciliğine soyunduğu belirgin cinsiyetsiz "sorumlu" ya da sorgucu! Tacize uğrayan kadına sorulan sorular karşısında yerimizde duramıyoruz çoğumuz. Haykırmak istiyoruz; öfke ve hüznle gözlerimiz doluyor, gözlerimizin önüne geliyor yaşadıklarımız. Kimimiz dile geliyor, anlatıyor; kimimizse hala suskun, susarak unutmaya çalışıyoruz.

İşte tam da bu noktada mücadelemizin hayatımıza yüklediği anlamı tartışıyoruz; bizi biz eden zorlu savaşımızı. Alınterimizle var ettiğimiz bu dünyada "kadın" olmaya tam da şimdi başlıyoruz, bu kez kendimizi var ediyoruz. Belki yıllarca sürececek olan yüzleşmemizde "Aşkın da, yaşamın da, kavganın da yarısı biziz!" diyerek zincirlerimizi kıra kıra özgürlüğe ilerliyoruz.

## Devamı:

### Liman olma...

**5) Kendine güven? Kendine güven eksiklikleriyle başa çıkmak, alt etmek! Yüzleşmek! Kendine güven? Yaşamda karşılaştıkları engelleri tek başına da kalsa üstesinden gelebilmek!**

- Eksikliklerimizin çok olduğunu düşündüğümüzde kendimize yüzleşmek korku yaratır. Kendimize yüzleşirken tek başına kalmak, yalnızlık en zor olandır bizim için.

Çünkü liman ararız kendimize.

- İstanbul'a ilk geldiğimizde hep kardeşlerimi benim peşime takarlardı. Bu durumdan rahatsız oluyordum ve "bırakın, İstanbul'u tek başlarına öğrensinler" derdim. Sonrasında fark ettim ki, birilerinin bize ihtiyaç duymasını bizi güçlü kılıyor ama böyle yaparak başkalarının zaafalarını beslediğimizi fark etmiyoruz. Bu durumu kendimizden doğru da tartışmamız lazım. Biz başkalarını liman olarak görüyoruz ve buna müdahale etmemiz gerektiğini söylüyoruz. Ama başkalarına liman olmaya da engel olmamız gerek.

- Katılıyorum buna. Çünkü gerçekten de bizi de liman olarak kullanıyorlar ve biz bunu can hıraş sahipleniyoruz. Ama bence erkek ile kadının liman olması daha doğrusu sığınılacak bir alan olması farklı değerlendirilmeli. Erkeğin kadın için liman olması, erkeği daha güçlü ve yine kadını daha güçsüz kılan bir durum iken; kadının liman olması kadının toplumsal cinsiyet rollerinin bir uzantısı olarak açığa çıkar ve kadının zincirlerini güçlendirir. Kadın "güçlü" olmuyor liman olduğunda. Bir anne, bir sevgili, bir eş olma durumunu pekiştiriyor.

- Kadın hem gücü hem korkularıyla yüzleşmeye başlarsa kendine olan güvenini inşa edeceğini düşünüyorum. Yüzleşmek kendin olmanın bir yoludur. Kendini çıplak görmek demektir.

- Birilerinin bize ihtiyaç duymasını üzerinden kendimizi var ediyoruz. Erkekleştikçe devrimcileşir, kendine güvenirlir. Başkasının kimliğine giriyoruz. Sıra kendimize



geldiğinde iğneyi kendimize batırmıyoruz. Örgütlü kadınların çoğu buradan tartışmıyor kendisini. Düşündüğü ile yaşadıkları arasındaki çelişkileri nasıl aşıyor, tartışıyorlar?

- Sorunu tespit etmek, müdahalenin yarısıdır. Biz burada sorunu kendimiz açısından tespit etmiyoruz bile. Edilgen kimliğimizi burada da sürdürmeye devam ediyoruz. Kendimize dokunduğunda, yüzleştiğimizde bu konuyu kapı arkası yapabiliyoruz. Kendine bahane üretmek... Yüzleşmek, en büyük korkudur.

### Kendine barışık olma...

**6) Bir başkasını ezmeden bilinç altı ya da üstünde birikenlerle başkası üzerinde üstünlük kurmaya gerek duymadan kendi sözünü söyleyebilmek; kendi sözüne, eylemine sahip çıkmak.**

- Başkasını ezerek kendine güven olmaz. Ya da kendine güveniyorsun da başkasını ezme! En iyi bildiğimiz işi, daha fazla gündemleştirebiliyoruz kendimiz açısından. Kendine çok yoğun şekilde güvenmemenin sonucu.

- Bizim açımızdan en büyük ihtiyaç, kendimiz olabilmek. Bunu yapamadığımız için aşağılık kompleksine çok sık kapılıyor ve bundan duyduğumuz rahatsızlığı, erkeklerle aramızda var olan bu açığı başkaları üzerinde üstünlük kurarak sağlamaya çalışıyoruz. Ve genelde üstünlük kurmaya çalıştığımız kişiler de kadınlar oluyor.

Bunu, en iyi yapabildiğimiz, diğer kadından bizi ayırdığını düşündüğümüz alandan doğru yapıyoruz. Bu da bir baskılanma ve baskı altına alma yöntemi. Gerçekten kendimi baskı altında, birilerinin gö-

zünde tartılıyor gibi hissetmeden ya da bir başkasının eksikliği üzerinden tatmin olmadan mutlu olmak istiyorum. Kendimle barışık olmak istiyorum.

### İlk adımı atma...

**7) Doğru bildiğimiz ve inandığımız şeylerin arkasında durup onu her koşulda savunmak. Herkes sustuğunda konuşmak, herkes yürürken koşmak.**

- Çok iddialı. Kararını vermiş bu arkadaş, susmayacak bu! Durmak yok, yola devam. Ama çok önemli bir yere değinmiş. Doğrularımızın arkasında durabilmek. Benim en çok sıkıntı yaşadığım konu bu. Mesela bir öneri getiriyorum. Bana mantıklı geliyor ama bir itiraz olduğunda geri çekiliyorum.

- Sessizliği bozmak zor bir şey. Başkalarının senin bildiklerini ölçtüğünü düşünüyorsun bazen. Kendimi ilk sessizliği bozacak kadar kendine güvenli hissetmiyorum. İlk adımı atmak gerçekten zor.

**Birilerinin bize inanması...**

**8) Kendine güvenin başlıca sebebi kişinin/kadının etrafındaki insanların kendine güvendiğini ve inandığını görmesi, bilmesi kişinin kendine ve yapacaklarına güvenmesini sağlar.**

- Kendine güveni kendi dışında tanımlamış. Çevremdekileri inandırırım, ben sonra kendime güvenirim. Birilerinin bize inanması lazım. İtkenmemiz, motive edilmemiz lazım. Bu yaklaşımı doğru bulmuyorum. Başkasından doğru kendimizi tanımlamamalıyız. Birileri bize hiç güvenemeyebilir, her yaptığımızı kusurlu/eksik/yanlış görebilir ya da bizim yaptıklarımızı küçümseyebilir. Ama bizim kendimize biçtiğimiz değer, bunlarla belirlenmemeli.

- Katılıyorum. Ancak motivasyonun gücünü de küçümsememek gerektiğini düşünüyorum. Çünkü biz zaten kendimizde var olan güvensizliği tartışıyoruz ve bu, şimdiye ait bir şey değil. Artık genlerimize kadar işlemiş bir özellik sanki. Yani bu durumu tersine çevirecek olan esas özne, evet kadının kendisidir. Ama çevresel, dışsal koşulları yok saymamak gerekir. Dayanışma mesela... Kadın dayanışmasının önemli olduğundan neden bahsediyoruz bu kadar? Birbirimizi motive ettiğimizde gücümüzün arttığını çok açık görüyoruz.

- Kendine güveni kendi dışında tanımlamış. Çevremdekileri inandırırım, ben sonra kendime güvenirim. Birilerinin bize inanması lazım. İtkenmemiz, motive edilmemiz lazım. Bu yaklaşımı doğru bulmuyorum. Başkasından doğru kendimizi tanımlamamalıyız. Birileri bize hiç güvenemeyebilir, her yaptığımızı kusurlu/eksik/yanlış görebilir ya da bizim yaptıklarımızı küçümseyebilir. Ama bizim kendimize biçtiğimiz değer, bunlarla belirlenmemeli.

## "Bundan sonra ayaklarım daha sağlam basacak"

Çalışmaya katılırken hep kafamda soru işaretleriyle gitmiştim. Çalışma boyunca gördüm ki bir araya geldiğimiz yoldaşlarla, sadece yoldaşlık değil aynı zamanda da "kader arkadaşlığı" yapıyormuşuz! Hepimiz hayatımızın bir döneminde şiddete, tacize, yok sayılmışlığa, aile baskısına maruz kalmışız.

Çalışmalarımızdan arta kalan zamanlarımızda bir-birimizin sorunlarını konuşup çözüm üretmek zamanımızın her anını değerlendirdik. Çok verimli ve be-

nim için eğitici tartışmaların geçtiği bu tür çalışmalara ihtiyacımız var diye düşünüyorum. Çünkü bizler her ne kadar "kadın beyanı esastır" desek de pratiğimizde sistemin bize aşıladığı, kadını başka işlerin ve erkeğin gölgesinde bırakma ve bıraktırma politikalarına maruz kalıyoruz. Bizler bu zihniyetle hayatımızın her alanında mücadele edeceğiz.

Çalışmada kadınların kararlılığı ve mücadeleciliği ruhu görülmeye değerdi. Bundan sonra ayaklarım daha sağlam basacak yere ve bütün kadınların ayaklarının da daha sağlam basabilmesi için mücadele etmekten kesinlikle vazgeçmeyeceğim. "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!"

## “Türkülerimiz silahımız...”

**YDG Basın Komisyonu** olarak 13. Munzur Doğa ve Kültür Festivali kapsamında Dersim’de birçok ilçede sahne alan Grup İsyân Ateşi üyeleri **Onur Gügercinoğlu, Meyman Dost** ve **Shahab Ghivier** ile sohbet ettik.

### - İsyân Ateşi nasıl ortaya çıktı?

**Onur:** Bizim grubumuzun kuruluşu bir Newroz gecesine dayanıyor. Kürt halkının isyanının körüklendiği önemli bir günde, bir baharın, bir bayramın, bir özgürlüğün gecesinde kurulan bir grup olduğu için grubumuzun misyonu zaten en başından bellidir. Kurulduğumuzdan bu yana bu sorunlarla ilgili, doğa katliamları olsun, devrimcilere yapılan saldırılar olsun, ezilen halklara yapılan katliamlar olsun, zafer olsun, isyan olsun tüm bu yaşanmışlıkları sanatımıza yansıtmaya çalışıyoruz.

**Meyman:** Grubumuz bir isyan gecesi ortaya çıktı, adı bu yüzden İsyân Ateşi. Yılmaz Güney’in dediği gibi **“Halkın Sanatçısı Halkın Savaşçısıdır”** şiarını benimsiyoruz. Devrimci sanat kitlelere ulaşmanın önemli bir ayağıdır. Bizim için esas olan üretkenlik ve halkın nabzını iyi tutabilmek.

**Shahab:** Ben İsyân Ateşi’ne sonradan katıldım. İsyân Ateşi’ne katıldıktan sonra belli acıları yaşayan, savaşmaktan yorulan insanların; marşlarla, türkülerle acılarına ortak olabildiğimi gördüm. Dolayısıyla kimi zaman müzikle onları coşturarak, kimi ağıtlarını dile getirerek onların acılarını paylaşmaya çalıştık. Müzik bunun için bence etkili yol.

### - Festivale halkın ilgisini nasıl değerlendiriyorsunuz?

**Shahab:** Festivalin coşkusuna ortak olmaya çalışıyorum. Dersimliler burada HES’lere, barajlara, karakollara karşı gösterdikleri duruş ile kültürlerine yakışır şekilde sahip çıkıyorlar.

**Onur:** Yaklaşık 3-4 yıldır festivale katılım gösteriyoruz. Hem Dersim’de hem köylerde grup olarak sahne alıyoruz. Merkezden ziyade köylerde daha güzel geçiyor.

### - Dersim halkının bir direniş geleneği var. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

**Meyman:** Dersim’in direniş ruhu ortada, bunu buraya geldiğimizde derinden hissediyoruz. Bu festivallerin en güzel yanı, birbirinden kopmuş insanları yan yana getirmesi. Güzel bir duyarlılık oluşturuyor, zaten var olan duyarlılığı daha disiplinli, daha örgütlü bir halde ortaya koyuyor.

**Onur:** Dersim’deki güncel gelişmelere baktığımız zaman HES’lerin, barajların ve karakol yapımlarının öne çıktığını görüyoruz. Özellikle son zamanlarda asimilasyon politikalarıyla birlikte yeni bir ’38 ile karşılaşıyoruz diyebiliriz. Yapılan eylemlerde insanların karakol ve HES’lere karşı ne kadar fazla tepkili olduğunu görebiliyoruz.

## “KYK Bursu: 280 TL; Direnmek; Paha Biçilemez”

Yüksek Öğretim Kredi Yurtlar Kurumu, Gezi direnişine katılan öğrencilerin burs hakkını gasp etmek için gerekli talimatları verdi! 2005’ten beri yürürlükte olan ve 2013-2014 eğitim-öğretim yılı için yeni “düzenlemeler” içeren yönetmelik, ilgili birimlere gönderildi. Buna göre, “anarşi ve terör” olaylarına karışan, “öğrenim özgürlüğünü ihlal edici (direniş, boykot, işgal, yazı yazma, resim yapma, slogan atma vs.) davranışlar”da bulunan öğrencilere burs ve kredi verilmeyecek. Bununla birlikte Gezi direnişi sırasında sokağa dökülen

gençlik muhalefetine yöneltilen tehditlere bir yenisi daha eklenirken; “burs ve kredi verilmeyeceği” ifadesine ilk kez yer verilmesi dikkat çekici. Halka günlerce gaz bombası, tazyikli su ve gerçek mermilerle saldıran devlet; beş direnişçinin ölümüyle yetinmeyerek, her gün artan tutuklamalarla gençliğin isyan ruhunu sönmüştürmeye çalışmaktadır.

Bu hedef doğrultusunda üniversitelerin güvenliğini sağlamak(!) adına üniversitelerde, güvenliğin dışında her türlü görevi yerine getiren ÖGB’lerin çalışma-

ları yetersiz görülmüş olacak ki; Erdoğan, ABD gezisinde üniversitelerde artık polisin görev alacağını duyurdu. Üniversitelerde sivil polislerin cirit attığı ve en demokratik haklardan biri olan basın

mesiyle başlayan ve faşist devletin yasakçı zihniyetiyle hesaplaşan biz gençliğin, “giremezsiniz” denilen alanları günlerce boşaltmadığı direniş; çeşitli yerlerde düzenlenen forumlarla devam ederken; Bülent



Arınç bir kehanette(!) bulunuyor ve aldıkları istihbaratı açıklıyor: “Eylül ayında yeni eylemler olabilir!” Ve ardından “farklı amaç ve şekillerde gerçekleşecek protestolar” a bir hukuk devleti olarak izin vermeyeceklerini ekliyor; bu da **daha fazla devlet terörü** anlamına geliyor.

Besbelli; devletin dönem temsilcisi AKP hükümeti, yaptığı açıklamalarla

açıklamalarında bile panzer ve çelik kuvvet ekiplerinin kampüs alanına doluştuğu; yani zaten üniversitelerin fiilen polis denetiminde olduğu herkesin malumu... Çabalar ise, bu denetimi polis tekeline alma; beraberinde kolluk saldırılarını meşrulaştırma ve süreklileştirme amacını gütmektedir. İçişleri Bakanı Muammer Güler’in sonrasında yaptığı açıklamada yer alan atanacak kişilerin “koruma memuru” olduğu ifadesi de, polisin halkın gözünde artık teşhir olan imajını gizleme çabasıdır.

Gezi Parkı’ndaki ağaçların kesil-

halkın ve özelden de biz gençliğin sisteme karşı biriken öfkesini ve tepkisini bu şekilde bastırmayı umut ediyor. Yıllardır halkın üstünde kurduğu korku imparatorluğuna yıldırma politikalarıyla devam eden devlete biz YDG’lilerin bir parçası olduğumuz gençliğin cevabı; biber gazını bal eyleyip meydanları dar eylemek olacak gibi görünüyor. “3-5 ağaç”la başlayan direniş “3-5 kuruş”la bitireceğini sananlara “üniversiteler de, sokaklar da, parklar da bizimdir!” demek için, şimdi cüreti kuşanıp, isyanı yayma zamanı!

## “Dersimli olmak aslında suç!”

Yeni Demokrat Gençlik olarak 13. Munzur Doğa ve Kültür Festivali’nde Dersim’in bir dağ köyünde kadınlarla röportaj gerçekleştirdik. Zaten kapıları açık olan köylülere **“Merhaba biz İbrahim’in yoldaşlarıyız”** dediğimizde gözlerindeki ışık ve yüzlerindeki tebessümle karşıladılar bizi. Gittiğimiz evlerden birine röportaj yapmak istediğimizi söyledik. Aldığımız cevap ise **“Hele bir oturun pilav yaptım, bir de soğuk ayran var. Önce karnınızı doyurun sonra söyleşimize başladık:**

### - Sizce Dersimli olmak ne demek?

**Nevin:** Dersim yüzyıllardır baskı ve zulüm altında. Çok eskiye gitmeye gerek yok aslında. ’94 yılıydı, ben orta sona gidiyordum. Hayatımda köyden hiç çıkmamıştım. Sadece iki defa Tunceli Merkez’e gitmişim. Devlet bize sürekli “köyü

boşaltın” diyor, tehdit ve hakaret ediyordu. Bir gece onlarca asker evimize girdi. Hakaret ederek, tartaklayarak bizi evden çıkardılar. Dersimli olmak yıllarca yaşadığın evinin, yuvanın gözlerin önünde yakılmasıdır belki.

Sonra İstanbul’a gittik. Ekonomik sorunlar yaşıyorduk. Ablam işe girmek istiyordu ama her defasında Alevi olduğu ve özellikle kimliğinde Tunceli yazdığı için reddediliyordu. Ben liseye kaydolmak istiyordum, “yer yok” deniyordu. Hatta bir kere müdür yüzümüze karşı **“Geliyorsunuz buraları da karıştırıyorsunuz”** dedi. Köy benim dünyamdı. İstanbul’da inancımızı yaşayamıyor, dilimizi konuşamıyorduk. Bir defasında hiç unutmam, annem komşuya yemek götürmek istedi, fakat komşumuz annemin gözü önünde yemeği çöpe attı. “Öteki” olmayı hissettik, hissettirdiler. İstanbul’da da devlet bizi rahat bırakmadı. Evlerimiz de-

falarca polis tarafından basıldı. Dersimli olmak ne demek diye sormuştun ya, Dersimli olmak aslında “suç”tu!

### - Günümüz Dersim gençliği hakkında ne düşünüyorsun?

**Nevin:** Annemler Türkçe’de sorun yaşıyorken çocuklarımız Zazaca’da sorun yaşıyorlar. Devlet asimilasyon politikasında maalesef başarılı oldu. Dersim dışındaki Amed, Şırnak gibi Kürt şehirleri daha dirençli dil konusunda. Onların çocukları Kürtçe konuşuyorlar. İşsizlik sorunu olduğundan gençler büyük şehirlere göç ediyor. Şunu açıkça söylemeliyim ki devrimciler bu topraklara çok emek verdiler. Bizler bugün hala “Dersimliyse”, devrimciler sayesinde. Ben kendi çocuklarıma elimden geldiği kadar ana dillerini öğreteceğim. Devletin asimilasyon politikalarını boşa çıkaracağız. Çünkü bizler Seyit Rıza’nın torunlarıyız. (YDG Basın Komisyonu)

## “Direne direne okuyacağız”

**İstanbul:** Öğrenciler, Çapa Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu önünde yaptığı basın açıklamasıyla KYK’nın, direnişçi öğrencilerin

burs ve kredilerini keserek yıldırma-ya çalışmasını protesto etti. Çapa KYK önünde toplanan Üniversitelerarası Forum bileşeni öğrenciler 2 Ağustos günü düzenledikleri eylemde, **“Öğrenci makarna yer onurlu yaşar”** yazılı pankart açtı.

Yapılan açıklamada Gezi’nin ardından hedefin bu kez üniversiteler olduğu vurgulanarak KYK’nın bursları kesmesi durumunda birçok öğrencinin eğitimine devam edemeyeceğini belirtildi, **“Ancak, bu tür baskılar bizi yıldırılmaz”** vurgusunun ya-

pıldığı, açıklamanın ardından öğrenciler **“Öğrenci makarna yer, onurlu yaşar”** sloganıyla hazırladıkları marşları okudular. Eylem marşla son bulurken, öğrenciler toplanan makarnaları grevdeki darphane işçilerine götürdü.

# Rojava: El Kaide ve TC Kiskacında!

El-Nusra ve diğer cihatçı grupların saldırısıyla başlayan çatışmalarla yeniden gündeme gelen Rojava'daki gelişmelerde tansiyon giderek yükseliyor. Gelişmeler çatışmaların şiddetlendiği ve geriliminin giderek daha da büyüdüğü bir mecraya doğru ilerliyor.

16 Temmuz'dan bu yana Rojava Kürtlerinin birleşik örgütlenmesi olan **Kürt Yüksek Konseyi'**ne ve onun askeri gücü olan **YPG'**ye yönelik saldırılar, parantezine bölge halkını da alarak genişliyor. Tel Ebyad (Gire Spi), Kobani, Girke Lege ve çevresinde devam eden çatışmalarda cihatçı gruplar, Kürt köylerine yönelik katliamlar gerçekleştirmeye başladı. YPG'ye karşı kendi aralarındaki anlaşmazlıkları şimdilik bir kenara bırakan El-Kaide bağlantılı gruplar ve Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) çatısında hareket eden bazı gruplarla (Eskiden Liva Tevhid'e bağlı olan bazı gruplar şimdi tamamıyla Cephete El Nusra'nın yanında yer alıp Tel Aran ve Tel Hasıl'da katliamlara katılıyorlar.) Tel Aran ve Tel Hasıl gibi Kürtlerin bulunduğu bölgelerde katliamlar yapıyor, terör estiriyor. Cihatçı çeteler, adı geçen bölgeleri bombardimana tutuyorlar.

hesine bağlı çetelere yönelik askeri saldırılar düzenliyor. Kobani'nin 30 kilometre batısında bulunan Qanaya'da YPG güçleri ile cihatçılar arasında yaşanan çatışmalar kentin 40 kilometre batısında bulunan Zormexer bölgesine kadar yayılmış durumda. Cihatçılar, Türkiye ve Rakka'dan ÖSO'nun yardımıyla Kürtleri Gire Spi'den çıkarmayı amaçlıyor. Çatışmalar Gire Spi'de yoğunlaşmış durumda. Bölgeye bakıldığında Kürt nüfusunun daha seyrek olduğu, Arapların çoğunlukta olduğu, Gire Spi'nin karşısında yer alan Akçakale'de de El Nusra üyelerinin cephe gerisi avantajı bulunuyor. Kuzeyde Türkiye'den, Güneyde ise Rakka'dan destek alması da çok kolay. Zaten daha önce El Nusra'ya, ÖSO'nun Rakka'dan yardım gönderdiği de dile getiriliyordu.

Bu nedenle Gire Spi, İslamcı güçler için "güvenli üs" yapılmaya çalışılıyor. Bu amaç doğrultusunda Kürtler Gire Spi'den kovuluyor, evleri boşaltılıyor.

Cihatçı çeteler buldukları bölgelerde yalnızca Kürt halkının değil Alevi, Hıristiyan inancından halkın malını yağmalıyor, şiddet uyguluyor ve katliamlar gerçekleştiriyor. Özel-



konferansa katılım istemlerinin ayrılıkçılık olarak değerlendirilemeyeceği, aksine bu durumun Kürtlerin birleşik bir ülkede yaşama isteğini gösterdiği belirtildi. Rojava'da kimliği bile olmayan Kürt halkına yönelik Esad zulmüne yıllardır sesini çıkarmayan Rusya'nın Kürtlerin mücadelesine böylesine destek vermesi kuşkusuz insan haklarına ve demokrasiye olan saygısından kaynaklanmıyor.

Suriye politikasını ne olursa olsun Esad'ın ayakta kalması üzerinden şekillendiren Rusya, muhalifleri zayıflatacak her türlü girişimi destekliyor. Rusya, ABD'nin terör listesine aldığı El Nusra'yı sürekli gündeme getirerek uluslararası arenada ABD'ye karşı hamle üstünlüğü sağlamaya çalışıyor. Buna paralel bir biçimde muhaliflere karşı savaşan Kürtlere destek veriyor. Muhaliflerin Kürtlerle tuttuğu savaşta zayıflayacağı, en kötü durumda Esad'ın zaman kazanacağı üzerinden hesap yapıyor.

Rusya cephesinde bunlar yaşanırken ABD de "boş durmuyor". CNN tarafından yayımlanan habere göre, ABD'de Kongre üyeleri, Libya'nın Bin-gazi kentinde CIA'in Suriyeli muhaliflere füze verilmesi iddialarının araştırılmasını istediğini yazdı.

## TC'nin İkiyüzlü Rojava Politikası!

Türk devletinin Rojava'da Kürt ulusunun kazanımlarına karşı çıktığı, bunu engellemek üzere harekete geçtiği biliniyor. Sınırın Suriye tarafından Kürt Yüksek Konseyi'nin bayrağının asılması sonrasında sorunu müzakerele halletme yoluna giden TC, PYD lideri Salih Müslüm'le görüşmüştü. Görüşmede TC'nin özerklik ilanı ve Suriye'nin toprak bütünlüğü konusundaki "hassasiyetinin" hatırlatıldığı basına yansıdı. Salih Müslüm'in yaptığı açıklamalar da TC'nin Kürtlerin özerklik değilse de geçici bir yönetim için "elbette hakkınız" dediği ve bölgeye gıda yardımında bulunma söz verdiği yönündeydi. (Salih Müslüm 27 Temmuz 2013; "Türk yetkililer 'bu sizin hakkınızdır' dediler. Biliyorsunuz sınırdaki çatışmalardan kaynaklı halkımız çok perişan bir durumdadır. Şimdi söz de verildi. Türkiye halkı-

mıza her bakımdan yardım edecek. Yani insani yardımda bulunacak") Ne var ki sonrasında yaşanan gelişmeler TC'nin bu konuda ikiyüzlü bir politika izlediğine işaret ediyor. Zira devletin El-Kaide bağlantılı cihatçılarla samimi ilişkiler içinde olduğu ve açıktan desteklediğini belgeleyen çok sayıda yeni bilgi kamuoyuna yansıyor. Örneğin, İnsan Hak ve Hürriyetleri İnsani Yardım Vakfı'nın (İHH), Suriye'ye "insani yardım hizmeti" vermek için İngiltere pasaportlu yüz kişiyi, El Kaide cephesine taşıdığı ortaya çıktı. İHH Başkanı Bülent Yıldırım hakkında "başkanı olduğu dernek üzerinden El Kaide'ye yardım aktardığı" iddiasıyla soruşturma yürütüldüğü de. Türk devleti Til Ebyad ve Aziziye bölgelerinden çetelere silah, cephaneye ve gıda yardımı yapıyor. (5 Ağustos 2013 ANF/YPG Komutanı Zagros)

Çetelerin sınır hattında Ceylanpınar Gümrüğü ve Ceylanpınar Üretim Çiftliği karşısındaki Rojava topraklarında konuşlanmaları da yeterince açıklayıcı. Düne kadar El Nusra'nın elindeyken açık tutulan sınır kapılarının, alanın YPG'nin eline geçmesiyle kapatılması ve bölgeye yönelik her türlü insani yardımın engellenmesi, Rojava'yla dayanışmak isteyen BDP'nin eylem ve yürüyüşlerine yönelik polis terörü de TC'nin tutumunu anlatıyor. Gıda yardımlarına dahi izin vermeyen Türk devleti 2 Ağustos'ta 70 ÖSO komutanının Antep'te toplanmasına ise ev sahipliği yapıyor.

31 Temmuz ve 1 Ağustos tarihlerinde Halep bölgesindeki Til Hasıl ve Til Aren köylerinde en az 70 kişinin katledildiği ve yüzlerce insanın rehlin alındığı saldırılar, Antep'te 26 Temmuz günü, "Bülbülzade Eğitim Kültür ve Dayanışma Vakfı"nın ev sahipliğinde gerçekleşen bir toplantının sonrasına denk gelmişti. Öyle anlaşılıyor ki, Türkiye, Suriye'de cihatçılar ile PYD arasında Kürt bölgesindeki çatışmayı artırarak PYD'nin hareket olanaklarını sınırlandırmaya çalışıyor. Şüphesiz bunu yaparken kendi topraklarında Kürt direniş duy-gusunun artmasını ve gelecekte kendisine mücadelenin dayanaklarından biri haline gelmesini önlemeye çalışıyor.



Gelinen aşamada, dış destek olarak Serêkaniyê çevresindeki köy ve mezaralarda, Ceylanpınar Gümrüğü'nden başlayarak Türkiye sınırındaki Til Xelef, Esfer Necar ve Mışrefa bölgelerindeki 2 kilometrelik bir alanda mevzilenmeyi hedefliyorlar. İlçe çıkışındaki bazı köylerde mevzilenerek yakın bölgelerdeki Kürt köylerini tehdit ediyorlar.

Dengê Amerika radyosuna konuşan Kürt Yüksek Konseyi üyesi Zana Miso'nun anlattıkları her şeyi özetliyor. Zana Miso, El Nusra ve ÖSO'nun el ele vererek Kürt karşıtı bir savaş yürüttüğünü, Gire Spi'deki Kürtlerin evlerinin talan edildiğini, ÖSO ve Nusra'nın "Biz Kürtlere karşı değiliz, PKK'ye karşıyız" diyerek saldırılarını meşrulaştırmaya çalıştığını dile getiriyor.

Çeteler katliamlara yönelse de, askeri anlamda YPG'nin ciddi bir üstünlük elde ettiği basına yansıyor. YPG güçleri Girke Lege, Lege'ye bağlı Girhok, Yusufiye ve Cinediye köylerinde Irak-Şam İslam Devleti/El Nusra Cep-

likle Suriye'nin batı şeridindeki (Lazkiye) Aleviler de bu saldırıların hedefinde.

## Rusya'nın Timsah Gözyaşları

Özgür Suriye Ordusu'na, El Kaide bağlantılı cihatçılara her türlü desteği sağlayan ABD, AB, Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan'a karşı Esad'a destek veren Rusya, İran cephesi Rojava'da Kürtlerden yana tavır aldı. Rusya, Rojava'da yaşanan insan hakları ihlallerine ve amborgaya yaptığı açıklamalarla sık sık dikkat çekti. Kürt Yüksek Konseyi'ni ve onun askeri gücü YPG'yi Kürtlerin meşru oluşumları olarak gördüğünü açıklayan Rusya'nın son çıkışı ise Cenevre Konferansı oldu. Suriye'deki gelişmeler tartışmak üzere daha önce Putin ile Obama arasında yapılan görüşmelerde mutabık kalınan konferansa, Suriye'de savaşan tarafların katılacağı duyurulmuştu. Rusya Dışişleri Bakanlığı tarafından yayımlanan açıklamada, Kürtlerin ayrı bir grup olarak



# Ergenekon davasının menzili AKP'yi geçemedi (elbet)!

12 Haziran 2007'de Ümraniye'de bir gecekonuda ele geçirilen el bombaları ve TNT kalıpları üzerine açılan soruşturma daha sonra "yüzyılın davası" olarak sunulacak davanın yüz yıllık beklentilere cevap olacağı ileri sürülecekti. Soruşturma kapsamında dalga dalga gerçekleştirilen operasyonlar adeta "dokunulmazlara" dokunmakla ilk olma özelliğini fazlasıyla göstermekteydi elbette.

Bu hamle ile güya ezberler bozulmuş ve demokratikleşme hiç de uzak olmayan bir hedef haline gelmişti. Demokrasinin önünde neredeyse tek engel olarak görülen askeri vesayet rejimine son verilecek, hatta Türk devleti karanlık geçmişiy-le yüzleşecekti. Tam da bu bağlamda, yani geçmişle yüzleşmek ve askeri vesayete son vermek, en azından zayıflatmak amaçlı bir yaklaşımda, dava karşısında devrim cephesinde olanlar arasında oluşan ikiliğin bir ucunu oluşturuyordu. Dava karşısında bu yaklaşımdan hareket edenlerin temel düsturu en iyi haliyle devlerin çarpışmasında taraflardan birinin mutlaka zayıf düşeceği sonucuna odaklanılmıştı.

Gerçekten de öyle oldu; Ergenekon Davası'nda mahkemenin kararını verdiği 5 Ağustos 2013'e kadar gelinen süreçte sistemin restorasyonu önünde engel olabilecek nitelikte birçok kimse tutuklanmaktan kurtulamadı. Üstelik bir kısmının evi sabaha doğru basıldığında, kendilerine polis tarafından kötü muamele yapıldığında Türkiye'de böyle şeylerin istisnadan olmadığını çok iyi bildikleri halde kopardıkları yaygara demokrasinin maskelerinin düşmesine yaramıştı sadece.

Dava, **hükümeti devirmeye teşebbüsten** açılmış ve esasen bu itham üzerinden karara bağlanmıştı. Klasik anlamda bir askerî darbe yapacak ilişki ağına, en önemlisi de başta ABD olmak üzere emperyalist güçleri ikna kabiliyetine sahip olmayan bu zevat, cumhuriyeti koruma fikri üzerinden propaganda ettikleri bir kitle ile hareket etmek durumunda kalmış ve yenilmişlerdi. Davanın birçok kişiyi kapsamına alması burjuva medyada adalet duygusunun zedelenmesinin bir nedeni olarak gösterilse de **kapsamına almadıklarıyla** daha büyük bir adaletsizlik doğurduğu tartışma götürmezdir.

Adı ne olursa olsun, nasıl bir şerkillenme gösterirse gösterecek örgütlü bir yapıya işaret eden bu dava bir yanda dururken, diğer yanda burjuva medyanın dahi gözler önüne serdiği ilişki ağına rağmen ne Hrant Dink cinayeti, ne de Zirve Yayınevi katliamı kapsama alınmıştı. Her üç kişiden örgüt kurabilme yeteneğine sahip savcılar ve hâkimler Hrant

Dink cinayetinde örgüt tespitinde bulunamamıştı. Örgüte ulaştıran her delil devlete çıktığı için olsa gerek güya vicdanları kabul etmese de hukukun gereği yapılmıştır. Daha da geriye gidilirse; Şemdinli de, Gazi de kapsam dışında bırakılmış hâkikat gizli tutulmaya çalışılmıştı. Dolayısıyla Veli Küçük cezalandırılırken Mehmet Açar'ın, Hayri Kozakçıoğlu'nun onurlandırılması; İlker Başbuğ tutuklanırken Yaşar Büyükanıt'a dokunulmamasının ardındaki hesap açık olmaktadır.

**Çokça işaret edildiği gibi Ergenekon Davası'nın sınırlı menzili ancak AKP karşıtlığıyla belirlenmiştir** ki Açar ve Büyükanıt gibiler konuşmalarını şartıyla dışarıda tutulmuş görünmektedir. İlginç görünen bir şey daha vardır ki, henüz kesinleşmemiş olmasına rağmen ceza alanların **ifşaata** yanaşmamış olmasıdır. Şüphesiz devlete bağlılıkla açıklanamayacak bu durumun uzun vadeli hesaplarla ilgisi vardır. AKP'nin ve onun temsil ettiği kliğin kazandığı güç anlaşılmalı ki ifşaatla, hâlâ bir nevi kahraman olarak addedildik-



leri kitle nezdinde batmak istememektedirler. Ya da AKP kliğine biat edeceklerinin teminatı olarak okunabilir bu suskunluk hâli.

"Yüzyılın davası", yüzyılın beklentilerini karşılamadan sona erdi şimdilik. Askeri vesayetle ciddi çözümler olmasına rağmen askeri görüntünün yerini polis görüntüsü aldı. Askeri vesayeti askeri üniforma sınırlılığında değerlendirenler, sahneye fırlayan polis ordusunu karşılarında görünce epeyce şaşırması olmalı. Devletin şiddet araçlarına başvurma sıklığı ve yoğunluğu faşizm için başlıca parametrelerden iken askerin siyasete müdahalesi derekesinde bir değerlendirilmenin sistemi tahkimden başka bir anlam taşımadığı açıktır.

"Derin devlet" diye birşey olmadığı ancak devletin derin halleri olduğu, her an bu hale geçebilecek çeviklikte olduğu hatta devletin derin ve sığ hallerinin bir arada olduğu soruşturmanın en başında dikkat çektiğimiz hususlardı. O nedenle AKP'nin taraflaştırıcı etkisiyle liberal güçleri yedeklemek maksadıyla dava dolay-

ısıyla yanına çekmesi en azından bu sınırlı bağlamda karşısından alma çabasını boşa çıkartmak gerektiğinin önemini vurgulamıştı. Şüphesiz taraflaştırıcı değil, aksine son tahlilde AKP'nin ve Ergenekon'un halk karşısında aynı taraf olmalarına rağmen sunulan tarafların bizleri bağlamaya çağrı gerçeğinden hareket ettik.

Başka bir husus da alabildiğine yozlaşmış yargı kurumunun demokrasi namına sonuçlar üretebilmesinin imkânsızlığı noktasında olmuştur. Etkili olunabildiği takdirde daha geniş kitlelere yönelik ifşaat ve teşhir çalışması içinse sunulduğu şekliyle bir taraflaşmaya dâhil olmak hiçbir zaman şart değildi.

Ergenekon davası, ütopyk sosyalizmin ve reformizmin penceresinden tarihi bir fırsat olarak okunabilirdi. Böylesi bir okumada dahi asıl fırsat yakalamış olanlar ancak muktedirler olabilirdi. Ne var ki, sınıfsal çıkarları böylesi bir yaklaşımı doğurabilecek nitelikler arz etmiyordu, aksi de düşünülemezdi.

Devletin restorasyonunu üstlenmiş klik yargılama sürecinin sonun-

da güçlü bir düzey yakalamış olmalı ki, karar açıklandıktan sonra beklendiği gibi toplumsal düzlemde ciddi bir karşılık bulamadı.

Elbette kararın esasen olumlanmadığı belli olmuştur. Kabaca, hükümeti devirmeye teşebbüs edenlere ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilirken, katillerin daha az ceza alması şeklinde özetlenebilecek bir mantıkla adalet duygusunun zedeleniğinden bahsedilmektedir. Ne var ki, yozlaşmış bir yargı rejiminin iktidarın elinde hak tanımazlığı bu davada üst düzeyde sergilenmiş dahi değildir.

Ergenekon davası kapsamında suçta ve cezada kanunilik ilkesinin ihlalden tutulmuş da savunma hakkının ihlaline kadar birçok noktada hak ihlallerinin olduğu doğrudur. Kanıksanması için değil elbette lakin siyasi nitelikte üstelik böylesi tarihi bir davada Türk yargı sisteminin daha az kötü bir süreç izlemesi de imkânsız gibidir. Zira **hak ihlallerinin asli nedeni, savcı ve yargıçların kanunlara aykırı davranmasından öte tam da kanunların hak çiğneyen niteliğidir**. Unutulmamalı ki, dava kapsamında yargılananlar, zamanında o kanunlarla birlikte bu yargı rejiminin de destekçisi konumundaydılar.

Ergenekon davası siyasal niteliği ile kararın hukuki değerlendirmesini geri plâna itmektedir. Klik çatışmasının bir perdesindeki sonal zafer gibi olsa da, bu elbette, halkın zaferi değildir. Zira bu dava bir halk muhalefetinin zorlayıcı etkisiyle açılmış değildir. **Zaten öyle olsaydı kliklerin birbirine verdikleri zarar değil, halka karşı işledikleri suçlar davanın ana konusu olurdu**. Sürecin başından itibaren medyada JİTEM, OHAL, MİT vs. üzerine birçok faili meçhul, katliam vb. ifşa edilirken; bugün 2'şer, 3'er müebbet hapis cezası alanların hiçbiri bu suçlarıyla yargılanmamış ve ceza almamıştır. Dolayısıyla kendi iç çatışmaları sonucu aldıkları cezaların halk nezdinde hiçbir anlamı yoktur.

Son olarak devletin derin hali bitmiş de değildir. Artık Amed sokaklarında ya Marmara çevresinde seri cinayetlerin gerçekleşmediği doğrudur. Devlet sığ bir şiddetle saldırılmaktadır. Şiddet yaygınlık yitimine uğramış değildir. Ergenekon sonrası cinayet ve katliamlara pervasızca devam edilmiştir. Ne Ceylan Önkol'un ne de Aydın Erdem'in katili bulunmuştur. Roboskililerin yarası hâlâ kanamakta ve adaletten yoksun bırakılan Kürdün yas süreci dahi çok görülmektedir. Ergenekon'da karar verilmeden evvel Gezi'de ava çıkan faşizm beş can almıştır hunharca. Adalet duygusu ne zaman gelişebildi ki, zedelensin?

## Harmandalı halkı: "Mücadeleye devam"



**H. Merkezi:** İzmir'de Harmandalı Çöp Depolama alanı çevresinde yaşayan Harmandalı halkı yıllardır çöplerin kaldırılması için uğraşmalarına rağmen aynı sorunun devam etmesi üzerine 3 Ağustos günü İzmir-Çanakkale yolunu trafiğe kapatarak eylem yaptı. Yarım saat boyunca oturma eylemi yapan mahalle halkı kokunun artık olağan hale geldiğini söyledi.

Eylem yapan halk, yayılan kokunun hastalıklara neden olacağına, metan gazı patlaması tehlikesi yaşandığına dikkat çekerek duyarlılık çağrısı yaptı. İsyen eden yüzlerce kişi "**Temiz hava herkesin hakkı**", "**Çöpe direniyoruz, ayol**", "**Çöp kalkmadan bu direniş bitmeyecek**" vb. sloganları attı. Halk çöpler kaldırılıncaya kadar her hafta eylem yapacaklarını ve mücadeleye devam edeceklerini vurguladı.

## Uludağ'da orman katliamına durdurma kararı

**Bursa:** Uludağ'da yapılmakta olan Teleferik hattı için binlerce ağacın kesimine karşı başlayan mücadele hukuki sonuç verdi. Doğa-Der ve Bursa Barosu'nun birlikte açtığı davada yürütmeyi durdurma kararı çıktı.

31 Temmuz günü **Uludağ'a Dokunma Platformu**, "**Farkında mısınız Uludağ'da ağaç katliamı yapılıyor**" pankartı çıkararak Heykel'de bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Platform adına açıklamayı yapan **Ayhan Kazancı**, "**Bizim itirazımız teleferiğe değil, teleferiğin gittiği yol üzerindeki beş bin civarındaki ağacın kesilmesindedir**" dedi. Açıklamanın ardından yeni teleferik vagonlarının sergilendiği Büyükşehir Belediye Binası'nın arkasına, slogan ve alkışlarla yüründü. Kitle elle-ri-nde-ki kesilen ağaçların fotoğraflarını vagonlara asarak tulum eşliğinde halay çekti.

## Devlet, sendika ve Cevizli TEKEL direnişi

**Kartal:** Tekel'in özelleştirilmesi ve işçilerin 4-C kapsamına alınarak daha derin bir sömürüye mahkûm edilmesinin üzerinden yıllar geçti. Ankara'nın merkezinde kurulan bölge çadırları ile 70'li günlerinde sona eren TEKEL direnişinin ardından kulaklarda "**Ölmek var dönmek yok**" sloganları ve Türkiye işçi sınıfının tarihinin önemli bir deneyimi miras kaldı. Çeşitli

milletlere mensup işçilerin sınıf bilincinin görünür olduğu ve Marksist öğretilerin her noktasında tescil edildiği bir alan olan TEKEL direnişi aynı zamanda devletin işçi sınıfına yönelik saldırganlığını da açık açık sergilediği bir alan oldu.

Tütün üretiminin kota vb ekonomik saldırılarla bastırılması ile başlayan çılgınlarda ilk ses tütün üreticilerinden gelirken bu saldırı TEKEL'in kapatılması ile devam etti. Kapatılan TEKEL'in ardından bugün de TEKEL'e ait tüm tarihi ve kültürel alanların ranta açılmasıyla saldırı devam ediyor. TEKEL fabrikaları satılırken aynı zamanda TEKEL'e ait tüm araziler ranta açılmaktadır. Ancak Taksim ayaklanması ile başlayan kitlesel ve lokal direnişler kendi alanlarındaki kimi sorunları da içine alarak politikleşmekte ve mücadelenin sisteme yönelişi belirginleşmektedir. Mahalle forumlarının bugün mahalle özgü- lünde-ki sorunları ele alışı ve bu yönlü çözüme ve örgütlenmeye dayalı tasarruf oluşturması bunun en somut örneğidir.

Forumlarda özgün sorunların ele alınması ile bölgesel sorunlar eylemlere dönüşüyor. Bu alanlardan birisi de başından beri bahsettiğimiz TEKEL arazilerinin özelleştirilmesidir. Forumlarla beraber, İstanbul Kartal'da Cevizli TEKEL arazisinin satışa çıkarılması Kartal halkı tarafından büyük bir tepkiyle karşılandı. "**Toprağından fıskıran tarihin gelecek nesillere taşınması için, şehir üniversitesi değil halkın ortak yaşam alanı olması için, 4100 tescilli anıt ağacın korunması için, Cevizli TEKEL'e sahip çık**" şiarıyla başlayan mücadele Taksim ayaklanması kap-

samında başlatılan forumların bir parçası konumundadır. Ancak sadece Cevizli TEKEL arazisine sahip çıkma yönlü bir mücadele olduğu için aynı zamanda özgün bir direniş örneğidir. Her gün bir araya gelen ve Cevizli TEKEL'i koruma kapsamında bilgilendirme ve örgütlenme çalışmalarına katılan kitle Kartal'ın her bölgesinde afiş, bildiri ve pankart çalışmaları yürütüyor. Birçok bölgenin Cevizli TEKEL gibi ranta açılması ve tüm bu alanların çete ve mafya zoru ile kitlelerden kopartılması devletin kentsel dönüşüm projelerinin ilk ayağını oluşturmaktadır. Bu anlamıyla yüzlerce kişinin katıldığı Cevizli Tekel direnişini daha görünür kılmak, aynı zamanda kentsel dönüşüm saldırılarına karşı mücadele etmek anlamına geliyor.

### Cevizli Tekel'in tarihi

1931 yılında Dramalı göçmenlerin tütün yetiştirdikleri Kartal-Maltepe'de Tütün Deneme Evi kurularak, tohum ıslah işlerine başlanır. 1935 yılına kadar Türkiye'nin çeşitli yerlerinde kurulan Tütün Deneme Evlerinin kurumsal bir yapıya dönüştürülmesi için enstitü kurulmasına karar verilir. Cevizli'de alınan bir arazide içinde laboratuvarları da olan Tütün Araştırma Enstitüsü binası yapılır. O dönemde enstitü ile İstanbul arasındaki ulaşımı kolaylaştırmak için, İnhisarlar İdaresi'nin talebiyle, Devlet Demiryolları, enstitünün önüne Cevizli adlı yeni bir tren durağı kurar.

İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşının ardından sigara fabrikalarının yetersiz kalması nedeniyle, 1946-1948 yıllarında Maltepe'de yeni bir sigara fabrikası kurulması çalışmalarına başlanır. Maltepe-Cevizli'de fabrika için bir arsa kamulaştırılır ve makine donanımı için bağlantılar yapılır. Ancak fabrikanın yapımına 10 yıl sonra, 1957 yılında başlanır. 1969'da resmi açılışı yapılır.

### Cevizli TEKEL alanının planlanma süreci

Cevizli TEKEL alanının da içinde olduğu Dragos Bölgesi; İstanbul 2 Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından

11.11.1999 gün ve 5385 sayılı kararı ile "Doğal Sit Alanı" ilan edildi. 3. derece doğal sit alanı olarak belirlenen Cevizli **Teke** alanına şehir parkı, turizm tesis alanı, dönüşüm alanı fonksiyonları yapıldı. TEKEL; özelleştirme kapsamında olması nedeniyle, İBB ve Koruma Kurulu tarafından hazırlanan bu plana, yetkisizlik gerekçesiyle dava açıldı. 2005 yılında 6. İdare Mahkemesi; "**.....Yetkisi bulunmayan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığınca hazırlanan dava konusu nazım imar planı değişikliğinde ve yetkisiz idarece hazırlanan planın onaylanmasına ilişkin işlemde 3194 sayılı yasanın 9. maddesinin 2. fıkrasına açıkça aykırılık bulunmaktadır**" diyerek dava konusu işlemin iptaline karar verdi.

İstanbul Şehir Üniversitesi 21 Temmuz 2008 tarihinde Maliye Bakanlığı'na yaptığı müracaatla; Cevizli'deki TEKEL'e ait 450 dönümlük arazinin 49 yıllığına kendilerine tahsis edilmesini istedi. Ancak arazinin maliye hazinesi kapsamına alınmaması bu sürecin iptali ile sonuçlandı. Daha sonra 2008/67 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı ile TEKEL'e ait Cevizli arazisi TEKEL'in borçlarına istinaden maliye hazinesine devredildi. Ve bu süreç aynı zamanda arazinin İstanbul Şehir Üniversitesi'ne satılması ile devam etti ve ediyor.

Arazini satılmasının ardından Tek Gıda-İş Sendikası tarafından dava açıldı ve ilgili mahkemece satış ve projeyi durdurma kararı alındı. Ancak TEKEL direnişini ihanetle sonuçlandıran Tek Gıda-İş Sendikası bu davada da ihanetin belgesini yayımladı. Açmış olduğu davayı geri çekerek arazinin satışına ortak oldu.

### Sonuç olarak;

Bugün devletin oyunları ve ilgili sendikanın ihaneti ile başlayan süreç bir direniş ile karşılaştı. Direniş Gezi ruhunu yaratmanın bir alanı olarak kendi içinde her gün kitleselleşiyor. Bu kitlesellik bir direnişten aldığı deneyim ve devri ile sloganlarını atıyor. "**Ölmek var dönmek yok!**"

*Bugün devletin oyunları ve ilgili sendikanın ihaneti ile başlayan süreç bir direniş ile karşılaştı. Direniş Gezi ruhunu yaratmanın bir alanı olarak kendi içinde her gün kitleselleşiyor. Bu kitlesellik bir direnişten aldığı deneyim ve devri ile sloganlarını atıyor:*

*"Ölmek var dönmek yok!"*



## Mısır halkına destek yürüyüşü

Samsun'da **Emek ve Demokrasi Güçleri**, Mısır halkına destek için 30 Temmuz Salı günü yürüyüş düzenle-

di. Samsun Öğretmenevi önünde toplanan kitle ellerinde, "**Mısır'daki Katliamları Kınıyoruz. Ne Mursi, Ne Sisi Mısır Halkının Yanındayız**" yazılı pankart taşıyarak Çiftlik Caddesi üzerinden Süleymaniye Geçidi'ne yürü-

dü. Basın açıklamasını okuyan Samsun Devrimci 78'liler Derneği Başkanı ve aynı zamanda HDK Yürütmesi'nden **Erdem Avcı**, Mısır'da Mübarek'e karşı ayaklanan Mısır halkının bu kez de Mursi yönetimine karşı

ayaklandığını hatırlattı, "*Ordunun gerçekleştirdiği darbe devrimi, halktan çalmak olmuştur. Devrimi ABD'nin yörengesine sürüklemek amacına hizmet etmiştir*" dedi. (Samsun'dan bir ÖG okuru)

## Gazetecilere Gezi tırpanı...



Gezi Parkı'nda "üç-beş ağacın" kesilmesiyle başlayan "olaylar" birden ülkenin dört bir yanını sardı. Şehrin merkezinde bulunan tek ağaçlık alanın kesilmesine karşı çıkanlar, devlet terörü ile karşı karşıya kaldılar. Daha sonra "olaylar" gelişmeye başladı. Öyle ki ülkenin dört bir yanında milyonlarca insan sokağa çıktı. Burjuva basın eylemlere, ilk günler kayıtsız kalırken daha sonra yer vermek zorunda kaldı.

Yüz binlerce kişi Taksim'e akın ediyor. Uygulanan devlet terörü sonucunda yüzlerce kişi yaralanıyor, onlarca da ağır yaralanıyor. Kimse ölümlerin yaşanmış olmamasına ihtimal dahi vermiyor. Ve bu olayları, "Taksim'de binlerce insana devlet terörü" başlığıyla da "Taksim'de gergin gece" (en iyi ihtimalle) başlığıyla da okumak mümkün oluyor. "Polise taş atan gruba gaz ve tazyikli su ile müdahale..." diye bir haber yayımlanıyor ve belirtmekten de geri durulmuyor; "provokatörler halkı kışkırtıyor". Aynı gün sosyal medyada yaralı haberleri eksik

olmuyor. Polisin açtığı ateşte vurulanlar, gaz bombalarından yaralananlar, plastik mermiyle gözünü kaybedenler ama yine de geri adım atmayan kararlı yüz binler... Eylem sayfalarca haberle "Devlet terörü ve direniş" başlığıyla yorumlanıyor bazı gazetelerde. Açılan TV kanalında veya çok sattığı ile böbürlenilen bir gazetede ise "vatan evladı kahramanlar" oldukları vurgulanan polislerin yazdığı "destan" anlatılıyor. Aynı "olayı" bu kadar zit cephelerden yorumlamanın mümkün olması, ilk anda şaşkınlık yaratması gereken bir durum olarak düşünülse de, olağanlığın veya olması gerekenin

ötesinde bir şey ifade etmiyor.

### "Haber yapma demiyorum, hobi olarak gene yap"

Egemenler açısından eylemlerin yayılmasının önü alınamaması üzerine hedef tahtasına sosyal medya ve gazeteciler oturtuldu. Halkın biriken öfkesi bir işaret bekliyordu ve haberler bu açıdan son derece tehlikeliydi. Eylemlerin haberleştirilmesi, mâl olduğu geniş kitleler nedeniyle önü alınmaz durumdaydı.

Dolayısıyla belirleyici olan da haberlerin hacmi ve içeriğiydi. Yani bu anlamda tam olarak "medya"nın eylemleri görmezden geldiği söylenebilir. Çarpıtılmış, yalan haber ve yorumlarıyla ve de masumane polis müdahalesiyle "medya"nın "olaylara" oldukça yer verdiği dahi söylenebilir. Süreç içerisinde halkta "medya"ya oluşan tepkinin çıkış noktasını da bu oluşturuyordu. "Satılmış", "yalan", "yandaş" söylemleri gözle görülenin sunumundaydı.

Öte yandan "yetkililerin", "Gazeteci kılığında eylemciler var" şeklinde ifade bulan müdahalesi de tam burayaydı. Gezi deyiimiyle söylemek gerekirse, "*Haber yapma demiyorum, hobi olarak gene yap*" deniliyordu. Hatta böyle yapmazsan sen de marjinal, provokatör ve esasında çapulcuydın.

Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın açıkladığı "Medyaya Gezi tırpanı" başlıklı rapor durumu fazlasıyla ifade ediyor. Gezi süreci boyunca **21 gazeteci** işten atıldı. İşten atılmaların yanı sıra **37 gazeteci** zorla istifa ettirildi, en az **14 gazeteci** de zorunlu izine çıkarıldı. İşten atmalar, zorunlu izin ve zorla istifaların yaşandığı medya kuruluşlarının bazıları ise şöyle: **Milliyet**, Akşam, **NTV**, Sabah, **Kanal 24**, Artı 1, **Habertürk**, Yeni Şafak, **İHA**, Anadolu Ajansı, **Takvim**, Beyaz TV, **Show TV**...

Başta ifade ettiğimiz gibi aynı olay iki farklı zit cepheden yorumlanabiliyor ve bu olması gerekenden ötesi değil. Sonuçta olay aynı da olsa bakış açıları hizmet ettiği sınıf belirleyici oluyor. Halkın sesi bir yayın mevcut gerçekler karşısında devlet terörünü teşhir etmekle, halkın cephesinden yorumlamakla sorumludur.

Ama öte yandan tam anlamıyla devletin ideolojik aygıtı olan burjuva medya da, bu gerçekleri çarpıtmak, durduğu zemin açısından yorumlamakla sorumlu. Hal böyle olunca, yani gerçekler egemenler açısından bu kadar büyük ve korku vericiyken, istisnalara dahi yer kalmıyor.

Burjuva medya zemininde durup, sorumluluğunu yerine getirmeyen veya bir anlık tökezleyen sonu ise verilerdeki gibi oluyor. Bu nedenle ne haberlerin sunuluşu, yorumu, biçimi şaşırtıcı ne de bunu yapmayanın işten atılması, zorunlu izne çıkarılması, istifaya zorlanması. "Medyaya Gezi tırpanı" diye sunulan raporunda gösterdiği gibi tırpan "medyaya" değil emekçilerine vuruldu. "Medya" rolünü oynadı ve oynayacak...

(Agonas) dergi bürosuna Yunan polisi tarafından baskın düzenlendiği ve keyfi bir şekilde yapılan bu baskında büro talan edilirken, dört devrimcinin de gözaltına alındığı belirtildi. Açıklamada, Selanik'te de bir derneği basan Yunanistan polisinin ülke çapında toplam dokuz kişiyi gözaltına aldığına yer verildi.

## TC-Yunanistan'dan Halk Cephesi'ne operasyon

**H. Merkezi:** İçişleri Bakanı Muammer Güler tarafından yapılan bir açıklamaya göre; 30 Temmuz tarihinde Ege açıklarında 4 kişi gözaltına altına alındı. Bakanlığa göre gözaltına alınanların ikisi **Hasan Biber** ve **Mehmet Y.**

Yunanistan devleti ile işbirliği ile yapıldığı ifade edilen bu operasyon ile ilgili Suriye Halk Cephesi tarafından da bir açıklama yayınlandı.

Açıklamada; 30 Temmuz 2013 Salı günü Yunanistan'daki Mücadele

## "Asıl kemirgen çocuklarımızı kaybedip deliklerine kaçanlardır"

### 436. Hafta

Murat Yıldız'ın annesi **Hanife Yıldız**, Erdoğan'ın muhalif kesime yönelik "kemirgenler" ifadesi kullanmasına değinerek, "*Asıl kemirgenler insanları yok edip, deliklerine kaçanlardır*" dedi. 1994 yılında Bitlis'te gözaltına alınan ve katledilen gazeteci **Ferhat Tepe**'nin çalıştığı Özgür Gündem gazetesi editörlerinden **Bayram Balcı** söz aldı ve "*Ferhat Tepe bölgede yaşanan savaş suçlarını insanlığa duyurmaya çalışan 18 yaşında bir gazeteci idi. Onu katlederek gerçeklerin üzerini örtbileceklerini sandılar ama bugün Kürt basınında onlarca Ferhat Tepe çalışıyor. Bizler karanlık güçleri deşifre etmeye devam edeceğiz*" dedi.

BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel de Rojava'da yaşanan katliama değinerek, Rojava'daki sürecin Türkiye'deki barış sürecini de etkilediğine dikkat çekti, El-Kaide bağlantılı grupların Suriye'ye gönderilmek üzere Taksim'de bulunduğu iddialarına hükümet tarafından cevap verilmesi gerektiğini söyledi.

### 437. Hafta

Eylemde ilk sözü alan 1996'da gözaltında kaybedilen **Ahmet Kaya**'nın kızı **Emine Kaya**, bayram dolayısıyla mezarlık ziyaretlerinin gerçekleştirildiğini söyleyerek, "*Bizim bir mezarımız da yok gidip ziyaret edelim. Büyüklere sesleniyoruz. Bu barışı yapın. En azından bir mezarımız olsun istiyoruz*" diye konuştu.

Bu haftaki eylemde 10 Temmuz 2004'te kaybedilen **Tolga Baykal Ceylan**'ın annesi **Kadriye Ceylan**, 9 yıl önce oğlunun tatildeyken evi aradığını ve o günden sonra bir daha haber alamadıklarını belirterek, "*O sesin ardından oğlumla birlikte benim de yaşamım dondu. Hiçbir bayramı kutlamadım ondan sonra. Oğlum devletin güçlerince zorla kaybettirildi*" dedi.

## Kadın tutsaklardan açlık grevi

**H.Merkezi:** Muş E Tipi Kapalı Hapishane’de 12 siyasi kadın tutsak, hapishane idaresinin uygulamalarını protesto etmek için açlık grevi yapıyor.

ANF’ye bilgi veren, TUGHAD-DER Muş Şube Başkanı **Ömer Özün**, hapishaneye yeni atanan savcının kadın tutsakları birbirinden ayırmaya çalıştığına dikkat çekti.

“İhbar var” denilerek kadın koğuşunda arama yapıldığını belirten Özün duruma ilişkin şunları belirtti: *“Bunun sonucunda kadın tutsakların koğuşları erkek gardiyanlar tarafından basılmış. Çeşitli şekillerde kadın tutsakları rahatsız etmişler. Dün açık görüş vardı. Kendileriyle görüştük. 9 gündür açlık grevinde olduklarını öğrendik. Kendilerine dönük baskıların kamuoyuna yansıtılmasını istediler. Özellikle erkek gardiyanlar tarafından arama yapılmasına karşı tepkilerini dile getirdiler.”*



## Tutsaklar, ÖO ve SAG şehitlerini andı

**H. Merkezi:** Elimize posta yoluyla ulaşan bilgilere göre Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishane’den **Tutsak Partizanlar**, CMP bileşenleri olarak 96 Ölüm Orucu ve Süresiz Açlık Grevi şehitlerini anmak için yaptıkları eylemleri anlattılar.

Tutsaklar 21 Temmuz tarihinden başlayarak **“96 ÖO ve SAG şehitleri ölümsüzdür”** ve **“Yaşasın 96 ÖO ve SAG direnişimiz”** sloganları ile kapı dövüklerini ve şehitlerin isimlerini okuyarak **“Ölümsüzdür”** şeklinde sloganlar attıklarını ifade ettiler.

Ayrıca düzenlenen anmanın türkü, halay ve sloganlarla sona erdiğini belirttiler.

# Gezi tutsaklarına baskılar devam ediyor

Gezi isyanıyla, faşist TC devletinin egemenlerine zor günler yaşatan, isyanla birlikte barikat barikat direnenlere yönelik saldırılar, devlet tarafından hız kesmeden devam ediyor. Zaten ta kurulduğu günden bu yana binbir türlü faşist baskılarıyla tanınmış TC devleti, isyanın vermiş olduğu şaşkınlık, korku ve acizlikle ağzına her geleni söylemekte, var olan dinamizmi sindirmek için çeşitli tehditlerle halkta tekrar korku duvarlarını örmeye çalışmaktadır. Evet, yıllardır yapıldığı gibi bugün de sömürüye, asimilasyona, katiamlara karşı direnenlere tutuklamalarla, gözaltılarla, iskencelerle karşılık verilmektedir. Gözaltına alınan Gezi direnişçilerinin gözaltı sırasında darp edilmesi, evlerinin kapılarının kırılarak içeri girilmesi, aranan evlerin hallaç pamuğuna çevrilmesi, devletin isyan karşısında düştüğü durumu, korkuyu bize daha net göstermektedir. Devletin hapishaneler gerçeğine yabancı olmasak da bir kez daha hapishanelerin teslim almak için bir araç olarak kullanıldığını görebiliyoruz.

Gezi tutsaklarına yönelik baskıları en çok İzmir örneğinde gördük. Bu süreçte İzmir’de yaklaşık 50, toplamda yüzden fazla Gezi direnişçisi tutuklandı ve yüzlerce kişi gözaltına alındı. Aylardır evlerinden, işlerinden, okullarından edilen Gezi tutsaklarına yönelik baskılarını her geçen gün artıran faşizm Gezi İsyanındaki yenilmişliğin intikamını alma çabasıdır.

31 Mayıs’ta Gündoğdu Meydanı’ndan gözaltına alınarak tutuklanan **Elif Kaya**’ya, götürüldüğü Şakran Kadın Hapishanesi’nde çıplak arama dayatılmış ve kendisinin bu onursuzca arama şekline karşı çıkmasıyla, gardiyanlar tarafından taciz edilerek dövülmüştü. Aynı şekilde



Kızıl Bayrak okuru olan hasta tutsak **Burcu Koçlu** da bu saldırılardan nasibini almıştır. Diyet yemek uygulaması yapması gereken Burcu Koçlu’nun bu talebi ilk başta reddedilmiş ancak Koçlu’nun ve tutsakların birlikte vermiş olduğu mücadele sonucu hapishane iradesi geri adım atmış ve diyet yemek uygulamasına gitmiştir.

Bunun dışında İzmir Kırklar 1 Nolu F Tipi Hapishane’de de tutsakları bütün gün rahatsız etmek ve üzerlerinde psikolojik bir baskı yaratmak için avlulardan koğuşların içini çekecek bir şekilde kameralar takılmış ve kameralar aynı gün içerisinde tutsaklar tarafından kırılarak gardiyanlara iade edilmiştir.

Yine aynı şekilde bu kamera sisteminin Kırklar 2 Nolu F Tipinde de kurulması planlandığı öğrenildi. Diğer yandan ise tutsaklara 10 kitap sınırlaması getirilerek tutsakların inceleme-araştırma yapması engelleniyor. Kırklar 2 Nolu F Tipi’nde 10 kitap sınırlaması devam ederken tutsakların tepki göstererek slogan atması da yasaklar içerisinde yer aldı. Kırklar 2 Nolu F Tipi’nde elden gazete-dergi verilmemekte, yollanan mektuplar tutsaklara geç verilmektedir. Kırklar’da tutsaklara bazı yayınlar keyfi olarak verilmezken bazı yayınlar ise geç veriliyor.

Tutsakları görmek isteyen arkadaş ve ailelere ise keyfi aramalar, arama sırasında tacizler her geçen gün artarak devam ediyor. Elbette

hapishaneler politikası gereği, kişiyi kimliksizleştirmeyi hedefleyen devlet, Gezi tutsaklarına özel olarak yoğunlaşıyor. İzmir dışında bunun diğer bir örneği de Metris Hapishanesi’nde yaşanıyor. Burada tutulan Gezi direnişçilerinin bir kısmı tekli şekillerde zorla adli koğuşlara konuluyor ve burada adli tutuklulara “ezdirilmeye” çalışılıyor.

Devlet sadece Gezi tutsaklarına değil hapishanelere doldurduğu tüm tutsaklara baskı uygulamaya devam ediyor. Hasta tutsak Kemal Avcı hapishanede tedavisi engellenerek ölüme terk ediliyor. Faşist devletin “alışık” olduğumuz hapishane uygulamalarının yanında elbette Gezi tutsaklarına yönelik halkın isyanının intikamını almak için ayrı ve daha “özenli” politikalar uyguladığı/ uygulayacağını görüyoruz.

## “Rapor işkencesine son verin!”

### 72. Hafta

İHD Cezaevi Komisyonu tarafından düzenlenen F eylemlerinde bu hafta ilk sözü İHD İstanbul Şube Başkanı **Ümit Efe** olarak, F tipi hapishanelerin ideolojik bir saldırı olduğunu belirtti. Ardından haftanın basın açıklamasını okuyan **Sevim Kalman** yaklaşık 10 yıldır Tekirdağ Hapishanesi’nde bulunan **Abdulah Tetik**’in ağır travma yaşadığını belirterek, bu nedenle Tetik’in kendisine ağır zararlar verdiğini söyledi. Kemal Avcı’nın durumuna da dikkat çeken Kalman, mahkemenin bu hastalıklara rağmen Avcı’yı serbest bırakmadığını belirtti.

### 73. Hafta

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu üyelerinin, geçtiğimiz günlerde Metris Hapishanesi’ne getirilen hasta tutsakların durumuna dikkat çektikleri eylemde, açıklama yapan **Meryem Bars** Metris’te hasta tutsaklara reva görülen eziyetin sona erdirilmesi gerektiğini söyledi. Bars, *“Hasta mahpuslara yaşatılan rapor işkencesine bir an önce son verin. Çıkardığınız yasaları uygulayın”* çağrısı yaptı.

## Gezi tutsaklarının aileleri çocuklarının arkasında

**İzmir:** Gezi İsyanı sırasında 50 kişi, İzmir Emniyet Müdürlüğü’nün yaptığı operasyonlar kapsamında tutuklanmıştı. Aradan yaklaşık bir buçuk ay geçmesine rağmen aileler çocuklarının mücadelesine sahip çıkıyor ve tutsakların serbest bırakılmasını istiyor.

3 Ağustos günü Konak YKM önünde toplanan aileler ve devrimci-demokrat kurumlar buradan İş Bankası önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Burada yapılan açıklamanın ardından tutsak aileleri burada 1 saat oturma eylemi yaptılar ve bundan sonra her hafta cumarte-



si saat 17.00’de İzmir Gezi Tutsak Aileleri olarak yürüyüş ve oturma eylemi yapacaklarını söylediler. Daha sonra eylem, tutsaklardan gelen mektupların okunması ve İzmir Müzisyenler Derneği’nin müzik etkinliğiyle son buldu.

## “Özgürlük neye yarar, yaşarsa bir arada özgürlerle tutsaklar?” (\*)



alerjik bir tutumun sonucudur. Oysa Brecht'in epik tiyatrosu seyirciyi dıştalan geleneksel tiyatronun aksine, seyirciyle ilişki kurarak düşünmeyi, sorgulamayı amaçlayan, oyuna onları da dahil eden bir yapıdadır.

Tiyatronun; ege-

men sınıfların işine geldiği gibi dünyaya bakmasını seyircilere öğreten bir kurum olmaktan çıkarılıp, ezilen sınıflara, emekçilere dünyayı değiştirebilecek ellerin onlarda olduğunu gösteren bir kurum olmasını istemiştir Brecht. *"Bizim sözcülüğünü yaptığımız şey ahlak değil, ezilenlerdir"* der örneğin.

Onun formüle ettiği epik tiyatronun ahlak dersi verme gibi bir gayreti yoktur. Seyircinin, dünyaya eleştirel gözle bakarak, her şeyin, özellikle insanın değişebilir olduğunu ve diğer maddi şeyleri de değiştirebileceğini göstermek ister. Seyirciye bu sorgulamayı yaptırabilmesinin ilk yolu da; onu adeta hipnotize eden sahnedeki karakterle özdeşleşimini kırmaktır. Seyirci sahnedeki karaktere yabancılaştığı takdirde, gerçeklikle bağ kurarak bilinçli bir etkileşim ve ardından bilinçli bir sorgulama içine girecektir. Buradaki yabancılaştırma yalnızca sahneyle seyircinin yabancılaştırılması değil, diyalektik bir süreçtir. *"Nesneler bize yabancı değildir"* diye açıklar Brecht, öyleyken biz onları yarı buçuk anlarız (tez); ancak zorla bize yabancı kıldıkları zamandır ki (antitez), onları tümüyle kavrayabiliriz (sentez). Brecht bunu şu şekilde formüle eder: *"Bir kavrayış biçimi olarak yabancılaştırma (kavramak-kavramamak-kavramak), olumsuzlamanın olumsuzlanması"*. Yine *Ana* oyununu örnek vererek diyalektiğin önemli bir yasasına, karşıtların birliğine dikkat çeker. Kuram ve pratiğin bütünsel oluşu, yani teori ve pratiğin birliğini de yabancılaştırma ve diyalektiği formüle ettiği maddelerin içinde sıralamıştır, tüm bunlarla birlikte baktığımızda, Marksist yapıdan beslendiği noktaları ayrıntılı olarak görebilmekteyiz.

Öznel olanın mı nesnel olanın mı önce geldiğine dair sorulan felsefi olarak aşına olduğumuz soruyu, Brecht'in de sorduğunu ve onun buradan doğru geliştirdiği karşı çıkışı görebiliriz. *"Başlıca dava insanın kendisiyle ya da Tanrıyla olan ilişkisi değil, insanın toplum-*

*la olan ilişkisidir"* der Brecht. Marksist yaklaşıma göre toplumsal varlık toplumsal düşünceyi belirler. Brecht'e göre dramatik eylemi karakterin toplumsal ilişkileri yaratır. Hegel'in ve Marks'ın etkisi altında kaldıysa da Hegel'in bütünsel anlamda karşısında durmaktadır. Hegel karakteri mutlak bir nesne, ekonomik ve toplumsal güçlerin bir sözcüsü olarak görür. Onu Hegel ve Aristoteles'ten ayıran bu temel dayanak dışında, insanın eylemlerinin salt insanın doğası ile açıklanamayacağını belirtmiş ve bu anlayışın idealist kökenini ortaya koymuştur.

Bugün Brecht'in güncelliğini koruması ve tarihsel bir kişilik olmasının sebepleri tüm bunlarla birlikte bizlere bıraktığı külliyattır. Bu da yalnızca tiyatro kuramına dair yazınları, oyunları değil edebi anlamda ortaya koyduğu diğer eserlerini yani şiirlerini ve romanlarını da içeriyor. Sanatın egemen sınıfların bir eğlence aracı olduğunu belirten Brecht için, **sanat dünyanın değiştirilmesinde bir araç olmalıdır**.

Günümüzde de devam eden burjuvazinin hizmetinde olan sanat, dünyayı ve düzeni değiştirilemez bir mutlaklık içinde sunarak, sınıflar arasındaki çelişkileri görünmez ya da "normal", "değişmez" olarak göstermeye çalışmaktadır. Ancak sanat sınıflar üstü değildir ve sanatın içeriğini belirleyen toplum ve toplumsal çelişkilerdir. Brecht de bu sınıfsal çatışmalarda taraf olmuştur. Ona göre; kimse kendisini insanlar üzerinde göremeyeceğinden, birbiriyle savaşmakta olan sınıflar üstünde de göremez. Bu durumda sanat için tarafsızlık, yalnızca egemen taraftan yana olmak anlamına gelir. Brecht'in elbette eleştirilmesi gereken yanları da vardır, Sovyetlere getirdiği kimi haksız eleştirilere karşın tarih; ezilenlerin yanında saf tutan ve yaşadığı süre boyunca, insanlara dünyanın değiştirilebileceğine dair umut aşılayan bu büyük sanatçıyı unutmayacaktır.

(\*) Brecht'in *"İyilik neye yarar?"* şiirinden alınmıştır.

(\*\*) *Aristoteles Poetika* adlı eserinde, *katharsis* diye bir kavramdan bahseder. *Arınma anlamına gelen bu kavramla, Aristo tragedyanın insanın ruhunu kötülüklerden, bir takım arzularından arındırmansa hizmet etmesi gerektiğini savunur. Brecht Epik Tiyatro adlı eserinde bu anlayışa ve kavramla karşı çıkmıştır.*

Savaşların tüm dünyada devam ettiği ve Nazi'lerin hüküm sürdüğü coğrafyada, bu haklı soruyu sormuştu bir şiirinde **Bertolt Brecht**. Hitler faşizminin hâkim olduğu ve sanatın, bilimin, edebiyatın egemenlerin elinde toplumları baskılama aracı olarak kullandığı bir çağda o ezilenlerin sözcüsü, sanatçısı, yazarı olarak, Marksist anlayışı sanatında uyguladı ve birçok alanda devrimci sanatın önemli yapı taşlarını oluşturdu.

20. yüzyılın büyük tiyatrocusu, şiir, oyun ve roman yazarı Brecht; 10 Şubat 1898'de Augsburg'da doğdu ve 14 Ağustos 1956'da yaşamını yitirdi. Henüz 58 yaşında kalbine yenik düşen sanatçı; Marksist diyalektiği tiyatroyla birleştirdiği, tiyatro anlayışı ile ölümünün üzerinden geçen zamana rağmen tarihimizdeki önemli yerini korumaktadır. Brecht, çağdaşı **Erwin Piscator** tarafından adı konulan epik tiyatronun, diğer bir deyişle diyalektik tiyatronun kurucusudur denilebilir. Henüz lise yıllarındayken süren emperyalist paylaşım savaşı karşısında bir kompozisyon yazması istendiğinde *"-Anavatan için ölmek hoş ve onurludur- sözü yalnızca boş kafalıların rağbet ettiği bir propaganda sloganıdır."* cümlesi ile savaş karşıtı net bir tutum aldığını göstermiştir. Bu sebeple okuldan atılması bile gündeme gelmiştir. Üniversite yıllarında da tıp, edebiyat, felsefe öğrenimine başlamış fakat devam etmemiştir. Almanya'da faşizmin iktidara geldiği dönemlerde, diğer muhalif aydınlar gibi Almanya'yı terk etmek durumunda kalmış ve bir süre sürgün hayatı yaşamıştır. İnsanların katledildiği, hapishanelere, sürgünlere gönderildiği bu yıllarda birçok kitap gibi Brecht'in de kitapları yasaklanmış veya yakılmıştır. Brecht ancak 1949'da Doğu Almanya'ya dönmüştür.

1920'li yılların başında sık sık Berlin'e giderek oradaki tiyatrocularla ve edebiyatçılarla ilişkilerini geliştirmiştir. 1920'lerin ikinci yarısına gelindiğinde Brecht artık bir Marksist olarak çalış-

malarını da bu yönde geliştirmiştir. Brecht bir Marksist olarak, diyalektik yöntemi yaşamının merkezine koymuş ve dünyanın değişmekte ve değiştirilebilmekte olduğunu eserlerinde işlemeyi istemiştir. Aristotelyen tiyatronun 20. yüzyıla, hatta günümüze dek sürdürdüğü egemenliğini, dramatik tiyatroya karşın Brecht, geleneksel tiyatronun idealist ve metafizik yönüne eleştirel yaklaşmıştır. Onu benzerlerinden ve çağdaşlarından ayıran en önemli özellik belki de budur. O; geleneksel tiyatroya devrimci müdahalelerde bulunarak, diyalektik tiyatroyu kuramsal hale getirmiş ve bizlere önemli bir devrimci sanat birikimi bırakmıştır.

Onun epik tiyatrosunu öne çıkaran 3 önemli faktör vardır. Bunlardan birincisi tiyatronun konusunu toplumsal yaşamdan almasıdır.

Tiyatronun gerçeklikle kurduğu ilişki ve yalınlığı önemlidir; Brecht için *"Tiyatro saf, doğrudan, karmaşiksiz, psikolojik olmayan etkiler ister"*. Brecht'in vurguladığı diğer bir önemli nokta tiyatronun tarihselleştirilmesi ve tarihsel arka planının işlevselliğidir. Tiyatro dünden bugüne aktarılan olayları, bugünün koşullarında tarihsel süreciyle birlikte inceler. Brecht'in epik tiyatro tanımında vurguladığı son nokta ise tiyatronun eğlendirme işlevidir. Tiyatronun bir gösteri sanatı olduğunu ve ne anlatırsa anlatsın ilk başta izlenebilir olmayı hedeflemesi gerektiğini söyler. **Bu yüzden sahne bir ahlak panayırına dönüştürülmemelidir, tiyatro öğreticilik ve eğlendirme işlevlerini bir arada gerçekleştirebilmelidir.** Buradaki öğretici vurgusu Aristonun katartik etkisi(\*\*) gibi didaktik bir yapıda değildir ve ne yazık ki geleneksel tiyatroya eleştirel bir tutum alamayan ancak Brecht'i didaktik olmakla eleştirenlerin bilinçli bir politik tavrı içindedir. Sosyalist ve devrimci sanata getirilen genel eleştiriler esasında birçoklarımızın bildiği üzere sosyalizme dönük

### Tarihten kısa kısa...

\* **23 Ağustos 1305:** Cesur Yürek filmine konu olan İskoç yurtsever **Sir William Wallace** Londra'da işkenceyle öldürüldü.

\* **22 Ağustos 1876:** 50 Rum ve Ermeni kadın Feshane işçisi greve gitti.

\* **16 Ağustos 1908:** Ankara-Bağdat demiryolu işçileri greve çıktı.

\* **19 Ağustos 1936:** Faşistler İspanyol şair **Federico Garcia Lorca**'yı kurşuna dizdi.

\* **15 Ağustos 1966:** Haklarını aramak için Çorum'dan Ankara'ya çıplak ayak yürüyen işçiler İstanbul'a doğru yürüyüşe geçtiler.

\* **25 Ağustos 1970:** Türkiye şeker sanayinde ilk grev: 18 şeker fabrikasında, 21 bin işçi greve başladı.

\* **20 Ağustos 1981:** Devrimci-Yol davasından tutuklu bulunan **Mustafa Özenç** Adana'da idam edildi.

\* **15 Ağustos 1984:** PKK, Hakkari'ye bağlı Erüh ve Şemdinli ilçelerinde jandarma karakolları ve resmi dairelere saldırarak silahlı mücadeleyi başlattı. 15 Ağustos atılımı Kürt ulusunun imha inkar ve asimilasyona karşı çığ gibi büyüyecek mücadelesi-

nin ilk adımıydı.

\* **17 Ağustos 1999:** Marmara Bölgesi'nde sabaha karşı 03.02'de deprem oldu. Richter ölçeğine göre 7.4 şiddetindeki deprem 45 saniye sürdü. Merkez üssü Gölçük olan depremde Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın verilerine göre 18 bin 373 kişi öldü, 48 bin 901 kişi yaralandı, yüz binlerce kişi evsiz kaldı.

Evrensel  
BakışHalk isyanlarının  
Orta Asya'yı sarmasının zemini  
var mıdır?

Halk kitlelerin isyanları Orta Asya'yı sarabilir mi? Bütün dünyanın gözü halk isyanlarının yaşandığı ülkelere çevrilmişken, şimdilik tamamıyla bu isyan dalgasının bir parçası olmayan Orta Asya ülkeleri için neler denilebilir? Burada halk isyanlarının çıkmasının zemini ne kadar güçlüdür? Orta Asya ülkelerini incelediğimizde, neredeyse tamamının Tunus ve Mısır gibi halk isyanlarının yaşanmış ülkelerle benzerliklerinin fazla olduğunu görürüz. BM tarafından düzenli bir şekilde yayımlanan İnsani Gelişme Endeksi raporlarında sosyal eşitsizlikle ilgili verilere baktığımızda Orta Asya ülkeleriyle halk isyanlarının çıktığı Ortadoğu ülkeleriyle benzer olduğunu görürüz: İlkinde 0.46 olan endeks ötekinde 0.61'dir.

Ortalama nüfus yaşı açısından kıyasladığımızda Orta Asya ülkeleri 22.6-30.2 aralığında seyrederken, Ortadoğu ülkeleri ise 18.1-30 aralığında yer alıyorlar. Ve genç nüfusun işsizliğinde Kazakistan'ı dışarıda bıraktığımızda "resmi rakamlara göre" bölgenin yüzde 20'si işsiz durumdadır. Aynı oran Ortadoğu ülkelerinde yüzde 23 olarak karşımıza çıkıyor.

Bu iki bölgenin bir başka benzerliği de halkların faşist yönetimler altında yönetilmesidir. Baskının ve zulmün çok yoğun olduğu bu bölgeler doğallığında bir toplumsal muhalefet zeminini oluşturuyor. 2003'ten bu yana iki yılda bir yayımlanan Bertelsman Transformation Index'in (BTI) 2012 verilerine göre de Özbekistan, Tacikistan, Türkmenistan, Tunus, Suriye, Libya, Yemen gibi ülkeler "otoriter" yönetimler altında; Mısır, Kazakistan gibi ülkeler "ılımlı otoriter", Kırgızistan ise "aşırı arızalı demokrasiler" safında sınıflandırılmış. Bu sınıflandırmadaki burjuva biçimini kaldırdığımızda bütün bu ülkelerin faşizmle yönetildiği karşımıza çıkar.

Keza Uluslararası Şeffaflık Örgütü'nün Yolsuzluk Endeksi'ne göre de bölge ülkelerinin tamamı Mısır ve Tunus'tan geri durumdadır. Orta Asya ülkelerinin bütünü sıralamadaki en kötü olan dilimdeki yerlerinde "istikrarlı" bir şekilde devam etmektedirler.

Bölgedeki ülkelerin egemen sınıfları, "istikrarı" faşizme başvurarak sağlasa da orta ve uzun vadede bu ülkelerde halk kitlelerinin sisteme öfkesi, sistem açısından tehlike çanlarını beraberinde getiriyor. Bilindiği gibi her ülkedeki faşizmin kurumsallaşmasının tarihi, sosyolojik, politik vb. bir dizi şart altında şekilleniyor. Görece demokratik hakların kazanılması oralaradaki kitle mücadelelerin kazanımlarıyla alakalıdır. Bu durumdan da kaynaklı faşist ülkelerin hepsi aynı durumda değildir. Bazı faşist ülkelerde halk mücadeleleri sonucu demokratik haklar kazanılmışken, bazılarında bu haklar çok gerilerdedir.

Başarısız Devletler Endeksi'nin 2011 verilerine göre Kırgızistan 92.8'lik derecesi ile bölgede "lider" durumdadır. Raporun sınıflandırmasına göre "alarm" durumu veren ülkeyi "uyarı" durumunda olan Tacikistan, Türkmenistan, Kazakistan takip ediyor.

Bir başka ortak nokta olarak halkların isyanlarına baktığımızda da her ne kadar Arap isyanları kadar güçlü ve süreklilik sağlamsa da buralarda da isyanları görebiliriz. Kırgızistan'da halk isyanları sonucu 2005 yılında Devlet Başkanı Akayev, 2010 yılında da Bakıyev'in görevinden alındığını görüyoruz. 2011 yılında Batı Kazakistan'da petrol işçilerinin başlattığı isyan kısa sürede ülkenin diğer bölgelerine yayılmış, bununla birlikte yerel hükümet binaları işçiler tarafından işgal edilerek yakılmış, isyan sonucu 70'ten fazla işçi katledilmişti.

Sonuç olarak birincisi, kapitalist-emperyalist sistem olduğu sürece yarı-sömürge konumundaki bütün ülkelerde halkların isyan etmesinin zemini vardır. Özellikle birçok yarı-sömürge ülke halklarının bir dizi başlıkta benzer şartlar altında yaşadıklarını görürüz. Buna rağmen kendi özgünlükleri de bulunmaktadır. Halk isyanlarının çıkışında ülkenin nesnel şartlarının yanında kendine özgü şartlarının da etkisini görmek gerekiyor. İkinci olarak da bütün bu veriler Orta Asya halklarının isyan etmesinin maddi zemininin olduğunu gösteriyor. Zeminin müsait olduğu tüm şartlarda halkların isyan etmesi artık "an meselesidir". Ve emperyalistler ve uşakları bu isyan dalgasının her yanı sarmasının önüne geçme zemini her geçen gün daralmaktadır.

(\* Daha detaylı veri için Akademik Araştırmalar Dergisi'nin 56. sayısında bulunan Osman Nuri Özalp'ın "Arap Baharı Bağlamında Orta Asya'da Toplumsal Protesto Dinamikleri ve Potansiyeli" adlı makalesine bakınız.

## ABD, Mısır cehenneminde çıkış arıyor



Mısır halkının öfkesi karşısında ne yapacağını şaşırarak ABD süreçten çıkış aramaya çalışıyor. Attığı adımın bir sonrakini takip etmediği şartlarda yol almaya çalışan ABD, kendinden geçmiş, yönünü şaşırması durumunda. Halkın Tahrir'i, Mübarek dönemine kıyasla iki katı bir kalabalıkla mesken tutması karşısında çareyi Mursi'yi devirmekte bulan ABD'nin bir sonraki adımında ayakları birbirine dolanıyor.

Washington ve Kahire arasında  
mantıksal fark varmış!

Wall Street Journal'ın Türkçe internet sayfasında Adam Entous şöyle yazıyor:

"Hafta sonu yaşanan şiddet olayları, 3 Temmuz'da ordu tarafından görevden alınan Mursi'nin destekçilerinin üstesinden nasıl gelineceği konusunda Washington ve Kahire arasında mantıksal açıdan büyük farklılıklar olduğunu ortaya koydu."

Gerçekten ABD ile Sisi yönetimi arasında büyük bir mantık farklılığı söz konusu mu? Şüphesiz ki hayır... Öyleyse böylesi bir açıklamaya neden ihtiyaç duyuyor ABD?

Kitlelerin isyanının devam ettiği Mısır'da başarısız olan Müslüman Kardeşler'in "tahttan" indirilmesi, ABD'nin ve Mısır egemenlerinin çıkarları açısından oldukça önemliydi. Ancak bu gibi durumlarda evdeki hesap çoğunlukla çarşıya uymaz. Müslüman Kardeşler'in kaderine razı olmaması, egemen klikler arasındaki iktidar mücadelesini de kızıştırmış durumda. Kitlelerin önemli bir kısmını arkasına yedekleme becerisini gösteren Müslüman Kardeşler'in destekçilerini sokağa dökmesi, ülkedeki krizi derinleştiren bir faktör oluşturuyor. İşte ABD ile Mısır arasındaki "mantıksal farklılığın" ortaya çıktığı nokta da burada oluşuyor.

ABD açısından Mısır egemenlerinin yönetme krizinin devam etmesi ve bu durumun doğal sonucu olarak siyasi istikrarın sağlanamamasının, Mısır halkının öfkesini büyütebileceğini bilen ABD, olası bir halk devriminin oluşmasından korkuyor. Çünkü ABD, ülkedeki durumun bu şekilde ilelebet gitmeyeceğinin farkında... Eğer Müslüman Kardeşler ABD tarafından çizilen kaderine razı olsaydı, kriz en azından şimdilik giderilmiş olacaktı. Ancak Müslüman Kardeşler'in "direnişi", ABD'yi çıkmaza sürüklüyor.

Öte yandan Mısır egemenlerinin aralarındaki klik mücadelesi, halk isyanlarının da etkisiyle öyle bir noktaya gelmiş durumda ki artık aynı safta bulunmalarının zemini kalmamıştır. Mısır toplumu tam anlamıyla kutuplaşmış durumda. Halk nezdinde bir kutupta olanların öteki kutupta

olanlarla biraraya gelme zemini bulunmuyor. ABD'nin isteği iki kesimin mümkün olan az "tantanayla" hesaplaşması ve sürecin "normalleşmesi".

Egemen iki kliğin birbirleriyle mücadelesi, oldukça hassas bir süreçten geçen ülkede ABD çıkarlarını ve kendisine bağımlı ülke egemenlerinin çıkarlarını zedelediği için olanlara anlam veremediğini söylüyorlar. Aynı gazetede adı verilmeyen bir hükümet sözcüsünün şu söyledikleri de durumu özetler nitelikte: "Hiçbirimiz olanlara anlam veremiyoruz. Kendi kendilerini başarısızlığa itiyor görünüyorlar."

Müslüman Kardeşler'in  
vazgeçilmez ağırlığı

ABD gelinen aşamada Müslüman Kardeşler'i tamamen sürecin dışında tutmak istemiyor. Bir yandan ülkenin başında Sisi'nin bulunduğu klikle temasını sürdüren ve ülkenin yönetimine bu kesimi hazırlayan ABD, öte taraftan da Müslüman Kardeşleri tamamen dışalamayarak, sürecin ihtiyaçları çerçevesinde değerlendirmek istiyor. ABD'nin Mısır ile ilgili gelecek planları içinde Müslüman Kardeşler'e önemli bir rol düşünüyor.

Aynı gazetede yapılan şu açıklamalar da bunu teyit ediyor: "Yaklaşım aynı zamanda Müslüman Kardeşler ile iletişim kanallarının açık tutulmasını da hedefliyor çünkü Beyaz Saray Mısır'daki istikrarın Mursi'yi destekleyen gruba gelecekte politik bir rol verilip verilmemesine bağlı olduğunu düşünüyor."

Ancak ABD'nin İhvan'lı bir Mısır geleceği planlaması aynı zamanda içine girilen çıkmazın derinliğini ve sürekli başa dönmesini gösteriyor. Çünkü birinci olarak halkın öfkesi her yanı tutuşturmuş durumda. Bu öfkeyi ilk etapta Mübarek'le sınırlamayı başaran ABD'nin –elbette halk mücadelesi bir anda zafere ulaşamaz, ancak böylesi bir dizi mücadeleler ve soluklanmalar sonucunda zafere ulaşacaktır– başarısı oldukça kısa sürdü. Aynı öfke selinin altında Mursi de kalırken, öte taraftan halkın birleşik devrimci bir örgütlenmesinin olmaması ya da bu örgütlenmelerin kitlelere sirayet etmemesinin sonucu olarak halkın bir kesimi Mursi'nin arkasında yedeklenmiş durumda.

Kısa dönemde bu iki kesimin de bir potada birleşmesinin imkânsızlığı da ortada. Hele ki kapitalist sistem dünya genelinde büyük bir ekonomik kriz yaşarken süreçten kısa zamanda bir çıkış görünmüyor. ABD ne yaparsa yapsın kaderinden kaçamayacak, her halükarda halkın öfkesi ABD'yi Mısır'dan söküp atacaktır.

# "PASOK"laşan Syriza!

Taksim isyanı sürecinde, isyana destek veren bazı yabancı aydınlardan, bu isyanın Yunanistan'daki gibi Syriza gibi parti ve oluşumlara ulaşması gerektiğini bildirenler oldu. Tam da bu günlerde Fransız Le Monde gazetesinde Syriza üzerine bir değerlendirme çıktı. Bu değerlendirme üzerinden Türkiye halkının Syriza gibi oluşumlara ihtiyacının olup olmadığını biz de sorgulayalım.

## Dayanışma direnişten daha mı önemlidir?

Geçen seçimlerin hemen sonrasında Syriza'nın parlamento lideri Alexis Tsipras'ın yaptığı açıklama hareketini niyetini fazlasıyla açığa çıkartıyordu. Tsipras "Kriz günlerinde hem direniş hem de dayanışma gereklidir ancak dayanışma daha önemlidir" (\*) diyerek Syriza'nın nasıl bir hatta yürüyeceğini açık bir şekilde gösterdi.

Syriza'nın açık bir şekilde direnişten vazgeçmesinin zemini bulunuyor. En nihayetinde ekonomik kriz sürecinde halkın isyanı onları parlamento kürsüsüne taşımış bulunuyor. Ancak Syriza'nın rolü halkın isyanını büyütmeğe ziyade parlamento kürsüsüne hapsetmek olduğundan direnişten daha fazla dayanışmanın altını çiziyorlar. Elbette ezilen halkların gerek kendi içinde gerekse de başka halklarla dayanışması oldukça anlamlıdır. Herhangi bir sorumluluğu olmadığı ekonomik krizin faturasının sırtına yüklenmesi karşısında isyan eden, direniş geçeren halkların dayanışması gerek-

lidir ancak direnişi, isyanı büyütmeğe ondan çok daha fazla gereklidir. Zaten Syriza'nın niyeti ne olursa olsun, işlevi halk güçlerinin öfkelerini yatıştırmak, sistemin aksayan yönlerini gidermek üzerine kurulu. Bunun ezilen halklardan ziyade ezen, egemen güçlerin işine yarayacağı tartışılmazdır. Kaldı ki ülke tarihinde PASOK'un da ilk çıkışı halk kitlelerinin mücadeleleri üzerine olmuştur, bugün PASOK'un pozisyonu, geleceğin Syriza'sının durumunu gösteriyor. Zaten Syriza, gittikçe "PASOK'laşma" eğilimi gösteriyor.

## Syriza krizi yatıştırma derdinde

Yunan egemen sınıfları yönetme kriziyle boğuşurken, hiçbir parti kitlelerden kendisini tek başına hükümete taşıyacak sayıda oyu al(a)mıyor. Bu durumda hiçbir partinin siyasi istikrarı sağlayamadığı, birbirleriyle uyumsuz olanların koalisyona zorlandığı ve en nihayetinde yaşanan ekonomik krizden çıkışta çaresiz bulunduğu şartlarda tam da direnişi büyütmeğe, egemenlerin istikrarsızlığını derinleştirmek, Yunan halkının kurtuluşunu bu yolla sağlamak gerekirken, Syriza tam da bunlardan uzak durma eğiliminde oluyor. Devrimci sendikaların grevlerine mesafeli kalan, radikalizmden uzak durmaya çabalayan, kendisine merkez sol olarak ifade edilen sosyal demokratlardan umut bekleyen, dahası kuracağı koalisyona sağ partileri de almayı düşünen bir Syriza var karşımızda.

İlk başta ülkedeki bütün sol hare-

ketlerle ittifak yapmayı planlayan ancak AB'ye karşı ılımlı tavrı sonucu AB'den çıkmayı savunan devrimci demokratik parti ve örgütlerle arasına mesafe girmesinden "gocunmayarak" sağ partilere göz kırpan Syriza'nın birleşik sol propagandasının en ufak bir anlamı yok. Tsipras'ın kemer sıkma karşıtı sağ muhafazakâr partilerle ittifak kurmak isteğini açıklaması üzerine birçok parti ve örgütün bir araya gelecek oluşturduğu Syriza'da içerden muhalif sesler çıkmaya başladı.

Syriza'nın açıklamış olduğu ekonomik programa Almanya'nın, AB'nin kesinlikle izin vermeyeceği açıkken, Syriza'nın parlamento lideri birçok emperyalist devletle görüşme yapmaya başladı. Bu gibi durumlarda ideolojik-politik netliği olmayan oluşumlar, partiler açısından program kâğıt üzerinde savunulurken, gerçekte tam da emperyalistlerle uzlaşmak, onların politikalarına kendileri üzerinden yaşama geçirmek derdinde olurlar. Nitekim Syriza yönetimi de ABD'den Almanya'ya kadar kendilerinin pazar değerini gösterme turuna çıkmışlardır.

Halkın devrimci demokratik mücadelesini yürüten örgütlerin tarihten alabileceği en büyük ders egemen sınıflarla uzlaşmadan mücadeleyi kesintisiz bir şekilde devam ettirebilmenin kritik önemidir. Yunanistan cuntasına karşı mücadele eden PASOK'un parlamentarizm hayali, egemen sınıflarla uzlaşmayı doğurmuş, geçmişin mücadelesinden en ufak bir eser kalmamıştır. Keza farklı bir örneği 1992 yılında bir gerilla hareketi olan El Salvador'daki FMLN hareketinin yapmış olduğu barış antlaşması oluşturur. Egemen sınıflarla yaptığı anlaşma sonucunda parlamentoya demirlemiş hareketin bugünkü resmi, egemen sınıflarının politikalarını yaşama geçirmek üzerine kuruludur. Artık sözcük dağarcıklarında ezilen halkların mücadelesi yer almıyor. Ezilen halkların mücadelesi onlar açısından hoş bir nostaljiden ibarettir. Syriza'da nostalji rüzgarlarının esmesi de ekonomik krizden egemenlere çıkış yolu bulmasına bağlı olacaktır. Tabii ki Yunan halkı onların oyunlarını bozmasa.

(\*) "Syriza nerede duruyor?" adlı makaleden (dunyadanceviri.wordpress.com)



## TUNUS Meclis çalışmaları askıya alındı

**H. Merkezi:** Tunus'ta muhalif liderlere yönelik suikastlar sonrası başlayan eylemler ve muhaliflerin meclis çalışmalarından çekilmesiyle yaşanan siyasi kriz meclisi işlemez hale getirdi. Kurucular Meclisi Başkanı **Mustafa Bin Cafer**, Tunus devlet televizyonunda yaptığı açıklamada muhaliflerle hükümet arasında görüşmeler başlayıncaya kadar çalışmaların askıya alındığını duyurdu. **Ennahda** iktidarıyla koalisyon halindeki liberallerin sözcüsü olan Cafer, herkese diyalog çağrısı yaptığı konuşmasında hükümetin istifa etmediği bir müzakereden ve çözümden yana olduklarını dile getirdi.

## GÜRCİSTAN Kadınlardan "bekaret" protestosu

**H. Merkezi:** Gürcistan'ın başkenti Tiflis'te kadınlar, bekaret kontrolünün yapıldığı Ulusal Adli Bilimler Kurumu'nun önünde eylem düzenledi. Protesto gösterisi medyada çıkan "Gürcistan'ın gelinleri bekaret testinden geçiyor" adlı haberin ardından geldi. Habere göre aileler müstakbel gelinlerini düğünden önce adli kuruma getirip yaklaşık 100 dolar karşılığında bekaretini kontrol ettiriyor.

"Benim vücudum senin mülküm değil" yazılı pankart açan kadınlar, devlete ait bir kurumda ailelerin isteği üzerine bekaret testi yapılmasına öfkeli.

## FRANSA

### Çiftçiler yumurta ezdi

**H. Merkezi:** Fransa'da tavukçuluk yapan çiftçiler düşük fiyatlar nedeniyle 8 Ağustos günü yumurta ezme eylemi yaptı.

Aşırı üretimin neden olduğu düşük fiyatları protesto eden çiftçiler ilk eylemlerini 7 Ağustos günü ürünleri düşük fiyata satan Ploumagoar'da bulunan bir süpermarket önünde gerçekleştirdiler. Bir sonraki gün de Fransa'nın kuzey kenti Brittany'deki bir vergi dairesinin önünde eylem yapan çiftçiler 100 bin yumurta ezdi.

Burada çiftçiler adına yapılan açıklamada, Fransa'da fiyatların yükselmesi için yumurta üretiminin % 5 kesilmesi istendi. Çiftçiler talepleri karşılanmazsa her gün 100 bin yumurta ezeceklerini açıkladılar.

## PERU

### Hekimler grevde!

**H. Merkezi:** Peru'da hekimler 7 Ağustos günü 48 saatlik greve çıktı. Sağlık sisteminin özelleştirilmesine karşı çıkan hekimler aynı zamanda maaşlarının iyileştirilmesini de talep ediyor.

Devlet yetkililerinin hekimlerin taleplerini kabul etmemesi durumunda grevin süresiz olacağı söyleniyor. Grev sürecinde başkent Lima'daki hastanelerin sadece acil servisleri çalıştı.

## MISIR

### İlk işi grevi yasaklamak oldu!

**H. Merkezi:** Göreve gelir gelmez ilk icraatı hekimlere grevi yasaklamak olan Mısır'ın yeni Sağlık Bakanı **Rabat**, bu uygulamanın gerekçesini "hastaları korumak" olarak açıkladı. Sağlık örgütleri ise Bakanlığın kararının, hekimleri hakları için mücadele etmekten vazgeçiremeyeceğini belirtiyor.

"Hastaların korunması" gerekçesiyle grevi yasaklayan bakanın hastalara yönelik sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi için herhangi bir şey yapmadığını belirten Hekim Sendikası Genel Sekreteri Dr. **Amr El-Shura** şunları söyledi: "Eğer bakan hastaları korumak istiyorsa bütçeden sağlığa ayrılan payı artırsın, parasız sağlık hizmeti sağlasın."

## CEBRASPO: Ümitler parlaktır, çünkü bu tarihtir!

Bu kısa söyleşi Brezilya'daki kardeş kurumlardan biri olan CEBRASPO ile gerçekleştirildi.

**Partizan: Öncelikle yaşanan isyan neden ve nasıl ortaya çıktı?**

**CEBRASPO:** Brezilya'da ortaya çıkan kitlesel isyan kendiliğinden gelişen ve yüzlerce hatta binlerce insanı kapsayan kitlesel bir hareketti ve o kitlesel hareket büyük şehirlere indi, her yere yayıldı ve mevcut düzeni sarsıp korkuttu. İsyân Sao Paulo ve Rio de Janeiro şehirlerinde otobüs ücretlerinin yükseltmesine karşı yapılan meşru ve barışçıl mitinglere vahşice saldırılması ve bastırılması nedeniyle ortaya çıktı.

Orada başlayan isyan kısa sürede ülke çapına yayıldı ve geniş kitlenin yıllarca içinde biriktirdiği öfke patlak verdi. Ülkemizin ekonomisinin zayıf ve emperyalizme bağlı olmasından kaynaklı yaşandı bu halk isyanı. Aynı zamanda yıllarca oportünistlerin sahte sol söylemi ile demagogik politikalar üretmesi ve tökezlenmiş seçimler de bu isyana neden oldu. Birçok şehirde otobüs ücretlerinin yükseltilmesinin askıya alınacağı açıklandığı halde protestolar durmadı, bu da gösteriyor ki protestolar birçok sebep üzerine gerçekleşti.

**- Brezilya'daki genel durum nasıl ve isyan halk üzerinde nasıl bir etki yarattı?**



- Öfke patlaması yığınların her türlü sömürü düzeninden hoşnutsuz olduğunu, ve günbegün karşılaştıkları polis şiddetine karşı olduklarını açığa çıkardı. Düşük ücretli maaşlar, ve işçiler üzerine yükseltelen vergiler -halbuki milli bütçe sadece bankalar ve zenginlere lütufluyor- tüm bunlar yetersiz olan kamu sağlığı, eğitim ve toplu taşıma hizmetleri pahasına yapılıyor. Yolsuzluk, halkın parası çarçur edilirken bankalara ve ÇUŞ'lara yatırım yapılması, genel devlet borçları (yaklaşık 3 trilyon dolar) ülke bu hale getirildi. Bu öfke ve isyan; sömürü sistemine, eski devlete, onun kuruluşlarına ve çürümüş, ahlaksız yöneticilere karşı olan bir öfke ve isyandır.

Brezilya halkını emperyalizme ve uşaklarına satanlara ve onlara ihanet edenlere karşı bir isyan. Gençliğin çok önemli ve belirgin bir rol oynadığı isyan polis tarafından engellenemedi. Ülkenin her yerinde eski askeri diktatörlüğün işkencilerinin yargılanması ve tutuklanması talebi ortaya çıktı!

Öğrenciler parasız eğitim hakkı için üniversitelerin rektörlüklerini işgal etti. İşçiler, öğretmenler ve kamu hizmetçileri yüksek maaşlar

ve daha iyi çalışma koşulları için greve gitti. Gelişme Hızlandırma Programlarının (PAC-Brezilya hükümetinin bir programı) işçileri ayaklandı, iş bıraktı, ana binaları yaktı ve yaşamak zorunda bırakıldıkları köle gibi yaşamaya karşı çıktılar.

**- Bu isyanın en önemli dersi nedir ve ne tür örgüt ve kurumlar yer alıyor?**

- Bu mücadele köylülerin, işçilerin, öğrencilerin, aydınların, yerlilerin, küçük esnaf ve üreticilerindir. Onlar Brezilya'nın büyük çoğunluğudur, bu mücadele onlarındır. Diğer ülkelerden farklı olarak, mesela Türkiye gibi, Brezilya'da da ezilen ve sömürülen kitlelerin yanında sadece gerçek devrimciler yer almıştır. Tüm diğer siyasi parti ve örgütler ve şimdi o direnişi kullanmaya çalışanlar oportünisttir. Onlar devrimcileri polisin eline verdi. Ülkenin sınıf çelişkileri ve kitlenin demokrasi için arzuları büyüktür, ancak oportünistler halka dayatmalarla geliyor ve demokrasiyle alay ediyorlar. Kendilerini meşrulaştırmak için seçimleri törpülüyorlar ve yalan söylüyorlar.

Brezilya'nın sorunları yapısal ve süreklidir; çözümler radikal ve temelli değişimlerle olmalıdır. Ve bu sadece geniş ve sürekliliği sağlanmış devrimci programın etrafında yürütülen

bir halk örgütlenmesi sayesinde mümkündür. Sadece devrimci bir yoldan derin bir değişim baskı, sömürü, yoksulluk, eşitsizlik ve şiddete son verebilir.

Bugün yüzlerce, binlerce insan örgütlenmeyi öğreniyor, küçük küçük adımlarla mahallelerde ve işyerlerinde komiteler oluşturabiliyor, işçiler

yoksul köylülerle birlikte eylem yapıyor. Mücadele daha başlangıç aşamasında. Birçok şehirde kitleler devletin ne kadar şiddet kullanabileceğini yeni öğreniyor. Onun için şu nettir ki; hiçbir şey eskisi gibi olmayacak! Elbette yaşanan süreç birçok insan için karmaşıktır, ama ümitler parlaktır çünkü bu tarihtir!

**-Favelalardaki yaşam nasıl şu anda?? Öğrendiğimiz kadarıyla gecekondular sürekli olarak "isyancıları saklıyor" gerekçesiyle basılıyor, sivil halk göz alınıyor?**

- Askeri polis Brezilya'da birçok eylemciye karşı öldürücü silah kullandı. Polis şiddeti her geçen gün daha da arttı. Gecekondularda yaşayan insanlar her gün polis şiddetiyle karşı karşıya kalıyor. Rio de Janeiro'deki yürüyüşler esnasında polisler (BOPE- Pasifleştirme Polisi diye adlandırılan özel polis özellikle gecekondulara müdahale için eğitilmektedir) New Holland ismini taşıyan gecekonduda 13 kişiyi katletti. New Holland gecekonduda yaşanan olaylar maalesef Rio de Janeiro'deki gecekondularda her gün yaşanan olaylardır. Kitleler gecekondu mahallelerinde ve dışında aktif bir şekilde isyanda yer aldı.

## Orta-Sınıf Militanlar

**James Surowiecki (The New Yorker)**

Bugünlerde büyük protestoların Madrid veya Atina caddelerini bloke etmesi hiç de şaşırtıcı gelmiyor. Yıllardır insanlar ekonomik bir arafta bulunuyorlar. Fakat Brezilya'yı vuran büyük gösteriler beklenmedik bir şeyler ortaya çıkardı: görece refah orta sınıf içindeki isyan. Oysa Brezilya, son on yılın başarılı ekonomik hikayelerinden biriydi.

Ekonomi hızla gelişti ve kâr, ülkenin tarihinde ilk kez makul bir şekilde genişçe paylaşıldı. 2003'ten bu yana 40 milyon Brezilyalı orta sınıfa dahil oldu ve aşırı yoksulluk oranları belirgin bir şekilde düştü. Daha sonra ekonomi yavaşlamış olsa da, birçok insan 10 yıl öncesinden daha iyi durumda. Ama bu geniş, popüler ve en çarpıcı protestolara -bu yükselişten faydalanan- orta sınıf hakimdi.

Peki, neden herkes bu kadar mutsuz? Temel problem, insanların yaşam koşullarının gelirlerindeki yükselişi gerçekte yakalayamamasıydı. Brezilya, daha yoksul olan ülkelerin özellikleri taşıyan orta-sınıf bir ülkedir. Kamu hizmetleri altyapısı hayli kötü durumdadır. Kamu sağlık sistemi aşırı kalabalık, kamu eğitimi gelişmekte olmakla birlikte hala iyi olmanın çok uzağındadır: eğitim kalitesi üzerine yapılan son çalışmalara göre dört büyük ülke içinde Brezilya sonuncudur. Brezilya polis güçleri etkisiz ve çürümüş durumdadır, bu nedenle vatandaşlar kendilerini güvende hissetmemektedirler. Sao Paulo gibi şehirler o kadar sıkışık ki, iki-üç saat süren bir ulaşım artık rutin hale gelmiştir. Gösterilerin kökeninde otobüs ücretlerindeki sadece 9 sentlik artış vardı; fakat hiç kimse, açıkça yetersiz olan bir sistem için daha fazla para ödemek istemiyor.

Ekonomik gelişmede temel bir paradoks bulunmakta; insanlar daha iyi duruma gelirken, çoğunlukla daha az tatmin olmakta, çünkü daha fazla şey beklemektedir. Brezilya'nın tüketiciyi koruma yetkilileri, tüketicilerin şikayetlerinin son birkaç yılda yükseldiğini rapor etti, bu durum, insanların artık kendileriyle alay edilmesini tolere etmediğini göstermektedir. Yükselen refah halka vergi ödemesi olarak dönmekte, gelir vergisi ödeyen Brezilyalıların sayısı son on yıl içinde yaklaşık 9 milyon yükselmiştir, bu da hükümet üzerindeki baskıyı yoğunlaştırmaktadır.

*"Brezilyalılar, gelirlerinin üçte birinden fazlasını vergi olarak ödemekte. Gelecek vaat edilen halk şimdi daha fazla vergi ödemeye başladı, kendileri için daha fazlasını umut ediyorlardı ve aynı zamanda aldıkları kamu hizmetinin gerçekten korkunç olduğunu fark ettiler"* diyor, Harvard Kennedy Okulunda kamu milli siyaset profesörü Filipe Campana. Ve ekliyor: *"Sonuç olarak, bu gruplar Brezilya devletinin performansından hayal kırıklığına uğramış durumda."* Kamu algısında adaletsizlik duygusu (hiç de yersiz olmayan bir biçimde) Brezilya politikacıları içinde sıradan olan çürümeyle birleşmektedir. Savurgan hükümetin Dünya Kupası ve Olimpiyatlar için (her ikisine de önümüzdeki üç yıl içinde Brezilya ev sahipliği yapacak) yeni stadyumlara yaptığı harcamaya protestolar için kıvılcım haline geldi.

Orta sınıf ajitasyonu sadece Brezilya'ya özgü değil. Gelişmekte olan ülkelerde, büyüyen orta sınıf, politik ve ekonomik değişim için çok önemli bir unsur. Küresel Gelişme Merkezi'nden Nancy Birdsall, bunu "dağıtıcı sınıf" olarak adlandırmaktadır. Son birkaç yılda, Şili, Hindistan ve Türkiye'nin de aralarında bulunduğu birçok ülkede sokaklar eğitim, rüşvet ve kamusal alana dair konularda orta sınıf protestocularının akınına uğradı. Bunlar yükselen beklentilerin isyanlarıdır, ve onlar yaklaşmakta olan daha büyük ayaklanışların kesin müjdecileridir. Orta sınıfın safları, tüm dünyada özellikle de Asya'da kabarmakta ve OECD 2030'da "küresel orta sınıf"ın 5 milyar olacağı tahmin ediliyor, yani bugünkü sayının neredeyse iki katı. Hükümetler vatandaşların taleplerini karşılamak için büyüyen bir baskı altına girecekler. Yüksek beklentiler değişimi garantilemez, fakat tarih göstermiştir ki, bu beklentilerin yükselmesi reformlar için güçlü bir enerji sağlayabilir. ABD'de, 20. yüzyılın başında, endişeli orta sınıf -hükümetin çürümesi ve yetersizliği ile hayal kırıklığına uğrayan- ilerici bir harekete girmişlerdir... Orta sınıfın basmakalıp imajı sıkıcı ve kendini beğenmiş-rahatına düşkün şeklindedir. Fakat ayağa kalktıklarında, kıyamet kopar.



# "Panik Yapma Organize ol!"

27 Mayıs'ta Taksim'de Gezi Parkı'nda "çalıdan büyük" birkaç ağacı kesmeye yeltenen AKP, başına neler geleceğinden habersizdi. Polis yine her zamanki gibi bir gün umuyordu. Amirlerinin gösterdiği hedefe gidecek, gördüğü her şeyin üzerine gazı boca edecek, su sıkacak, işi bitirecekti. Her şey bu kadar basitti. En fazla "üç beş" çapulcunun polise mukavemet etme ihtimali vardı ki onların da hesabı nasılsa "kahraman" polis tarafından görülürdü.

Resim üç aşağı beş yukarı böyleydi. Ama bu defa işler "biraz" karıştı. Saatte 180 kilometre hızla giden ya da frenleri patlamışçasına önüne çıkan ne varsa "ezip geçen" en azından öyle sanan kamyon bu kez fena halde duvara tosladı. 27 Mayıs'ta azgınca saldıran polis, karşısında binleri görmediyse de ciddi bir direnişle karşılaştı. Buna rağmen işleri azıcık zorlaşsa da yine de imkânsız değildi. Bunu bildiklerinden var güçleriyle saldırdılar. Her zaman yaptıkları gibi. Ama uzunca bir süredir şiddet sarmalına almadık kimseyi bırakmayan polis bardağı taşır-mak üzere doldurduğunun farkında değildi. Aslında biz de değildik. Bardağın taşıdığını anlamak için 30 ve 31 Mayıs'ın gelmesi gerekcekti. Üç ağaç, uzun yıllardır devletin hakaretleri, saldırılarıyla kuruyan bozkırı tutuşturdu. Üç ağaç isyanın fitilini ateşledi.

Benim İstiklal Caddesi'nde, Nişantaşı'nda, Harbiye'de, Beşiktaş'ta gördüğüm öfkeydi. Erdoğan'a AKP hükümetine, onların yaptıklarına yönelik müthiş bir öfke vardı. Tayyip Erdoğan'ın; gençlere, kadınlara, işçilere, memurlara, Alevilere kendisi gibi düşünmeyen herkese dönük hakaretlerine artık kimse tahammül edemiyordu.

## "O son birayı yasaklamayacaktın"

Sokağa çıkan herkesin kendince bir nedeni vardı. Ama ortak olan AKP'ye, sisteme, Tayyip'e duyulan öfkeydi. Kitle gaz bombaları, plastik mermiler, TOMA saldırıları altında saatlerce barikat başında durdu. On binlerce insanı bir caddede barikat arkasında gördüm. Doğrudan fiili olarak direnen, çatışan insan sayısı azdı. Ama kitle çatışanlara büyük bir destek veriyordu. Aslında biraz komik bir durum vardı (hala da öyle). Biz bir caddede toplanıyorduk. Barikat kuruyor, slogan atıyorduk. Bir süre sonra polis gelip saatlerce, yüzlerce insanla birlikte kurduğumuz barikatı on dakikada dağıtıyordu. Ama biz dağıldıktan sonra başka bir yerde bir daha toplanıp bir daha barikat kuruyorduk. Sonra yine polis geliyordu. Bu böyle günlerce devam etti/ediyor. (Son Cumartesi eyleminde olduğu gibi). Polis, bizim kurduğumuz barikatları birkaç dakikada dağıtıyordu. Ama zaten kurduğumuz barikatla düşmanı püskürtme,

kenti ele geçirme gibi bir hedef yoktu. Polis barikatı yıkıyordu ama her defasında birbirini tanımayan yüzlerce, binlerce insanın ortak emeği, tanışma, kaynaşma ve bunun yarattığı o dayanışma duygusunu her defasında daha da büyütüyordu.

Bence önemli ve değerli olan da buydu. Ortak kurulan her barikatın direnişe katılan her insanın belleğinde derin izler bıraktığını düşünüyorum. Asıl değerli olan polisin, devletin yok edemeyeceği de bu bence. Bu öyle olduğu için de biz barikatımız yıkılsa da her defasında erinmeden yeniden ve yeniden kurduk. O barikat bizi yıllardır birbirimize karşı ötekileştirenlere bir yanıtı aslında. Aynı düzenden musdarip olsa da birbirine yabancılaş-



tırılan insanların uzun bir süreden sonra birbirine yaklaşması, birbirini anlamaya başlamasıydı bence. Gezi isyanının en önemli yanı da ortak mücadeleye ve dayanışma kültürünü, gizlendiği gözeneklerden çıkarıp direnişçilerin emeğiyle büyütmesi oldu diye düşünüyorum.

## "Bu halk bir harika dostum"

Benim için direnişin en öğretici yanlarından biri de yaşamında ilk defa sokağa çıkan insanların bir anda organize olabilmeye yeteneğiydi. Kurulan barikat arkasında ikamet eden sağlık ekibi, gelen gaz bombalarını dışarı atanlar, solüsyon hazırlayanlar, twit atanlar, resim çekenler, başkalarına haber verenler vb. vb. vardı. Kitle kısa sürede kendi doğal örgütlerini ortaya çıkardı. Yaralılara ilk yardımlar hemen yapıldı, yıkılan barikatlar onarılmaya çalışıldı vs... Twet atarak, Leyla ile Mecnun dizisi izleyerek, popüler kültürle büyüyen bir gençliğin, yaratıcı, zeka dolu esprileri ortamı hızla ısıtıyordu. Kendi mecrasında, kararlı, ısrarlı, esprili, eğlenceli bir direniş vardı. Kitlenin örgütsüz bir örgütlüğü vardı. Kendi kendine ihtiyaçlarına göre orga-

nize olma hali vardı. Ama her şeye karşın kitlenin ciddi bir inisiyatif ihtiyacı ortaya çıkıyordu. Barikat başında organize olan, durumun ruhuna uygun hareket edip, hareket geçen kimse kitle ondan etkileniyordu. Bu tablo içinde çatışmaya katılan devrimcilerin daha organizeli olması bu irade savaşında kitlenin daha fazla kazanım elde etmesine, direnişi büyütmesine de katkı sunacak diye düşünüyorum. Devrimciler kitleyle beraber direndi, çatıştı, yaralandı. Harcanan bu emek bence daha iyi bir organizasyonla, hazırlıkla daha etkili olabilirdi. Kitlenin ulusalcı, Kemalistlerden daha az etkilenmesine hizmet edebilirdi. Bu atmosfer içinde devrimcileri tanımayan insanlara kendimizi anlatma fırsatı bu-

labiliriz. Eğer iyi hazırlanır ve onlarla aynı dili konuşmayı başarırırsak birçok yeni insanla tanışabilir, öğrenirken aynı zamanda birçok şey öğretebiliriz diye düşünüyorum.

## Direniş Mangası!

Çatışmalarda benim gördüğüm barikat başında bulunan hemen herkesin aynı şeyi yapıyor oluşuydu. Mesela biz Partizanlar bir caddede 20 kişi isek, 20 kişi de o barikat başında aynı şekilde meşgul oluyordu. 20 kişi aynı anda saldırılara karşı koyuyor, yaralanıyor, gazdan etkileniyor. Kitleden belli bir kopukluk hali vardı bence.

Bence bu durumu değiştirmek adına özellikle Gezi Parkı'na 15 Haziran'da yapılan saldırı sırasında olduğu gibi birimler kurmak faydalı olacaktır diye düşünüyorum. Hatırlanırsa o zaman Partizanlar "Ahmet Muharrem Çiçek Sapan Birimi", "Ferdî Karacan Savunma Birimi", flama taşımakla görevli "Meral Yakar Sancak Birimi" ve saldırıyla görevli "Ali Haydar Yıldız Ateş Topu Birimi" gibi birimler kurmuş polis saldırısına karşı kitleyle beraber bir direniş pratiği sergilemişti.

Gezi Parkı direnişlerinde daha önce NATO, IMF vb. dönemlerde kul-

lanılan "Manga" usulü yeniden hayata geçirilebilir. Çatışma ihtimalinin olduğu herhangi bir eylemde gelenlerin ilk önce ortak bir toplanma noktası belirlenmesi ya da alanda birbirini bulması bunun için de flamasıyla gelmesi çok önemli. Eğer mümkünse her mahallenin organizeli gelmesi değilse alanda hızlıca organize olması gerekir. Bir Manga'da 7 ya da 10 kişi olabilir. Her "Manga" kendi içinde hızlıca görev paylaşımı yapmalı. IMF döneminde şöyle bir paylaşım vardı; savunma grubu, propaganda grubu ve saldırı grubu. Savunma grubu, kitlenin güvenliğini almak, saldırının nereden geldiğini anlamak, olası hamleleri gözlemlemekle görevliydi. Proganda grubu görselliği sağlamak, ajitasyon yap-

mak ve kitlenin sefer edilmesini sağlamakla görevliydi. Saldırı grubu da yapılan hazırlıklar doğrultusunda barikatları taşımak, direnişi büyütme sorumluydu.

Mesela 20-25 kişilik bir katılımla Taksim Gezi Parkına geldiğimizi düşündüğümüzde, alana girer girmez ilk yapacağımız hemen bir Manga kurmak olmalıdır. Gruplara kitleden önce çıkan insanları almak kitlenin sahiplenmesini de artıracaktır. Bütün bunlar yaşanırken olabildiğince insanla diyalog kurmak, sohbet etmek, tartışmak gerekir diye düşünüyorum. Bazen saatlerce barikat başında ya da bir eylemde vakit geçirdiğimiz oluyor. Bu zamanı eylemin ruhunu anlamak, yeni insanlarla tanışmak için kullanabiliriz.

Taksim Gezi İsyanı sırasında duvarlara yazılan "Panik yapma organize ol" sloganı bence her şeyi tek cümleyle açıklıyor. Devletin etkili ve yetkili bürokratlarından yükselen tehditler ve hazırlıklar önümüzdeki günlerde hareketin yeniden gelişeceğini gösteriyor.

Onların bu açıklamasına da doğru su şaşırmadık. Çünkü biz bunu zaten 31 Mayıs'tan bu yana söylüyorduk: "Bu daha başlangıç..."

ÖG okuru bir Gezi direnişçisi

## Pusulula

### Nerede bir sorun varsa, orada bir görev vardır

Herhangi bir faaliyet alanında herhangi bir konuda ideolojik-politik-örgütsel-yönetimsel herhangi bir sorun, bir anlaşmazlık varsa orada mutlaka sorunun çözümü konusunda devrimci bir görev ve sorumluluk var demektir. Soruna bu bakış açısıyla bakılmadığında var olan sorunların nedenlerini, kendi dışında başka bir yerde gören anlayış, sorunun çözümünü de kendi dışında arar. Dolayısıyla var olan, yaşanan sorundan kendisine bir sorumluluk payı ve bir görev çıkarmaz. Böylesi bir durumda ne bir devrimci görev ve sorumluluk bilinci ortaya çıkar ne devrimci çözüm gücü ortaya konur ne de sorunlar çözülür. Çözülmeyen her sorun devrimci gelişimin engelleyici nedeni olur.

Devrimci mücadelede sadece gözlemci, "iyi bir yorumcu" mu olunacak? Yaşanan sorunların sadece görünen yanlarıyla mı ilgilenilecektir? Sorunlar karşısında oturup sağlıklı bir şekilde nedenleri ve çözümü üzerinden düşünülecek mi yoksa sinirlenip öfkelenecek, itiraz edip şikayetlenecek, bağırıp çağırarak sorunları yüz üstü yerde bırakıp sırt mı dönülecektir? Yoksa sorunun görünen yanlarını izleyip gözlemleyip yorumlamakla değil, sorunun kaynağına inilerek, nedenleri üzerinden doğru sonuçlar çıkarıp bu sonuçlar üzerinden devrimci görevleri belirleyerek sorunun çözümü konusunda etkili ve kalıcı müdahalede mi bulunulacaktır? Elbette birinci değil ikincisi doğru olacaktır. Bu iki şıktan birincisini tercih etmek ideolojik-politik-örgütsel sorunların sadece varlı-

ğından bahsetmek, tespitlerde ve belirlemelerde bulunmak hiçbir şey yapmamak demektir.

Sınıf mücadelesi ciddi bir iştir. Her soruna devrim ve örgüt biliminin gerektirdiği ciddiyetle yaklaşmayı gerektirir. Önce sorumluluk bilincinin ağırlığı ve önemiyle yaklaşıp hareket edilecek. Her sorun bir çelişme ise çözümü kendi içindedir, başka yerde değil. Kolaycılığa kaçıp emek vermeden, kafa yormadan, zaman ayırmadan, sorunları erteleyerek, başkalarına göndererek "kurtulmaya" çalışmak her şeyden önce kendini ve yoldaşlarını kandırmaaktır. Sorunlardan kaçarak, onları yok sayarak, üzerinden atlayarak, erteleyip belirsiz bir tarihe bırakarak sorunlar çözülmez. Ya da yüzeysel çözüm arayışlarına girerek, geçici pansuman tedbirlere başvurarak sorunlar yine çözülmez. Eğer adına devrimcilik denilen ciddi bir "mesleğin" sahipliği yapıldığı söyleniyorsa orada bir ciddiyet ve ağır bir sorumluluk taşınmalıdır. Devrimcilik, sözle yapılmayacak kadar onurlu, ciddi ve ağır bir "meslektir."

Devrim, çeli melerin çözülmesidir. Devrim, çeli kilerin çözüm bilincidir. Devrimcilik ortaya çıkan, var olan tüm sorunların çözümü uğruna mücadelenin yürütülmesidir. Azami çaba ve emeğin ortaya konarak çözümün parçası olmaktır. Bu bakış açısı proleter devrimciliktir, bunun dışındaki bakış açısı ve yaklaşımların tümü burjuva-küçük burjuva ideolojiye aittir. Proleter saflarda her zaman iki zit ba-

kiş açısına ve yaklaşıma rastlamak mümkündür. Bunlardan hangisinin ağırlık ve yoğunluk kazandığı meselesi sınıf mücadelesinin gelişimine ve parti içi iki çizgi mücadelenin niteliğine ve biçimine bağlıdır.

Sınıf mücadelesinde materyalist bilginin kırılma ve sızama olgularına sıkça rastlanılır. Kitleleri, devrimci savaşı ve partiyi, devrimci eğitimi örgütleme-yönetme çalışmalarında sıkça "sorun"larla karşılaşılır. Çözülmesi, aşılması, alt edilmesi gereken irili ufaklı birçok nitelikte ve özellikte iş ve görevlerle karşılaşılır. Yapılması ve yerine getirilmesi gereken her iş ve görev aynı zamanda bir sorundur. Her sorun bir gerçekliktir. Gerçeklik karşısında her duruşun niteliği ve biçimi bir sınıfa ait niteliği ortaya koyar. Her sınıf kendi niteliğine ve gerçekliğine uygun olarak gerçekler (sorunlar) karşısında bir duruş ortaya koyar. Proleterlerin emek yoğunluklu, disiplinli sosyal yaşamı, çalışması ve alışkanlıkları örgüt yaşamında da benzer tarzda özelliklerde görülebilir.

Küçük burjuvazinin sosyal yaşamındaki düzensizliği dağınıklığı ve parçalı duruşu da düşünce ve görev karşısındaki pozisyonuna benzer tarzda yansır. Örgüt içi yaşamdaki görevler karşısındaki duruş ve alışkanlıklar sosyal yaşamdaki duruş ve alışkanlıkların bir yansımasıdır. Küçük burjuvazinin zorluktan, sıkı, disiplinli yaşamdan kaçan, onunla karşılaşmak istemeyen her duruş ve yaklaşımı örgüt içi yaşamda görülebilir. O sorunları yok sayarak, kaçarak, karşı karşıya gelmeyerek, erteleyip savsaklayarak bir tutum sergiler. Proleterler ise zorlukların, sıkıntıların, sorunların (gö-

rev) üzerine bilinçle, emekle, fedakarlıkla gider. Biri gerçekler karşısında çözümsüzlüğün temsilcisi, kırılmanın sahibi olarak dururken diğeri ise çözümün ve sızmanın sahibidir.

Küçük burjuva, devrim için yapılması gereken her iş, yerine getirilmesi gereken her görev karşısında bir kırılma yaşayıp gerileme içine girerken proleter ise bir sızama ve ilerleme yaşar. Biri güvensizliğin, karamsarlık ve umutsuzluğun kötü bir örneği olurken diğeri ise güvenin, umudun, coşku ve heyecanın olumlu bir örneği olur. Biri moralin diğeri moralsizliğin kaynağı olur. Biri cansız, umutsuz ruh hali içinde ölü gibi çözümsüzlük içinde örgüt içinde "yaşarken" diğeri umut dolu, güvenin, coşkunun çözümün, iddianın yaratıcısı-savunucusu olarak örgüt içinde yaşar. Biri sabırla bitmez tükenmez bir çaba ve yoğun emekle devrimi (halkı-savaşı-örgütü) örgütlerken diğeri tembel asalak tüketici bir çabazlık içinde devrime, halka ve örgüte zarar vererek yaşar.

"Nerede sorun varsa orada devrimci bir görev ve sorumluluk var." Bu ilkeyle hareket etmek devrimci gelişimin dinamizmi olacaktır. Sorunlar karşısında her devrimci duruş ve tavır aynı zamanda bir sızmanın sahibi olmayı getirecektir. Demokratik halk devrimi, materyalist bilgide örgütlemeye, mücadelede sızama ve ilerlemelerle gelişir. Keza parti-kadro-militan-savaşçılar da bu mücadele içinde sızama yaşayarak ilerleme ve gelişme yaşar. Sorunlar karşısında küçük burjuva her duruş bir kırılma ve gerilemenin nedeni olur. Kırılmayı yaşayan kadro-militan-savaşçı mücadele yaşamında gerileme ve bunalımı yaşar.



**Cemil Oka:** Militanlığın, kararlılığın ve cesaretin sembolü olan **Cemil Oka** (Keko) faşist bir generalin çocuğu olarak 1954 yılında Eskişehir'de dünyaya gelir. TKP/ML üyesi ve TİKKO savaşçısı olan Oka, Okmeydanı'nda bir bankayı kamulaştırma eylemi sırasında yaralanır. Yaralı olmasına rağmen çemberi yararak eylemini başarı ile gerçekleştirir. Parayı yoldaşlarına ulaştırdıktan sonra 27 Ağustos 1977'de kaldığı evde azıllı faşistler tarafından ihbar edilir. "Teslim ol" çağrılarını silahıyla yanıt verir. Çıkan çatışmada kavga şiarlarını

haykırarak ölümsüzleşir.

**Cemil Çelik:** Sivas doğumlu Çelik inşaat işçiliği yaptığı sırada Proletarya Partisi ile tanışır. Bilincinin yön verdiği askeri militan bir yapıya sahip olan Çelik yaşadığı bölgede faşistlerin korkulu rüyası olmuştur. 27 Ağustos 1979'da faşistlerin hâkim olduğu bir bölgede kurulan bir pusu sonucu katledilir.

**Katip Saltan:** Almanya'da bir işçi olarak çalışan Saltan burada Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile tanıştı. Yürüttüğü çalışmada özverili duruşu her zaman yoldaşlarına ör-

## KAUGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

nek oldu. 19 Ağustos 1980'de faşistler tarafından bıçaklanarak katledildi.

**Hüseyin Doğan:** 1972 yılında çalışmak için Almanya'ya giden Doğan burada ATİF saflarında örgütlenir. Çalışmalara aktif bir şekilde katılım gösterir. Ulm Halk Ocağı kuruluşunda yer alır. 16 Ağustos 1982'de hayata gözlerini yumarak şehitler kervanını katılır.

**Hüseyin Kılıç:** Dersim'in Zağne Köyünde dünyaya gelen **Hüseyin Kılıç** Proletarya Partisi saflarında silahlı mücadeleye katılır. 20 Ağustos günü Dersim'de bir köye gittiği sırada emniyeti açık olan silahının köy köpeklerinin saldırısı sırasında ateş almasıyla yaralanır. Kaldırıldığı hastanede ihbar edilmesinin ardından 21 Ağustos 1983'te işkenceyle katledilir.

### Kepir Şehitleri

TKP/ML'ye bağlı TİKKO gerillaları 23 Ağustos 1992'de bir ihbar sonucu pusuya düşürülür. Saat 12.15'te

başlayan çatışma kesintisiz olarak gece saat 24.00'e kadar devam eder. 12 saat süren çatışmada gerillalar düşmana aman vermeksizin son mermilerine kadar çatışır. TC güçlerinin yoğun havan, roket ve makineli silahları ve 4 helikopter de gerillalara dönük saldırıya geçer. Çatışmada TİKKO savaşçıları **Yıldız Ayriç**, İmam Cem İşitmez, **Akın Uzun** ve TKP/ML üyesi Komutan **Dursun Erkul** ölümsüzleşerek şehitler kervanına katılır.

**Sinan Gürer:** 30 Ağustos 1994'te polisin organize ettiği bir kavgada faşistler tarafından bıçaklanarak katledildi.

**Kenan Güzel:** 11 Eylül 1985'te Erzincan'da doğan **Kenan Güzel** ailesi ile birlikte ekonomik zorluklar nedeniyle Avusturya'ya yerleşti. Burada **Linz Umut Kültür Merkezi**'nde bağlama hocalığı yapmaya başladı. Bölgede YDG'nin düzenlediği tüm etkinliklere sanatını taşıdı. 28 Ağustos 2001'de gittiği bir gölde boğularak hayatını kaybetti.

# Ölümün yakışmadığı komutana...

## BATMANLI HEVAL ROJHAT'A! (2)

Heval Bawer olduğunda ortam değişirdi. Orada eşitlik-adalet-ortak kaygılar-ortak çıkarlar devreye girerdi. Küçük hesaplar olmazdı. Tam tersine örnek alınması gereken bir düzeyde olgunluk ve olumluluk devreye girerdi. Savaşçı ve sayısız şehidi olan ciddi bir örgütün göstermesi gereken olgunluk devreye girer. Eşitliğin kefi kendi aleyhlerine bir durum yaratsa bile o, bu durumdan asla pay çıkarmaya çalışmaz tam tersine karşıındaki örgüt açısından bakardı. Gerilla savaşı sadece Kürt halkını eğitip olgunlaştırmadı. Aynı zamanda HPG savaşçıları, komutanlarını da olgunlaştırmıştı. Gerek kadın gerekse erkek komutanların yaklaşımında olgunluk ve ciddiyet vardı. Özellikle kadın arkadaşların özgürlüklerine bağlılığı ve duruşları saygıya değerdir. Savaşçı kadın arkadaşlardan tutalım komuta kademesinin farklı düzeylerinde görev alan her arkadaş saygıya en çok layık olanlardır.

TİKKO gerillaları ile HPG gerillalarının birçok ortak eylem pratiği oldu. Gerek düşmana karşı ortak mücadele bilincinin yaratılması gerekse Kürt halkının özgürlük mücadelesinin yanında olmak bu eylem pratiklerinin önemini artırmaktadır.

Şehit yoldaşımız Munzur'un (Ferdî Karacan) istediği pratiklerden biri idi Heval Rojhat'la birlikte eyleme gitmek. Munzur yoldaş şehit düştüğünde en çok üzülenlerden biri de Heval Rojhat'tı.

Heval Rojhat'ın en belirgin özelliklerinden biri de birliğindeki arkadaşları savaşa sevk ederkenki hesapsızlığı ve düşmana darbe vurma yönündeki kararlılığıydı. Düşmanı her yönüyle izleyen, takip eden, her an düşmanın varlığını hesap ederek yaklaşan ve ona nasıl darbe vurarak parça koparacağını hesabını yapan bir komutandı. Diyaloglarının ağırlıklı bölümünde düşmanın hatalarını anlatırdı. Özellikle yeni arkadaşlara gerillanın gizemliliğini tek tek sıralardı. Rojhat arkadaş dendiğinde akla ilk gelen düşmana karşı kin ve her an ona vuracağı darbeye kilitlenmiş kocaman bir yürekti. Çevresine güven veren bir yapısı vardı. Çünkü kendine olan güveni çok güçlüydü.

Güçlü bir karaktere ve iradeye sahipti. Kaç kez şehit düşen arkadaşlarının ardından duygulu anlar yaşadığını onu yakından tanıyanlar tanıklık etmiştir. Heval Eylem (Amedli) ve Zilan arkadaşların şehit düşmesinin ardından yaptığı bir sohbet "ne yaparsak yapalım bu arkadaşların yerini dolduramayız" derkenki hali gözümüzün önündedir. Ve intikamları için yapılan eylemdeki kararlılığı ve sevinci hala en sıcak ha-

liyle bilincimizde saklı duruyor.

Zankirek eyleminde düşmanı görür görmez "dört koldan gireceğiz heval" diyerek sevincini belirtmişti ve bu onunla olan ilk eylemimizi ve daha birçok ortak eylemde Heval Rojhat'ın neşeli kahkahaları ve düşmana yönelik alaylarıyla karşılaşacak moral bulacaktık.

İki yıllık Aliboğaz komutanlığında görev yaptıktan sonra Doğu Dersim alanında görev yapacağı kesinleşince TİKKO gerillalarının yanına gelip vedalaştı. Duygusal bir ortam oluşmuştu. Giderken dahi paylaşımların yaratmış olduğu duygu dünyasıyla konuşuyordu. Onun alandan gitmesine en çok üzülen şehit düşen yoldaşlarımız Özlem ve Munzur'du. Birbirimize dostça, yoldaşça sarıldık, ortama ağır bir hüznü çöktü.

Doğu Dersim'de düşmana yönelik yapılan askeri eylemlerin önemli bir yerinde Heval Rojhat'ın emeği çabası ve güçlü katılımı vardı.

### ÖLÜMSÜZLÜK ANI...

Yaz ve sonbahar pratiğinin ardından bir araya gelmiştik. Uzun bir süreden sonra ilk kez büyük (cihazdan) telsizden Hevallerin tekmillerini dinliyorduk. Hüznü dolu kısık bir ses "Dersim'deki çatışmada aralarında Heval Rojhat'ın da olduğu dört arkadaş şehit düştü" dedi. Dinlenen tekmille birlikte gerilla ortamına bir anda ağır bir sessizlik ve derin bir hüznü çöktü. Kimse ilk konuşan olmak istemedi. Kimse dinlediği haber hakkında yorum yapmak istemedi. Bütün bunların nedeni Heval Rojhat'ın şehit düştüğüne inanmak istememektir. Ve onun ölümü hakkında konuşmaktan kaçınmaktı. Onun kaybı hakkında konuşmak bile büyük bir düşünsel ve duygusal ağırlıktı.

Kötü bir düş müdür yoksa ağır bir gerçek midir? Anlamak, inanmak kabullenmek kolay değil. Şimdi nasıl inanalım, kabul edelim bu durumu. Anılara dalyor gerillalar.

Şimdi seninle yeniden karşılaşmak, yoldaşça kucaklaşıp helalleşmek vardır. Yolculuğu zahmetli ve adımları ağır olan düşsel bir gezinti içindeyim. Uzun bir süre zorluk dolu olan bu düşsel yolculuktan kurtulamayacağımı biliyorum. Şimdi seninle düşmana karşı savaşmayı bir şiir ta-

*Rojhat arkadaş dendiğinde akla ilk gelen düşmana karşı kin ve her an ona vuracağı darbeye kilitlenmiş kocaman bir yürekti. Çevresine güven veren bir yapısı vardı. Çünkü kendine olan güveni çok güçlüydü.*



dında okumak vardı. Düşman denilen kötülükler nefret ve öfke duyarak meydan okumak vardı. "Ölüm varmış pusula varmış gecelerde" demeden birlikte çatışarak, pusulardan düşmanla alay ederek geçmek vardı.

Heval Rojhat, bir protesto gösterisinde kolu kırılıncaya kadar acı çeken Kürt çocuklarının intikam adıydı. Batman çayında tecavüz ederek boğulan Kürt kadınlarının intikam çığılığıydı. Ateş ve baruttu. Tetik ve tüfekti. O, dağlarda hiç bitmeyen dağ kekiği ve tütün kokusuyla. Onun adı, acı çeken özgürlük arayışındaki Kürt halkının savaşa nedeni idi. Silah elde özgür yürüyüşün onur dolu adı idi.

**Senden çok şey öğrendik Heval**

### Rojhat.

Savaşma nedenimiz yoksulluk ve zulümden her zamankinden daha fazla kurtulmadır. Özgürlük gibi sonsuzluğa varmak için savaşmaktan başka bir yol yazılmamıştır kurtuluş kitaplarında. Bu kitabı böyle okuduk, böyle öğrendik özgürlüğün savaş kodlarını. Ne mutlu silah elde özgürlüğü ve onuru için savaşanlara. Ne mutlu dağlarda geleceğini arayan özgürlük kahramanlarına. İnsanlığın ve onurun adı onların acı ve emek dolu kanlı yürüyüşleriyle yazılacaktır.

**(Dersim'den bir Partizan) (Bitti)**

*(Rojhat Batman- Suat Kılıç): 23 Ekim 2012 tarihinde 3 yoldaşıyla birlikte Dersim'de ölümsüzleşti.)*



**İstanbul:** Haftalardır ölüme inat yaşama tutunmaya çalışan 14 yaşında bir beden. Hastane odasının yoğun bakımda kapalı gözleri, fakat yüreği hala kararlılıkla atmakta.

14 yaşında, 16 Haziran günü, kafasına isabet eden bir gaz bombası kapsülü ile yaralandı. Berkin Elvan, şu an Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin Acil Bölümü'nde,

yoğun bakımda ailesine, sevdiklerine ve yaşama tutunmaya çalışıyor. O yaşam mücadelesi verirken sevenleri günlerdir hastane önünde Berkin'i beklemeye devam ediyor.

### "Berkin'imiz gözünü açmadığı sürece..."

8 Ağustos günü Berkin'i ve ailesini ziyarete gittiğimizde Berkin'in durumunun hala ciddi olduğunu belirtti-

ler. Berkin'in refleks olarak ellerini oynattığını belirten dayısı "Berkin'imiz gözünü açmadığı sürece bize her şey boş" diyerek günlerdir beklemenin zorluğunu anlattı. Berkin, yer yer refleks olarak ellerini ve parmaklarını oynatıyor fakat bunu bilinçli olarak yapmıyor. Berkin'in kafasında oluşan ödemler azalmakta fakat durumunda olumlu olarak yorumlanabilecek bir gelişme bulunmuyor. Berkin daha 14 yaşında ve 16 Haziran tarihinden itibaren ölüme karşı yaşamla tekrar buluşmaya çalışıyor. Berkin'i bu yaşam mücadelesi boyunca sevdikleri yalnız bırakmıyor.

## "Asıl olan umudun yitirilmemesi..."

**İstanbul:** 28 Temmuz günü hastanede yatmakta olan **Berkin Elvan** ve **Ali Mustafa Tombul**'un ailelerini ziyaret etmek için İstanbul'a gelen Ethem Sarısülük'ün abisi **Mustafa Sarısülük** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

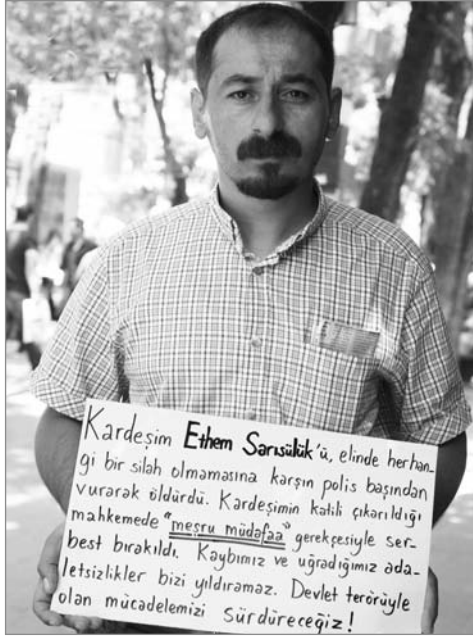
**- Öncelikle Ethem'in sürmekte olan davasıyla ilgili bilgi verir misiniz?**

Ethem'in dava süreci aslında bizim bildiğimiz bir yöntemle ilerliyor. O da hukukun tamamen olmadığı faşizan bir yöntem. "Acaba ne yapabiliriz de polisi ve bu noktadaki sorumluları, bu suçu işleyenleri gizleriz, aklarız" tarzında yaklaşıyorlar olaya. Buna aslında "Ethem'in davasızlığı" demek daha mantıklı geliyor bana. Devletin bu tür davalara yönelik anlayışını, algısını geçmişimizden bu zamana kadar yaşanan örneklerinden dolayı gayet iyi biliyoruz. Bu uygulamaları yöntem tamamen gizleme ve örtbas etme.

Ama biz davaya bakış açımızı hem aile hem avukatlar olarak bu şekilde ele alıyoruz. Tabii bunu sonuna kadar götüreceğiz. Bu noktada sistem tarafından bize "bahşedilen", hukuk kuralları açısından bütün yasal haklarımızı kullanacağız. Ama bizim esasımız bu ülkedeki hukuksuzluğun, devlet anlayışının teşhiri yönünde olacak. Devleti teşhir edeceğiz, halkımıza ve bütün dünyaya. Şurası da bir gerçek ki bu devletin genetiğinde var olan, asla polisini cezalandırmamasıdır.

**- Bilirkişi raporu açıklandı. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?**

Bilirkişi, adli tıp ve kardeşimin kafasından çıkan kurşunun incelenmesinden çıkan balistik raporunun hepsinde bizim lehimize sonuçlar var. Adli Tıp'ın bu tip durumlarda aleyhte bir sonuç çıkarmasını şaşırtı-



cı buluyoruz, çünkü devletin aleyhine kararlar kolay kolay verilmiyor bu tür kurumlarda. Devlet her zamanki gibi üstünü örtme gizleme politikasını uyguluyor.

**- Aileler ile güzel bir dayanışma örneği var karşımızda. Sizin onlara gitmeniz, ilgilenmeniz birleştiren bir yerde duruyor. Bu sürece dair sizin gözlemlerinizi neler? Ailelerin tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Biz Ethem'in ailesi olarak başından beri şu şekilde yaklaşıyoruz; halkın ortak yürüttüğü ve hala devam eden, önümüzdeki süreçte belki daha da şiddetlenecek ve daha da büyüyecek bir mücadele var karşımızda. Bizce olması gereken de budur. Gezi ruhu birlik ve dayanışma açısından çok erdemli bir duruştu. Bu süreçte insanların omuz omuza dayanışması, acılarını paylaşması gerektiği noktasından hareket ettik. Çünkü bu halkın mücadelesidir. Elbette bedeller ödenecek, bu noktada asla karamsarlığa, yılgınlığa kapıl-

mamız gerekiyor. Biliyoruz ki çocuklarımızın katili devlettir. İktidar zaten açıklamalarında da bu yönde yaklaşmıştır. Buna hiç kimse kader mantığıyla yaklaşmıyor. Gün, birlik dayanışma ve acılara ortak olma günüdür. Biz Ethem'in ailesi olarak üzere bunun için uğraşacağız.

**- Peki Taksim Ayaklanması hakkında sizin düşünceniz nelerdir? Gezi öncesi, sonrasında nasıl bakıyorsunuz?**

Aslında ülkemiz mücadele tarihi birçok şaşırtıcı direnişle karşılaşmıştır. Bunlar bizim değerlerimizdir. Gezi direnişinin yarattığı bu durumda almamız gereken çok önemli dersler var. Biz aileler olarak şunu söylüyoruz. Biz bu süreçte halk olarak mücadele ettik, mücadele etmeye devam edeceğiz. Onurlu bir duruşla taleplerimizi gündemleştireceğiz. Bu mücadeleyi daha da büyüteceğiz. Bizler bedel ödeyen insanların aileleri olarak; Ethem'in, Abdullah'ın, Mehmet'in, Ali'nin, Medeni'nin ailesi olarak şunları söylüyoruz; biz çocuklarımızın bıraktığı bayrağı devraldık ve halkımız neredeyse bizler de orada olacağız.

Aileler çocuklarının boşuna bedel ödemediğini çok iyi biliyor. Biz de Ethem'in ailesi olarak Gezi ruhunun vermiş olduğu direngenlikle mücadeleye devam edeceğiz. Çocuklarımızın halkın çocuklarıdır ve halk için bedel ödemişlerdir. Yıllardır uygulanan faşist baskılara karşı güçlü bir duruş sergilenmiştir ve artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını herkes görmüş oldu. Gezi direnişi sınıf mücadelesinde durduğu zeminden büyüyecek, kendi içindeki çelişkilerini çözerek daha da büyüyecektir. Asıl olan şey umutların yitirilmemesidir.

### Berkin direniyor, Taksim çatışıyor

**İstanbul:** Polis şiddetinin sonucunda bir ayı aşkın süredir yoğun bakımda olan 14 yaşındaki Berkin Elvan'ın ailesi, 31 Temmuz günü Taksim Meydanı'nda konuya dair bir açıklama yapmak istedi. Açıklamada İHD adına konuşma yapıldığı sırada polis, çevik kuvvet ekiplerine "süpür" talimatı verdi. Ve ardından çevik, kitleye "çöp" muamelesi yaparak "süpürdü"!

Anonstan önce verilen talimatla beraber, kolluk kuvvetleri kitleyi meydana otel önlerine doğru uzaklaştırmak için itekleyerek, cop kullanarak, tekmeleyerek, ayaklara basarak "inceltmiş" şiddet kullandı. Buna rağmen Berkin için orada toplanan halk; hep bir ağızdan "Diren Berkin, Taksim seninle", "Polis simit sat, onurlu yaşa", "Hepimiz Ali'yiz, öldürmekle bitmeyiz" sloganları atarak, tekrar tekrar meydana toplandı.

Polis bir yandan TOMA'lardan su sıkarak, diğer yandan da gaz sıkarak başlattığı saldırısını saatler ilerledikten sonra sertleştirdi. Bunun üzerine kitle caddenin yanı sıra ara sokaklara da geçti. Özellikle Mis Sokak gecenin ilerleyen saatlerinde de direnişin ve saldırının en yoğun olduğu yer oldu. Polisin her geçen dakika şiddetini artırdığı gecede kullandığı gaz türleri oldukça çeşitliydi. Vücutta ve solunum yollarında ciddi yanma hissi yaratan gaz, en sık kullanılan türlerdendi. Gece yarısından sonra da devam eden çatışmada polisin şiddetine karşı taşlar ve soda şişeleri ile cevap veren kitle, Mis Sokak başına barikat kurarak ateşe verdi. Kitlenin ısrarlı mücadelesi sonucu şiddetini azaltan polis, ilerleyen saatlerde caddeden ayrıldı.

### Ethem'in cenazesine katılanlara ceza

**H. Merkezi:** Ethem Sarısülük'ün cenaze töreni sırasında yapılan eyleme ilişkin soruşturma başlatan Basın Savcılığı, 35 kişi hakkında iddianame düzenledi. Davaya açılanlar arasında Ethem'in abisi **Mustafa Sarısülük** de bulunuyor. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından onaylanan iddianame, Ankara 16. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından kabul edildi. İd-

dianamede, bu kişilerin, 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun 32/1 maddesi uyarınca 3 yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılması isteniyor. Kızılay Meydanı ve Batıkent Cemevi önündeki gösterileri kapsayan iddianamede sanıklar, "yasadışı eylem yapmak ve ihtara rağmen dağılmamakla" suçlanıyor. İhtara rağmen dağılmamayı suç

gören devlet herkesin gözü önünde polisin Ethem'i vurmasını ise suç saymıyor. Hatırlanacağı üzere, 16 Haziran Pazar günü Ethem Sarısülük için önce Batıkent Cemevi'nde tören düzenlenmiş, cenaze, daha sonra ikinci bir tören için Sarısülük'ün vurulduğu Kızılay Meydanı'na getirilmek istenmiş, polis, kortejin önünü keserek buna izin vermemiş ve cenaze törenine gaz ve tazyikli su ile saldırmıştı.



## Tribünde "slogan yasağı" ve bir korku

Taksim ayaklanması ile beraber korkuları artan egemenler her alanda yasaklarla saldırılarına devam ediyor. Eylem alanlarını panzerlerle çevirerek, kolluk kuvvetlerini yığarak biriken öfkeyi sindirmek istiyor. Bu saldırılardan birisi de tribünde siyasi slogan yasağıdır.

Tribünde her türlü cinsiyetçi slogan ve tezahüratlar üzerinde egemenlerin bugün bir tasarrufu yoktur. Yoktur çünkü karakteri gereği kendini tehdit eden değil, erkek egemen anlayışı üreten ve bu anlamıyla devlet-i aliye'nin bekasını sağlamaştıran bir yerde durmaktadır bu sloganlar.

İçişleri Bakanı Muammer Güler'in yaptığı bir açıklama, futbo-

lun egemenler cephesinde nasıl işlerlik kazanacağını gösterdi. Yaptığı açıklamada "Okulların açılması ve spor müsabakalarının başlaması ile toplumsal gerginliği artıran Gezi olaylarının artacağını hepimiz biliyoruz" diyen Güler, tribünlerde siyasi ve ideolojik slogan ve tezahüratların yasaklanacağını belirtti.

Tribünlerin spordaki önemi herkesçe bilinmektedir. Tribünsüz sporun üretilmeyeceği egemenler tarafından da bilinmektedir. Öyle ki kitleleşen ve kitleler tarafından benimsenenin meşruluk kazandığı bir gerçektir. Bugün sporda siyasi slogan yasağı spordaki denetimin düştüğünü ifade etmektedir. Şike operasyonları ile UEFA'da prestij kaybı yaşayan

devlet, TFF Gençlik ve Spor Bakanlığı Taksim Ayaklanması ile politik bir atmosfere sahip olan taraftar ile kendini üretememe korkusu yaşamaktadır. Ve bunun farkında olarak bugün böylesi bir uygulamaya gitmektedir. Bu yasağa karşı tavrı da tribünde yankı buldu. Saldırıya tavrı, Fenerbahçe taraftarlarının "Her yer Taksim Her yer direniş" sloganları oldu.

Evet, kendine aykırı olanı engelleyen egemenler kendini üretecek bir slogana bizzat kendileri yeşil ışık yakmaktadır. Nitekim bugün tribünde siyasi olarak "Recep Tayyip Erdoğan" sloganını devlet kendine aykırı olarak yasaklar mı? Elbette hayır. Ancak bu slogan devletin gerçek yüzünü göstermek açısından, bir şekilde üretilerek kullanılabilir. Gezi isyanının göstermiş olduğu bir gerçek var ki o da devlet cephesinden gerçekleştirilen saldırıların karşı saldırıya dönüştürülmesidir. Çapulcu, marjinal vb. hakaretlerin hakarete uğrayanlar tarafından siyasi bir kimliğe dönüştürülmesi ya da "mahallenizde tencere tava veya herhangi bir enstrümanla sizleri rahatsız eden varsa şikayet edin" diyen Erdoğan'ın bu direktifinin Alevi mahallelerinde "Başbakan Erdoğan'ın çağrısıyla bu şikayette bulunuyoruz. Mahallemizde Ramazan Davulcuları gürtlü yapıyorlar. Rahatsız oluyoruz" denmesi gibi...

Bugün tribünde siyasi olarak "Recep Tayyip Erdoğan" sloganını devlet kendine aykırı olarak yasaklar mı?



### Fenerbahçe taraftarı yasağı deldi

**İstanbul:** Kadıköy'de Şükrü Saraçoğlu stadında 6 Ağustos günü oynanan Fenerbahçe-Salzburg maçına gelen binlerce taraftar AKP hükümetinin slogan yasağını deldi. Tribünleri dolduran on binlerce kişi "Hükümet istifa", "Sık bakalım", "Her yer Taksim, her yer direniş" sloganlarını haykırdı. Özellikle maçın 81. dakikasında "Her yer Taksim, her yer direniş" ve "Sık bakalım" sloganları atan taraftarlar 84. dakikada da "Hükümet istifa" sloganlarıyla tüm stadi inlettii.



### GS-Arsenal maçında Gezi eylemi

**Londra:** Emirates Kupası için Galatasaray ve Arsenal takımları 4 Ağustos günü Londra'da karşı karşıya geldi. Galatasaray'ın 2-1 galip geldiği maçta başta Gezi direnişi ve Rojava olmak üzere çeşitli protestolar yapıldı. Değişik taraftar gruplarının ve **Londra Park Forumu** bileşenlerinin pankartlarla dövizlerle sloganlarla yaptığı protestolar ilgi çekti.

Londra'daki karşılaşmada "Everywhere is Taksim everywhere is resistance" ve "Resist Turkey London is with you" yazılı pankart açıldı. Ayrıca maçın 87. dakikasında sahaya pankartla girmeye çalışan 3 eylemci gözaltına alındı. Daha sonra karakolda ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar.

### Gezi operasyonları sürüyor

\* 30 Temmuz günü Ankara, İzmir, Antakya ve Samsun'da polis tarafından gerçekleştirilen operasyonlarda ESP üyeleri gözaltına alındı. Ayrıca Antakya'da polisin yaptığı baskınlarda, aralarında Kaldıraç okurları Cemal Andaç Yılmaz ve Süleyman İlhan'ın da bulunduğu 5

kişi daha gözaltına alındı. \* Adana Cumhuriyet Savcılığı'nın talimatı ile Gezi Parkı eylemlerine katılmaları gerekçe gösterilerek 31 Temmuz günü Antakya'da birçok eve polis ve jandarma tarafından yapılan operasyonda Halk Cephesi üyesi oldukları

belirtilen 8 kişi gözaltına alınarak tutuklandı.

\* Mersin'de 1 Ağustos günü yapılan eş zamanlı ev baskınlarında Gezi eylemlerine katıldıkları gerekçesiyle 11 kişi gözaltına alındı. 20 ayrı adrese yapılan operasyon sonucu gözaltına alınanların neredeyse tamamı HDK bileşenlerinden oluşuyor.

### "Kavga bitmedi..."

Ülkemizde 31 Mayıs'ta başlayan, tüm kentlerimizi etkisi altına alan ve sarsıcı etkileri hala devam eden bir süreç yaşanmaktadır. Bu sarsıcı sürecin adı Gezi



Parkı Ayaklanması'dır. Bu ayaklanmanın etkileri bir kez daha göstermiştir ki; ayağa kalkan, direnen bir halkın karşısında hiçbir kuvvet duramaz. AKP, bu ayaklanma ile istediği zaman istediği baskı ve sömürü politikalarını hayata geçirebileceği "dikensiz gül bahçesi" olmadığını görmüştür.

(...) Devletin saldırı politikalarının bir diğer ayağını ise, bu süreçte gözaltı ve tutuklama furyaları oluşturuyor. Başta demokrat ve muhalif kimliğe sahip olan insanlar ve kurumlar AKP tarafından hedef tahtasına oturtuldu. Sadece bugün değil, her zaman demokratik hakların gaspına karşı olan insanları, kurumları gözaltı ve tutuklamalarla bastırmaya çalışan devlet, Gezi Parkı Ayaklanmamızda aktif rol oynayanlara saldırıyı ihmal etmedi. Ayrıca özgür basına yönelik özel bir saldırı gerçekleştiren devlet, birçok gazeteciye Gezi Parkı sürecinde saldırarak yaraladı ve tutukladı. Yine ek olarak yaralanan ve hayatını kaybedenlerle ilgili olarak da savcılar haber yazmayı suç sayan fezlekeler hazırladı.

Başta İstanbul, Ankara, İzmir, Antakya olmak üzere yüzlerce ev, kurum ve parti binası basılarak birçok insan gözaltına alındı, tutuklandı. Bizler belirli aralıklarla yapılan ev ve kurum baskınlarında gözaltına alınan ve devletin gözdağı vermek, ülkeyi "dikensiz gül bahçesine" çevirmek için işkenceye uğrayarak, hiçbir delil ve maddi temele dayanmayan polis fezlekeleri ile tutuklanan Gezi Parkı direnişçileriyiz.

Biliyoruz ki; bu saldırı dalgasının temelinde artık kolay kolay oturmamak üzere ayağa kalkan halkımızın direnişine sindirme operasyonu var. Ama yine tarihimizden biliyoruz ki, bir kez ayağa kalkan ve direnişin değiştirici gücünü kavrayan kitleler öyle kolay kolay pes etmezler. Şu an hapishanelerde olan Gezi tutsakları olarak söylüyoruz ki, bizleri buraya "tıkmakla" yıldıramazsınız!

31 Mayıs'tan beri meydanlarda sokaklarda sürdürdüğümüz direnişi şimdi bizleri yıldırma için tıktığımız hapishanelerde, hücrelerde tüm canlılığımızı ve inancımızıyla devam ettiriyoruz. Gün gün, sokak sokak, barikat barikat direnen halkımızdan aldığımız güçle buradan da haykırmaya devam ediyoruz her akşam: "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!", "Her yer taksim her yer direniş!", "Direniş şehitleri ölümsüzdür!"

**Vedat Yeler/Kırıklar 1 No'lu F Tipi Hapishane/Buca-İzmir**

## Gezi'den "ünlü" notlar...



Gezi direnişinin basına sıkça yansıyan yanlarından biri de ünlü isimlerin direnişe verdiği destek oldu. Daha önce magazin haberlerine konu olan birçok ünlü, direniş üzerinden basında yer almaya başladı. Seçim böyle olunca sonuçların da genelden çok bağımsız olması beklenemezdi. Sonuçta ünlü veya ünsüz direnen direnmişti...

### Akyürekler çetesi

Oyunculuklarıyla rollerinden, şarkılarıyla seslerinden çok söz ettirmeyi bir türlü başaramayan ünlülerden ardı ardına gelen girişimlerle oldukça "ilginç" günler yaşıyoruz. Gezi direnişiyle beraber ortaya çıkan fırsatı "değerlendirmek" isteyen "çok ünlü" grup başbakanla buluştu ve hep bir ağızdan; "Beraber yürüdük biz bu yollarda" dedi.

Basında adlarından sıkça söz ettiren "Başbakan'ı yedirtmeyiz" ünlüleri gün geçtikçe genişliyor. "Elbette ki demok-rasi hakkımız, bu yakınlaşmalar, uzlaşım, bulunan orta dil, bizim akademisyenlere ihtiyacımız var ki bize ne olduğunu anlatsınlar" şeklinde ifadeleriyle Gezi "olaylarına" aşırı bilimsel çözüm formülü getiren Necati Şaşmaz, "Gezi idrar ve pislik kokuyor" şeklindeki gözlemleriyle "olayları" çok farklı bir açıdan ele alan **Hasan Kaçmaz** ve "Haksız hiç kimse yok herkes haklı. Fakat her iki tarafı da kullanan bir grup olduğu düşünülüyorum" belirlemesiyle dikkatleri çeken **Hülya Avşar**'ın ardından öncekileri aratmayan felaket niteliğindeki örneklerle Başbakan'a destekler sürüyor. Ev sahipliğini RTE'nin yaptığı bir iftar yemeği düzenleniyor.

Magazin haberlerine uygun şekilde iftar yemeği ünlülerin

akınına uğruyor. Tablo epeyce ilgi çekici; Başbakan'ın elini öpenler, özür dileyenler vs. vs. Tayyip'in babacan yaklaşımı karşısında, atak/kıvrak "zeka"sıyla bilinen **Şafak Sezer** geliyor: Yaptıklarından dolayı pişmanlık duyduğunu ifade ederek, elini öpüyor ve özür diliyor. Öyle ki daha sonra kendini tutamıyor ve bir tespit de o yapıyor, "Gezi'nin arkasında başka güçler var". Başbakan yazdığı "Akyürekler" şarkısıyla felaketleri sürdüren grubun fikir babalarından **Doğuş** ise meseleyi özetliyor, "Tüm yollar önce Allah, sonra Başbakan'a çıkar"!

### Direnen yanar!

Gezi eylemlerinin ilk günlerinden itibaren eylemlere, duyarlı ve görece duyarlı ünlüler camiası eylemlere katılarak, yapılan açıklamalarla, sosyal medya üzerinden ve daha birçok şekilde destek oldu. Medyada da eylemlerin geniş yer bulmasına vesile olan ve geniş kitleler nezdinde direnişin meşruluğunun kavranmasına katkı sağlayan bu destekler karşılığında, egemenler cephesinden cevap gecikmedi.

Örnekleme gerekirse, direnişteki rolüyle basına da sıkça yansıyan oyuncu **Mehmet Ali Alabora**, doğrudan başbakanın tehditleriyle hedef gösterildi ve ölüm tehditleri aldı. Gezi "olayları" hakkında başbakanın düzenlediği kahvaltılı davetini reddeden şarkıcı **Edip Akbayram** da bir diğer örnek olabilir. Akbayram, daveti reddetmesinden birkaç gün sonra geçmiş yıllara dönük vergilerinin incele-meye alınacağını öğreniyor. Absürt komedi dalında dünyadaki en iyi filmler arasında yer alan ve birçok toplumsal sorunu da mizahla işleyen **Leyla ile Mec-**

**nun** isimli dizi yayından kaldırılıyor. TRT'de yayınlanan dizi daha önce Gezi Parkı için çektiği videoyu konu olarak, mizahi şekilde Gezi direnişini işlemiştir. Yine "Ünlülere uyuşturucu operasyonu" adı altında yapılan gözaltılar da, devlet cephesinden gelen cevaplardan biri olarak görülebilir.

Yapılan operasyonla 29 ünlü isim ya da diğer bir ortak yanlarıyla çoğu Gezi direnişine destek veren

isimler gözaltına alındı. İnsanların özel yaşamının iğdiş edersine gündemleştirildiği bu toplumda, gözaltına alınan kişiler mahkemeye dahi çıkarılmadan önce teşhir edilmiş, yargısız infaz gözaltına alındıkları anda gerçekleşmiştir. Devletin geleneksel olan bu tarzı mesele ünlü isimler olunca daha bir açıktan yaşanmıştır.

Uyuşturucu kullanıp kullanmadıklarını araştırmak bizim işimiz değil elbette ve hatta kullanmalarının da bu olay açısından bizce bir önemi bulunmamakta. Ancak gözaltı zamanlamasının Başbakanın tehditleri ile birleşmesi önemlidir. Hele de intikam peşinde koşan AKP Hükümetinin zamanlaması olunca iki defa düşünmemek elde değil.

Medya tarafından servis edilen teşhir görüntüleri de konunun uyuşturucu mevzusunu aştığını diğer bir deyişle, "Siz istediniz bunu" mesajına denk düşüyor.

Ünlü veya ünsüz net olan şu ki çizgiyi geçene "gereği" yapıyor. Çareler tükenmeyen TC demokrasisi, olağanüstü yaratıcılığıyla minareyi çalıp kılıfını hazırlıyor. Direnişe destek olan bütün kesimlerden "intikam" alıyor ve basın aracılığıyla da destek olması muhtemel kitlelere sesleniyor; "yakarım".

Öte yandan sanatları, zekâları, duruşları, kişilikleriyle hepsi ayrı ayrı "takdire şayan", akıllara durgunluk veren radikal konuşmalarıyla "Beraber yürüdük biz bu yollarda" korusu, babacan tavırlı ustalarının söylemesi muhtemel yeni marşları, "Kendim ettim kendim buldum"u duyunca ne yapacaklar bilinmez, ama devam eden Gezi Ayaklanması'nın ilerleyen günlerinde bu türkü söylemekten kurtulamayacaklardır.

**İstanbul'dan bir ÖG okuru**

## "Gezi'den Dersim'e, eşcinseller her yerde"



Dersim Festivali'nin 4. gününde homofobi ve transfobi karşıtı yürüyüş gerçekleştirildi. Sanat Sokakı'nda toplanan kitle, Seyit Rıza Parkı'na yürüyüşe geçti. **Keskesor LGBT, SKM, Yeni Demokrat Kadın, Yurtsever Gençlik, Dut Ağacı Kolektifi**'nin katıldığı ve **Sambistanbul** ve **Direnişin Ritimleri Topluluğu**'nun müzikleri ile renklendirdiği yürüyüş, meydana yapılan basın açıklaması ile sona erdi.

Basın açıklamasında devletin yeni yapılmakta olan karakollarla, HES'lerle ve siyanürlü maden aramalarıyla insanları köylerinden göç ettirmenin ve kentlerde TOKİ'lere hapsedmenin sürecini başlattığına değinildi. Açıklama "Bizler sistem karşıtları olarak, bu eril kurgunun oyuncularını istemiyoruz ve birlikte mücadele verdiğimiz yoldaşlarımızla cinsiyet özgürlüğü, homofobi ve transfobik karşıtı bir ortak zeminde buluşmak istiyoruz" şeklinde sonlandırıldı. "Munzur özgürdür, özgür akacak", "Gezi'den Dersim'e, eşcinseller her yerde", "Hepimiz R.Ç'yiz, hepimiz Dora'yız" sloganları atıldı. (**Dersim YDK**)

## Gezi eylemlerine saldırı

\* Gezi tutsakları ile dayanışma amaçlı **Yakacak-Kurfalı Halk Dayanışması**, "Gezi tutsaklarına özgürlük" şiarıyla 30 Temmuz günü yürüyüş düzenledi. Erzincan Mahallesi Cuma Pazarı'nda toplanan kitle, sloganlarla parka yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca kitle, Gezi Ayaklanması sonrasında başlatılan operasyonda tutuklanan Kartal Gezi tutsaklarının fotoğrafları ve "Gezi tutsaklarına özgürlük" yazılı dövizler taşıdı. Eylem sonrasında parkta forum düzenlendi. Forumda gözaltı, tutuklamalar ve özelde Gezi tutsakları tartışıldı. Tartışmalar sonrasında Kartal Gezi tutuklusları **Mustafa Diren Saygılı** ve **Erhan Baybekman**'ın mektupları okundu.

\* Sosyal medya üzerinden 3 Ağustos'ta çağırısı yapılan Gezi eylemi öncesi polis Taksim'i ablukaya aldı. Gezi Parkı'nı kapatan polis, İstiklal Caddesi üzerinde ve caddeye bakan tüm sokaklarda bekleyerek Taksim'i abluka altına aldı. Polis ayrıca İstiklal Caddesi üzerinde toplanan kitleye polis tazyikli su ve plastik mermiye saldırdı. Polis saldırının dozunu ilerleyen saatlerde arttırarak gaz bombası ve plastik mermiye Taksim'i savaş alanına çevirdi. Buna karşılık kitle ise marşlarla ve sloganlarla kararlı şekilde İstiklal Caddesi üzerinde kalmaya devam etti. Birçok sokakta polis yakın mesafeden kitleye plastik mermi sıktı.



## Ali İsmail'in katili 4 kişi tutuklandı

**H. Merkezi:** 2 Haziran gecesi Eskişehir'de Gezi eylemlerine katılan Ali İsmail Korkmaz, eyleme yönelik polis saldırısının ardından ara sokakta polis ve sivil faşistlerin saldırısına uğramış ve ağır yaralanmıştı. 10 Temmuz günü yaşamını yitiren Ali İsmail'i memleketi Antakya'da yüz binler kucaklamış, Gezi'nin öfkesi büyümüştü. Ali İsmail ile birlikte 5. şehidini veren Gezi Ayak-

lanmasında öfke bu kez Ali İsmail'in katillerinin bulunması için sokağa döküldü. Ali İsmail'in darp edildiği sokağın kameralarında görüntülerin hem polis hem de sivil faşistler tarafından defalarca silindiği ortaya çıktı.

Öfkenin artması üzerine "bir türlü bulunamayan" katillere ilişkin kayıtlar, jandarma kriminal ekipleri tarafından yapılan incelemelerde açığa çıktı. Gö-

rüntülerde, Ali İsmail'in dört kişi tarafından dövüldüğü görüldü. Bu kayıtlar üzerine Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatıyla önceki gün dördü polis sekiz kişi gözaltına alındı. Odunpazarı Jandarma Karakolu'na getirilen sekiz kişiden; Eskişehir Emniyet Müdürlüğü TMS'de görevli **Mevlüt Salboğan** ile Harman Ekmek Fırını sahibi **İsmail Koyuncu** ile amcasının oğlu **Ramazan Koyuncu** ve eniştesi **Muhammet Vatansever** "Kasten adam öl-

dürme" iddiasıyla tutuklanmaları istemiyle 5. Asliye Ceza Mahkemesi'ne sevk edilerek tutuklandı.



## "Denizde balık olmak bize kalıyor"

31 Mayıs akşamı Taksim'de Gezi Parkı için bir eylem yapılacağını biliyordum. Ancak diğer işlerimden kaynaklı eyleme gitmemiştim. Akşam saatlerinde eylemdeki bir arkadaşımın, eyleme polisler saldırdığı ve çatışma çıktığı haberini aldım. Taksim yasağı ile birlikte süregelen çatışmaların yarattığı "sıradanlıkla" eyleme gittim.

"Sıradanlık" fazla uzun sürmedi. Galatasaray Lisesi'nin oradan caddeye girdiğimde, her ne kadar caddeye barikatlar, yüzlerde maskeler olsa da doğrudan bir çatışma görmedim. Ama on binleri tek ağır slo-

gan atarken görmek dahi yetmişti şaşırtmaya. Meydan yönüne doğru gittikçe gaz ve ses bombası sesleri yankılanmaya başlıyordu. Tarlaabaş Bulvarı ve meydana bakan sokakları, Şişli yönü... Görebildiğim ter tarafta barikat, slogan sesleri, on binler Taksim Meydanı'nı ablukaya almıştı. Halk sokaktaydı...

O çok güvendikleri gazları pek işe yaramamıştı bu sefer. Aralıksız süren çatışmalar sonucu 1 Haziran günü öğlen saatlerinde Taksim Meydanı'na girdik. Taksim sahipleleriyle buluşmuştu. Devleti Taksim civarında görmek pek mümkün değildi. Daha sonraları direnişe ilişkin birçok yerde okumak mümkün olan, "Korku duvarları yıkıldı" tespiti, yüz binlerin arasında hissetmemenin imkânı yoktu. Çok farklı kesimlerden insanlar, yüz binler, atılan sloganlar hiçbirşeyin eskisi gibi olmayacağını kanıtıydı. Bütün bunlar binlerce kişinin yarattığı gerçekler olarak alanda hissedilebiliyordu. Efsanevi dille tarih kitaplarında anlatılan o büyük direnişler, isyanlar yüz binlerce kahramanıyla, kan ve can bedeli mücadeleyle Taksim Meydanı'ndaydı. Yaşanan önemli bir tarihe tanıklık ediyorduk; hayır öznesiydik, başrol oyuncusuyduk her birimiz

### "Korkma la biziz halk"

Daha sonra Taksim Meydanı'nda ve Gezi Parkı'nda günlerce sürecek

olan işgalimiz başladı. TV'ler marjinallerden, vandallardan, provokatörlerden bahsederken, marjinal yüz binler Taksim'i doldurdu. Direnişte aktif rol sahibi devrimciler de stantları ve çadırlarıyla meydana ve Gezi Parkı'ndaki yerlerini aldılar. Devletin bütün kara propagandaları, barikat başlarında omuz omuza çatışmalar arasında çoktan çökmüştü. "Duyduğuma mı, gördüğümüne inanayım" diyen herkes için medya teşhir olmuştu.

İnsanlar için mutlak doğru olarak gördükleri birçok şey sorgulanabilir olmuş ve hatta bazıları da yarattığı olanağı sonuna kadar kullanmak, kalıcı ilişkiler geliştirmek, örgütlenmek. Sonuçta isyan günlerini yaşıyorduk.

yarattığı olanağı sonuna kadar kullanmak, kalıcı ilişkiler geliştirmek, örgütlenmek. Sonuçta isyan günlerini yaşıyorduk.

### "Kahrolsun bağız şeyler"

Gezi Parkı'nda direniş günlerinde yapılan anketlerin de doğruladığı şekilde eylemlere katılan kitlenin büyük bir çoğunluğu örgütsüz ve ilk defa bir eyleme katılıyorlardı ve "bağız şeylerden" rahatsız olmuşlardı. Yani hiç de "yabancı" olmadığımız eylemler binler için bir ilkti. Ve belki de normal koşullarda "çok zor ilişkilenebileceğimiz" bir kitle ile iç içeydik.

Direniş süreciyle birlikte çevremde gördüğüm yeni yüzler, ilişkiler diğer bir yönden daha önce "çevre" olan kişilerin aldığı inisiyatif, direniş öncesi bu kadar hızlı olsa "şaşırtıcı" olacağına kuşum yok. Öte yandan direnişin gelişimi, binlerce kişinin örgütlenme arayışı ile birlik-

te düşünüldüğünde benim açımdan aynı "şaşırtıcılığı" yaşamak mümkün olmadı.

Durum ister istemez, yaratılan ilginin yeterince değerlendirilmediği, daha doğrusu çok farklı kesimlerin ilgisine karşın, sadece ilgimizi çeken seçmenin, ilgimizi çekenle ilgilenmenin ve ilişkilenenin, direnişin yarattığı olanaklar karşısında yeterli olmadığını düşündürüyor. Bu anlamda sadece ilginizi çeken yani yalnız daha yakın gördüğümüz kesimle ilişkilenenin yetersiz olduğunu, birebir sohbetten forumlara kadar en geniş kesimle ilişkilenenin, ciddi karşılık bulacağını düşünüyorum. İzlenimlerimi geçmiş zamanla yazmam hem meydana ve Gezi Parkı'nda bulunduğumuz dönemi esas almam, hem de yazıya uygun olduğunu düşündüğüm için. Taksim Meydanı'na çıktığımızda alanda dipdiri kendini hissettiren, "Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" düşüncesi gitgide kendini daha çok hissettiriyor. Artık bu durumda da denizde balık olmak bize kalıyor...

(ÖG okuru bir Gezi Direnişçisi)



kılmıştı. Duvar yazıları, sloganlar, konuşmalar... Ve yüz binler bunu koca bir pratikle gösterdi.

Partizan olarak çatışmalardaki kararlı duruşumuzun kitle üzerinde yarattığı etki de benim açımdan dikkat çekiciydi. Öyle ki standımızı, çadırımızı ziyaret eden kişilerin barikatta yaşadıkları anılarını anlatarak bize dair bir şeyler söylemesi dahi bunu çok iyi gösterdi. Diğer bir yönden güncel birçok konuyu tartışmaya açmak istemeleri, yayınlarımızın ilgi ve bunları çok farklı kesimlerden insanların yapması, direnişin yanlarında omuz omuza duranlara karşı yarattığı güveni, ilgiyi gösterdi.

Evet, biz duruşumuzla göstermişik kim olduğumuzu ama yeterli miydi? Ya da diğer bir yandan yetecek olan sadece barikatlardaki duruşumuz muydu? Yaratılan ilgi ve güven ortamı nasıl ileriye taşınabilirdi? Cevabı herkesçe bilinen bu soruyu, tabii ki alanlara çıkan o yüz binlerin coşkusuna örgütlü bir şekilde ortak olmak ve daha fazla iletişime geçmekle cevaplandırabilirdik. Geliştirilen olumlu izlenimin

## Forumlar devam ediyor

Kadın sorunundan güncel politik gelişmelere, yozlaşma, çeteleşme vb. tartışmalardan örgütlenme yöntemlerine kadar birçok konunun ele alındığı forumlar sürüyor.

### İSTANBUL:

\* **Filistin Mahallesi:** Bayramtepe-Filistin Mahallesi kendi sorunlarını tartışmak için bir forum gerçekleştirdi. Forum öncesi, mahallede sesli ajitasyonlarla sokak sokak duyurular yapıldı. Duyuru esnasında "Çetelere geçit vermeyeceğiz", "Hırsızlara geçit vermeyeceğiz" sloganları atıldı. Forumda; uzun zamandır uyuşturucu, hırsızlık çetelerinin mahalleye girmesinden rahatsız olan halk, devletin bu konudaki duyarsızlığını tartıştı. Yakın zamanda hemen herkesin evine hırsız girdiğini, her köşe başında mahallenin gençlerinin madde kullandığını dile getiren halk; bu konuda, geçmiş deneyimlerinden faydalanarak daha kararlı mücadele vurgusu yaptı. Forumdaki tartışmalara, özellikle kadınların ve gençlerin katılımı dikkat çekiciydi. Sorunlara getirilen çözüm önerilerinden en önemlisi; halkın kendi iradesini yansıtabilecek bir komisyon oluşturulması oldu.

\* **Bayramtepe:** Filistin Mahallesi'nde düzenlenen forumun ardından 2 Ağustos akşamı Bayramtepe Meydanı'nda forum düzenlendi. Mahallede merkezi anlamda ilk olarak düzenlenen forum "Bayramtepe Gezi Forumu" adıyla gerçekleştirildi. Düzenlenen forumda kentsel dönüşümden, ulaşım sorununa, yozlaşmadan, Rojava'daki gelişmelere kadar birçok konu gündemleştirildi. Ayrıca mahallenin diğer güncel sorunları olarak, yıllardır yapılmayan yol, kaldırım, alt yapı sorunlarına ve özellikle gençler arasında yaygınlaşan uyuşturucu kullanımına, yozlaşmaya ve yaşanan hırsızlık olaylarına dikkat çekildi.

\* **Cevizli:** Gündeminde Cevizli TEKEL'in ranta açılması olan forumda Silivri gündemi tartışıldı. Kemalistlerin kitlesel katılım gösterdiği forumda sıklıkla Silivri propagandası yapılırsa da buna müdahale gecikmedi. Silivri sürecine dair politik olarak görüşlerimizi bildirdiğimiz forumda, devlet ve ordunun birbirinden bağımsız olmadığını ve bir devletin üstyapı kurumlarının devleti toplum nezdinde üretmenin bir aracı olduğunu belirttik. Konuşmanın ardından cevap verilemeyeceği dikkat çekerken savunulan ulusalci düşüncenin ideolojik olarak konumlanışının ne kadara zayıf olduğunu gördük.

### LONDRA

Gezi ayaklanması ve tutsaklarla dayanışma amacıyla düzenli yapılan forumların sekizincisi, 7 Ağustos'ta gerçekleştirildi. Dalston Curve Garden'da yapılan foruma ilgi yoğundu. İlk bölümde forumun genel gidişatı konuşularak çeşitli bilgiler verildi. Daha sonrasında Londra'da yapılan bisiklet festivaline Gezi direnişine destek dövizleriyle katılanlar eylem hakkında bilgi verdiler. Galatasaray-Arsenal maçında "Diren Berkin" yazılı tişörtle sahaya inip protesto gösterisi yapan ve gözaltına alınan 3 kişiden ikisi yaptıkları eylemi anlattılar.



# özgür gelecek

Paşeroja Azad

Umud Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

## BÜROLAR

**Kartal:** İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02  
**Ankara:** Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23  
**İzmir:** 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15  
**Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18  
**Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98  
**Mersin:** Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60  
**Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 3 No: 17  
**Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01  
Faks: 0049 203 40 69 16

# Eylül'de eve dönmüyor,

# SOKAĞA TAŞINIYORUZ!



Bugünlerde konuşan tüm hükümet temsilcilerinin açıklamalarında "Eylül sendromu" almış başını gidiyor. İlk olarak Başbakan Yardımcısı **Bülent Arınç**'in bir basın toplantısında "Özellikle sosyal medyada okullar açıldığında yeniden bir hareketlenme olacağına dair iddialar gündeme geliyor, size de ulaşıyor. Tavrınız ne olacak?" sorusu üzerine verdiği "Önümüzdeki dönemden itibaren bu protestoların farklı amaçlarla ve farklı şekillerde gündeme gelebileceği yönünde istihbaratımız var. Spor gösterilerini bahane edebilirler. Farklı günleri kendi amaçları bakımından çok önemli saydıkları için o günlerde yine geçmişte yaşadığımız olaylara benzer bir takım davranışlarda bulunabilirler" şeklindeki yanıt...

Ardından İçişleri Bakanı **Muammer Güler**'in, "Üniversitelerin açılmasıyla birlikte yeni dönemde yeni Gezi Parkı eylemlerinin olabileceği yönünde istihbari bilgiler var mı?" sorusuna karşılık "Türkiye genelinde yapılan eylemlerin her fırsatta tekrar edilmesine dair elbette bir duyumumuz var. Her fırsatta toplumda gerginliği artıracak şekilde yönlendirmeye çalışanlar var. Üniversitelerin açılması, okulların genel olarak açılması, spor müsabakalarının başlaması bunlar için uygun zemin teşkil edecektir tarzında yaklaşımlar var. Bu konudaki tedbirlerimizi sürdürüceğiz" konuşması...

Ancak bunlar içerisinde biri var ki yaptığı açıklamalarla "Eylül sendromunu" iliklerine kadar yaşadığını belli ediyor ve korkusunu tehdit ederek yatıştırmaya çalışıyor. AKP'li **Mehmet**

**Ali Şahin**, TRT Haber'de yayınlanan bir programa katılarak, hem "Eylül sendromu" nun çok gündemlerinde olmadığını ve böylesi eylemlere bundan sonra "tevessül" edilmeyeceğini söyledi hem de "Eylemcilerin hükümeti devirmeyi amaçladıklarını düşünüyorum" diyerek Gezi Parkı protestolarının müebbet hapis öngören TCK 312. Madde çerçevesinde değerlendirilmesi gerektiğini söyledi.

## "Gezi korkusu, Gezi sınırı..."

30 Mayıs'ta başlayan ve Haziran'ın ilk yarısı boyunca yüz binlerin sokaklardan evlerine dönmeyerek işgaller, kamu binalarına yönelik eylemler, direniş çadırları ile geçen ve fiilen devletin kanallarını tıkayan sürecin ardından ayaklanma; Ethem Sarısülük'ün yaşamını yitirmesi, Lice'de Medeni Yıldırım'ın askerlerce katledilmesi, forumların başlaması, Gezi direnişçilerine yönelik gözaltı ve tutuklama furyası ile "cadı avı"na başlanması, Ramazan ayının başlaması ve son olarak da Ali İsmail Korkmaz'ın yoğun bakımda yaşamını yitirmesi ile farklı evrelerden geçerek, büyüyerek bugüne gelmiştir.

Ancak görece bir "duraklama dönemi" geçiren Gezi ayaklanmasının bu sürecini kendi lehine kullanmaya çalışan TC devleti temsilcisi AKP, ayaklanmayı sönmümlendirme çabasına girişmiştir. Ancak bayramda bile "Bu ülke tüm güvenlik güçleriyle gereken cevap neyse bu cevabı, haddini bilmeyenlere haddini bildirir. Çünkü bunların hiçbirisinin özgürlük arayışı olmadığı çok açık net ortadadır. Neyiniz eksik?" şeklinde Gezi Ayaklanması



başladığı süreçten bu yana üzerinden atamadığı "gerginlikle" yanıt veren Başbakan R. T. Erdoğan'ın bu "sinirini", ayaklanmanın yakın zamanda sönmümlenmeyeceği gerçeğinin farkında olması ile yorumlayabiliriz.

## "Evimize dönmüyoruz..."

Gelelim "Eylül sendromu"na... Eylül ayının gelmesiyle beraber okullar açılacak, birçok emekçi kesim aynı anda işbaşı yapacak, spor müsabakaları da artacaktır. Ki burada sözü geçen gençlik, taraftar grupları ve emekçi kesimler bildiği üzere Haziran isyanının dinamiklerini oluşturmaktadır. Dolayısıyla AKP kodamanlarının dillerine pelesenk ettiği "Eylül sendromu" aslında gerçekliği olan bir konudur.

Kuşkusuz Eylül ayı, Gezi Ayaklanmasının ruhunun daha da canlanacağı bir ay olacaktır. Keza Ağustos itibarıyla öğrenci gençliğin yer aldığı forumların eylemlere başlaması, maçların yasaklamalara, tehditlere rağmen Gezi sloganları ile eylem alanına dönüşmesi Eylül ayının "zorlu" geçeceğinin en önemli ipuçlarıdır.

AKP'nin başını çektiği "kemirgen" egemenlerin önümüzdeki süreçte

Gezi eylemliliklerine daha fazla saldırgan yaklaşacağı da verilen mesajlardan görülmektedir. Çünkü artık evlerine dönmek istemeyen milyonlar, sistemin kanallarını tıkamayı öğrendi, ideolojik aygıtlarını çökerttiler. Halkın deyimiyle "kاپıyı kapatsan pencereden, pencereyi kapatsan bacadan girer" ısrarlı Gezi direnişi geleneği; üniversitelere ve statlara doldurulacak olan polise karşın yeni ve etkili direniş biçimleriyle bu saldırıları da boşa çıkaracaktır. Korkunun ve tehditlerin nedeni de budur. Bir de sanırsız AKP, milyonları daha anlamadı; boşuna mı bağdırdı o kadar; "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!"

Eylül ayı yaklaşır, AKP ayaklanmayı bastırma yöntemleri geliştirirken; bizler de 6 şehit verdiğimiz ayaklanmamıza daha fazla sahip çıkmalı, direniş nehrine kapılmalı, bu ruhu yaşamalı ve yaşatmalıyız. Keza artık eylemlerin, meclislerin, komisyonların, dayanışmanın forumlar aracılığıyla belirlendiği bir mücadele gerçekliğinde yaşıyoruz. Evimize dönmüyor; evimizi üniversitelere, parklara, statlara, direniş çadırlarına, grev alanlarına taşıyoruz!